

Food and Agriculture
Organization of the
United Nations

ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນ
ຂາວສານ ແລະ ການຕິດຕາມສະພາບ
ອຸຕກະເສດ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການປັບຕົວ
ເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ
ແລະ ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານຢູ່
ສປປ ລາວ (GCP/LA0/021/LDF)

ປຶ້ມແຜນທີ່ກ່ຽວກັບການດໍາລົງຊີວິດ ດ້ານກະສິກໍາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການກໍານົດຄວາມສ່ຽງ ທາງດ້ານສະພາບອາກາດເພື່ອສ້າງບູລິມະສິດ ສໍາລັບບໍລິການຊັ້ນດ້ານສະພາບອາກາດຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ປີ 2019-2020

WWW.theGEF.org

ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນ
ຂ່າວສານ ແລະ ການຕິດຕາມສະພາບ
ອຸຕຸກະເສດ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການປັບຕົວ
ເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ
ແລະ ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານຢູ່
ສປປ ລາວ (GCP/LA0/021/LDF)

ປຶ້ມແຜນທີ່ກ່ຽວກັບ ການດໍາລົງຊີວິດ

ດ້ານກະສິກໍາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການກໍານົດຄວາມ
ສ່ຽງທາງດ້ານສະພາບອາກາດເພື່ອສ້າງບູລິມະສິດ ສໍາລັບ
ບໍລິການຂໍ້ມູນດ້ານສະພາບອາກາດຢູ່

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ,
ປີ 2019-2020

ເສີຍແຜ່ໂດຍ

ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ
ແລະ
ສູນກະສິກໍາເຂດຮ້ອນນາງຊາດ CIAT
ແລະ
ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

Required citation:

ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ສູນກະສິກໍາເຂດຮ້ອນນາໆຊາດ CIAT ແລະ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. 2022. ປຶ້ມແຜນທີ່ກ່ຽວກັບ ການດໍາລົງຊີວິດດ້ານກະສິກໍາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການກໍານົດຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານສະພາບອາກາດເພື່ອສ້າງບຸລິມະສິດ ສໍາລັບບໍລິການຂໍ້ມູນດ້ານສະພາບອາກາດຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ປີ 2019 – 2020. ວຽງຈັນ.

The designations employed and the presentation of material in this information product do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), Alliance of Bioversity International and CIAT, or Ministry of Agriculture and Forestry (MAF) concerning the legal or development status of any country, territory, city or area or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries. The mention of specific companies or products of manufacturers, whether or not these have been patented, does not imply that these have been endorsed or recommended by FAO, CIAT, or MAF in preference to others of a similar nature that are not mentioned.

ISBN 978-92-5-136724-7 [FAO]
© FAO, 2022

Some rights reserved. This work is made available under the Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 IGO licence (CC BY-NC-SA 3.0 IGO; <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/igo/legalcode>).

Under the terms of this licence, this work may be copied, redistributed and adapted for non-commercial purposes, provided that the work is appropriately cited. In any use of this work, there should be no suggestion that FAO endorses any specific organization, products or services. The use of the FAO logo is not permitted. If the work is adapted, then it must be licensed under the same or equivalent Creative Commons licence. If a translation of this work is created, it must include the following disclaimer along with the required citation: "This translation was not created by the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO). FAO is not responsible for the content or accuracy of this translation. The original English edition shall be the authoritative edition."

Disputes arising under the licence that cannot be settled amicably will be resolved by mediation and arbitration as described in Article 8 of the licence except as otherwise provided herein. The applicable mediation rules will be the mediation rules of the World Intellectual Property Organization <http://www.wipo.int/amc/en/mediation/rules> and any arbitration will be conducted in accordance with the Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL).

Third-party materials. Users wishing to reuse material from this work that is attributed to a third party, such as tables, figures or images, are responsible for determining whether permission is needed for that reuse and for obtaining permission from the copyright holder. The risk of claims resulting from infringement of any third-party-owned component in the work rests solely with the user.

Sales, rights and licensing. FAO information products are available on the FAO website (www.fao.org/publications) and can be purchased through publications-sales@fao.org. Requests for commercial use should be submitted via: www.fao.org/contact-us/licence-request. Queries regarding rights and licensing should be submitted to: copyright@fao.org.

Cover photograph: ©FAO/Vatsyayana.

Source of the map: all maps are produced by the Department of Agricultural Land Management, and the SAMIS project. The maps contain climatological data produced by the same entities. The province boundaries were produced by the National Geographic Department in 2013.

»» ສາລະບານ |

ສາລະບານ	III
ຄໍານໍາໂດຍ ຄພດກ	IV
ຄໍານໍາໂດຍ CIAT	V
ບົດສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ	VI
ອັກສອນຫຍໍ້:.....	VII
ບົດຄັດຫຍໍ້	VIII
ບົດນໍາສະເໜີ	1
ຈຸດປະສົງ	2
ລະດັບຄາດໝາຍ:	2
ປຶ້ມແຜນທີ່ ນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຫຍັງ?	3
ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	4
ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ	5
ການປະເມີນການດໍາລົງຊີວິດ	6
ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່	7
ປະຕິເສດຄວາມຮັບຜິດຊອບ	8
ແນະນໍາໃຫ້ໃຊ້ແຜນທີ່ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ	9
ແຜນທີ່ລະອຽດຂອງຕົວຊີ້ວັດການດໍາລົງຊີວິດ	10
ເອກະສານອ້າງອີງ	76

»» ຄຳນຳໂດຍກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ

ກະສິກຳເປັນຂະແໜງການໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບດິນຟ້າອາກາດ, ມີຄວາມອ່ອນໄຫວສູງຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມກົດດັນຂອງອາກາດ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນປື້ມ ແຜນທີ່ພູມອາກາດ ແລະ ອຸຕຸກະເສດທີ່ໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ກຳລັງສົ່ງຜົນ ກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດພວມເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນໃນຊົນນະບົດໂດຍອີງໃສ່ການຜະລິດກະສິກຳ.

ປະຊາກອນລາວຮູ້ເຖິງສະພາບດິນຟ້າອາກາດທີ່ປ່ຽນແປງໄປ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງພາວະສຸກເສີນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ອະນາຄົດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນຊຸມປີມໍ່ໆມານີ້, ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການຕິດຕາມສະພາບອຸຕຸກະເສດ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການ ປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄ້າປະ ກັນສະບຽງອາຫານຢູ່ ໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາ ທີ່ດິນກະສິກຳ ໄດ້ພັດທະນາຂຸດຂໍ້ມູນຫຼາຍຊຸດເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບ ຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່. ແນວໃດກໍດີ, ໃນຂະນະທີ່ຄວາມສົນໃຈຂອງໂລກກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດຢູ່ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ພວມເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມກົດດັນຂອງອາກາດ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາກອນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຂອງ ປະຊາກອນໃນຊົນນະບົດ.

ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນຈຳນວນໜຶ່ງ ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃນ ໄລຍະສອງສາມປີຜ່ານມາ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ການວາງແຜນ ເພື່ອການຕັດສິນໃຈລະດັບສູງ ຂອງປະຊາກອນໃນຊົນນະບົດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ການຮ່ວມມືກັບສູນກະສິກຳເຂດຮ້ອນສາກົນ (CIAT) ໂດຍຜ່ານໂຄງການນຳໃຊ້ການຄາດຄະເນສະພາບອາກາດຕາມລະດູການ ແລະ ແນວທາງການແກ້ໄຂທີ່ມີທິວິດທິດປະດິດສ້າງ ໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງກະສິກຳໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ (De-Risk) ແມ່ນເປັນສິ່ງສຳຄັນ ໃນການສຶກສາການດຳລົງຊີວິດຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ.

ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກຳແມ່ນຂະບວນການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທີ່ດິນຂອງຂະແໜງກະສິກຳ. ປື້ມແຜນທີ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ, ເຊິ່ງເປັນປື້ມທຳອິດ ຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ຖືກອອກແບບ ໃຫ້ຜູ້ຕັດສິນໃຈ ແລະ ຜູ້ວາງແຜນເພື່ອນຳໃຊ້ໃນວຽກງານ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ. ຍັງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ຫນ່ວຍງານຂອງລັດຖະບານ, ນັກລົງທຶນ, ແລະ ປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ໃນການກຳນົດບູລິມະສິດ ແລະ ກຳນົດວິທີແກ້ໄຂເປົ້າໝາຍ ສຳລັບປະຊາກອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດໂດຍອີງໃສ່ຄວາມ ອ່ອນໄຫວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຊັບພະຍາກອນທີ່ເຂົາເຈົ້າມີໃນການປັບຕົວ, ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບ ແວດລ້ອມພາຍນອກ. ຊຶ່ງປື້ມແຜນທີ່ດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນຊຸດເຄື່ອງມືທີ່ຄົບວົງຈອນ ສຳລັບການເບິ່ງເຫັນຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໃນລັກ ສະນະທີ່ຂ້ອນຂ້າງຈຳນວນທີ່ຈະນຳໃຊ້. ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ ເຂົ້າໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ວາງແຜນໃຫ້ແກ່ແຜນພັດທະນາ ສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 9 (NSEDP) ແລະ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs) ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໂດຍການປະຕິບັດຢ່າງຮີບດ່ວນເພື່ອຕ້ານຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງຂອງ ດິນຟ້າອາກາດ.

ປອ ນິວົງ ສິປະເສີດ
ຫົວໜ້າກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກຳ

»» ຄຳນຳໂດຍສູນກະສິກຳເຂດຮ້ອນນາງຊາດ CIAT |

ແນວທາງການຂັບເຄື່ອນດ້ວຍວິທະຍາສາດ ຕໍ່ກັບຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບອາກາດໃນ ສປປ ລາວ.

ໃນທົ່ວໂລກ, ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດກຳລັງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ເຖິງລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອບັນລຸການຄ້າປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ເປັນ ສິ່ງທີ່ທ້າທາຍຫຼາຍ.

ການເຮັດວຽກໃນໄລຍະຍະເວລາທີ່ເໝາະສົມຂອງພັນທະມິດຂອງ ອົງການຊີວະນາໆພັນສາກົນ (Bioversity International) ແລະ ສູນກະສິກຳເຂດຮ້ອນນາງຊາດ CIAT ກັບໂຄງການ FAO ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການຕິດຕາມສະພາບອຸຕຸກະເສດ ໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງລັກສະນະການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໃນການສະໜອງແນວທາງການປັບຕົວເຂົ້າກັບການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນ ສປປ ລາວ.

ໂດຍສະເພາະ ການສ້າງແຜນທີ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ກຳນົດປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວ, ພວກເຮົາໄດ້ເກັບກຳບັນຫາທີ່ສຳຄັນສຳລັບການປັບຕົວທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນທົ່ວປະເທດ. ນີ້ໄດ້ຖືກພັດທະນາ ໃນລະດັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການວາງແຜນແຫ່ງຊາດໃນຂະນະທີ່ເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງພື້ນທີ່ເພື່ອຮັບປະກັນ ວ່າແນວທາງການແກ້ໄຂທີ່ສະເໜີນັ້ນ ແມ່ນເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ບຸລິມະສິດທ້ອງຖິ່ນ.

ຂໍ້ມູນນີ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ສາມາດພັດທະນາຊຸດເຄື່ອງມືການປັບຕົວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປັບປຸງມາດຕະການຂອງຊົນລະປະທານ ເພື່ອສະໜອງນໍ້າໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ການນຳໃຊ້ແນວພັນທີ່ໄດ້ມີການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ການຈັດສົ່ງຂໍ້ມູນສະພາບອາກາດ, ແລະ ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແຫຼ່ງລາຍຮັບ. ການສ້າງແຜນງານ ແລະ ແຜນພັດທະນາຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອແນໃສ່ການເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດທີ່ບົ່ມຊ້ອນ ແລະ ຄວາມສາມາດ ທັນປຸງຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຜົນ ກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ພັນທະມິດທັງໝົດ ຜົນຂອງການວິເຄາະຈະສາມາດສະໜັບສະໜູນແນວຄິດລິເລີ່ມຂອງທຸກຂະແໜງ ໃນການອອກແບບ ແລະ ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານການລົງທຶນດ້ານກະສິກຳ ທີ່ທົນທານຕໍ່ສະພາບອາກາດ ແລະ ຕໍ່ກັບການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ໃນຂອງປະຊາຊົນຊົນນະບົດໃນຕໍ່ໜ້າ.

Kees Swaans
ທີ່ປຶກສາອາວຸໂສ - ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການພັດທະນາ, ການປະຕິບັດກັບສະພາບອາກາດ
ສູນກະສິກຳເຂດຮ້ອນນາງຊາດ CIAT

» ບົດສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ |

ປຶ້ມແຜນທີ່ກ່ຽວກັບ ການປະກອບອາຊີບດ້ານກະສິກໍາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການກໍານົດຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານສະພາບອາກາດເພື່ອສ້າງບູລິມະສິດສໍາລັບບໍລິການຂໍ້ມູນດ້ານສະພາບອາກາດຢູ່ ສປປ ລາວ, ປີ 2019-2020 ນີ້ແມ່ນເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍສອງໂຄງການ ແລະ ທີມງານຮ່ວມມືທາງວິທະຍາສາດ ແລະ ອົງຄວາມຮູ້, ການສະໜອງທຶນຮ່ວມກັນໃນການສ້າງປຶ້ມນີ້, ໂດຍສະໜອງໃຫ້ “ການນໍາໃຊ້ການພະຍາກອນອາກາດຕາມລະດູການ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການປະກັນໄພນະວັດກໍາເພື່ອການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານດິນຟ້າອາກາດໃນຂະແໜງການກະສິກໍາໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້” (De-Risk), ປະຕິບັດໂດຍໂຄງການ CIAT ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານດິນຟ້າອາກາດສາກົນຈາກກະຊວງສິ່ງແວດລ້ອມການອະນຸລັກທໍາມະຊາດ ແລະ ຄວາມປອດໄພນິວເຄລຍຂອງສະຫະພັນເຢຍລະມັນສໍາລັບ (BMU). ກິດຈະກຳພື້ນຖານ, ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຮ່ວມມື, ການລະດົມທຶນໄດ້ສະໜອງໂດຍໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຕິດຕາມ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກະສິກໍາ (SAMIS), ປະຕິບັດໂດຍອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດຂອງສະຫະປະຊາຊາດ (FAO) ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜອງທຶນຈາກກອງທຶນສິ່ງແວດລ້ອມໂລກ (GEF), ເຊິ່ງແນໃສ່ປັບປຸງການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມພັນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ອົງການຈັດຕັ້ງແຫ່ງຊາດທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງ ກ່າວປະກອບມີ: ກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ (DALaM) ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (NAFRI) ຮ່ວມມືກັບກົມອຸຕຸຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (DMH). ວິທີການດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກພັດທະນາໂດຍ ສູນເພື່ອການກະສິກໍາເຂດຮອນ ສາກົນ (CIAT).

ຜູ້ຂຽນປຶ້ມແຜນທີ່ຈາກ ສູນເພື່ອການກະສິກໍາເຂດຮອນສາກົນ (CIAT) ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາວິທີການ ແລະ ການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາໃນການກະກຽມແຜນທີ່ລວມມີ: ທ່ານ ດຣ Pablo Imbatch, ຜູ້ປະສານງານໂຄງການ De-Risk ພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມື Dr Leo Kris Palao, ຜູ້ປະສານງານໂຄງການ De-Risk ປະຈໍາ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ; ແລະ ທ່ານ ດຣ Lao Luis Molina, ທ່ານ Trung Nguyen, ທ່ານ Angelica Barlis ແລະ ທ່ານ ປອ ທອງຄູນ ສີສະໄພທອງ, ຜູ້ຊ່ວຍຊານໂຄງການທັງໝົດຂອງ CIAT.

ຜູ້ຂຽນຈາກ DALAM ທີ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນຂະບວນການທັງໝົດ, ລວມທັງການດໍາເນີນການຂອງກອງປະຊຸມ, ການຫັນເປັນດິຈິຕອນຂອງ ຖານຂໍ້ມູນແລະຂະບວນການສ້າງແຜນທີ່ໂດຍມີ: ທ່ານ ປອ ໄຊສິງຄາມ ໄຊຍະວົງ, ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງພູມິສາດ (GIS) ແລະ ຫົວໜ້າອົງປະກອບ 2 ຂອງໂຄງການ SAMIS. ແລະ ວິຊາການ GIS ປະກອບມີ ທ່ານ ວຽງຊັນ ຊາວິງ, ນາງ ຊໍລາຕີ ເຊັ່ງຊີ້, ນາງ ຈິນດາ ມຸນລະມະນີ ແລະ ນາງ ພວັນ ຊາຍລິຈັນ.

ຜູ້ຂຽນຈາກສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ (NAFRI) ໄດ້ພັດທະນາວິທີການ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດໍາເນີນກອງປະຊຸມແບບມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນໂດຍມີ: ທ່ານ ປອ ຖາວອນ ອິນທະວົງ, ຫົວໜ້າສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ທ່ານ ນາງ ດຸລາລິວັນ ຊາມິນຕີ, ຫົວໜ້າຂະແໜງທີ່ປຶກສາ ດ້ານສະພາບອາກາດ ແລະ ທ່ານ ນາງ ພອນ ອຸລຸງຈັນທະບຸນສອນ ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.

ຜູ້ຂຽນຈາກໂຄງການ SAMIS ແລະ FAO ທີ່ສະໜັບສະໜູນ ການປະສານງານ ແລະ ການພັດທະນາຂະບວນການທັງໝົດປະກອບມີ : ທ່ານ ນາງ Dr Monica Petri, ຜູ້ປະສານງານຂອງໂຄງການ SAMIS, ທ່ານ ວັນດີ ໂພທິຍາໄລ, ຜູ້ຈັດການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ຊ່ວຍຊານດ້ານແຜນທີ່ SAMIS ແລະ ທີ່ປຶກສາສໍາລັບອົງປະກອບ 2 ຂອງໂຄງການ SAMIS ມີ: ທ່ານ ກໍລໍ ເນຍມາ ແລະ ໄຈຢາງຈິວາ.

ຜູ້ຂຽນຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຕໍ່ວຽກງານຂອງກົມຄຸ້ມ ຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ ໂດຍ ທ່ານ ປອ ນິວິງ ສີປະເສີດ ຫົວໜ້າກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ, ທ່ານ ອະໂນລາດ ຈັນທະວົງສາ ຮອງຫົວໜ້າກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ ແລະ ທ່ານ ໄພທູນ ພິລາກອນ ຫົວໜ້າສູນສໍາຫຼວດ ແລະ ວາງແຜນນໍາໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກໍາ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງ ຄວາມຂອບໃຈ ມາຍັງ ກົມອຸຕຸຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (ກອຕທ) ໂດຍການໃຫ້ທຶນງານນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນອຸຕຸຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ເຂົ້າຮ່ວມໃນກອງ ປະຊຸມໃນເຊິ່ງປະຕິບັດ ແລະ ການອໍານວຍຕໍາວາມສະດວກຢ່າງແຂງແຮງ ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງກິດຈະກໍາ ຕາມວິໄສທັດຂອງກະຊວງຊັບ ພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກຊສ). ໂດຍແມ່ນທ່ານ ວຽງໄຊ ມະນີວິງ ຮອງຫົວໜ້າກົມອຸຕຸຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ທັງເປັນຜູ້ປະສານງານໂຄງການລະດັບຊາດ SAMIS ແລະ ທ່ານ ແສງດວງເດືອນ ພຸດທະໂນໄຊ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ອຸຕຸຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ທັງເປັນຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ 1 ຂອງໂຄງການ SAMIS. ຂອບໃຈຕໍ່ການຊີ້ນໍາ- ນໍາພາໂຄງການຢ່າງຫ້າວ ຫັນຂອງ ທ່ານ ວຽງໄຊ ມະນີວິງ ໂດຍສະເພາະໄດ້ໃຫ້ໂຄງການ SAMIS ມີຄວາມສະດວກ ທາງດ້ານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ນໍາພາຂະບວນການ ສ້າງແຜນທີ່ ແບບມີສ່ວນ ຮ່ວມແບບມີທິວຄິດປະດິດສ້າງອັນເປັນ ຄັ້ງທໍາອິດສໍາລັບ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

» ອັກສອນຫຍໍ້: |

MAF	ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ (ກປມ)
MONRE	ກະຊວງຊັບພະຍາກແນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກຊສ)
FAO	ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ
DALaM	ກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ (ຄພດກ)
DMH	ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (ກອຕທ)
NAFRI	ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແຫ່ງຊາດ (ສຄກປ)
CIAT	ສູນພື້ນຖານກະສິກໍາເຂດຮ້ອນສາກົນ
SAMIS	ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການຕິດຕາມສະພາບອຸຕຸກະເສດ
ສດກ	ສູນສໍາຫຼວດ ແລະ ວາງແຜນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກໍາ
ສກປດ	ສູນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກໍາຕໍ່ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນພໍ້າອາກາດ
ພະແນກ ກປ	ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ

» ບົດຄັດຫຍໍ້ |

ປຶ້ມແຜນທີ່ດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນຊຸດຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດທຳອິດກ່ຽວກັບການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ແຜນທີ່ຢູ່ໃນປຶ້ມນີ້ ສາມາດຊ່ວຍກວດສອບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ວິທີການຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານສະພາບອາກາດ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ ສຳລັບການບໍລິການສະພາບອາກາດໃນລະດັບຊາດ. ວິທີການນີ້ແມ່ນມີຄຸນນະພາບ ແລະ ອາດເປັນໜຶ່ງໃນຕົວຢ່າງທຳອິດຂອງຊຸດຂໍ້ມູນຊີວິດການເປັນຢູ່ແຫ່ງຊາດ ທີ່ຊ່ວຍໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດລະດັບຊາດຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ຂໍ້ມູນນີ້ໄດ້ຖືກພັດທະນາໂດຍຜ່ານວິທີການມີສ່ວນຮ່ວມ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ມັນປະກອບມີການຮ່ວມມືພັດທະນາແຜນທີ່ເຂດອາຊີບ. ເຂດການດຳລົງຊີວິດແມ່ນເປັນເຂດພື້ນທີ່ທີ່ປະຊາຊົນມີຮູບແບບການເຂົ້າເຖິງສະບຽງອາຫານ ແລະ ລາຍຮັບອັນດຽວກັນ (ຄືເຂົ້າເຈົ້າປູກພືດແບບດຽວກັນ ຫຼື ຮັກສາການລ້ຽງສັດປະເພດດຽວກັນ), ແລະ ມີຕະຫຼາດຄືກັນ. ເຂດຊີວິດການເປັນຢູ່ສາມາດຖືກກຳນົດ ເປັນໜ່ວຍງານແຜນທີ່ທີ່ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຂອງຜູ້ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຮັດວຽກຢູ່ໃນເຂດນັ້ນທີ່ແນ່ນອນ. ຫົວໜ່ວຍການດຳລົງຊີວິດ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໂດຍຄຳນຶງເຖິງປະເພດຂອງລະບົບການຜະລິດທີ່ນຳໃຊ້ (ຝົນ ແລະ ຊົນລະປະທານ, ພືດອາຍຸສັ້ນ ແລະ ພືດອາຍຸຍາວ, ການລ້ຽງສັດທຽບກັບຕະຫຼາດ), ຮູບແບບການຄອບຄອງທີ່ດິນ, ຂະໜາດກະສິກຳ (ຂະໜາດນ້ອຍ, ກາງ ຫຼື ໃຫຍ່), ສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດ (ພູດອຍ ແລະ ເຂດທົ່ງພຽງ), ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ. ໄລຍະທີ 2 ລວມມີການກຳນົດຄວາມສາມາດປັບຕົວ, ແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນການປ່ຽນແປງຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ກຳນົດທາງເລືອກ, ແລະ ວາງແຜນ ແລະ ປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງມະນຸດ. ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໄດ້ຖືກວາງແຜນດ້ວຍວິທີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແຕ່ລະພູມສັນຖານໂດຍອີງໃສ່ສາມເງື່ອນໄຂຄື: (a) ຄວາມພໍໃຈຂອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານ; (b) ການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການປະດິດສ້າງ; ແລະ (c) ຄວາມອາດສາມາດໃນການແປການປະດິດສ້າງໄປສູ່ການປະຕິບັດ. ເພື່ອກຳນົດ 3 ເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຖືກສຳພາດໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບທຳມະຊາດ, ສັງຄົມ, ທາງດ້ານກາຍຍະພາບ, ການເງິນ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຫຼື ທຶນ, ເຊິ່ງມີລັກສະນະການດຳລົງຊີວິດຂອງຊາວກະສິກອນໃນແຕ່ລະພູມສັນຖານ. ລັກສະນະພູມສັນຖານທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ລວມມີທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ການປ່ຽນແປງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດການເປັນຢູ່, ກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ການສະໜັບສະໜູນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ບັນຫາຄວາມປອດໄພດ້ານສະບຽງອາຫານ, ຄວາມປອດໄພຂອງນໍ້າ, ການສະໜັບສະໜູນສະຖາບັນ ແລະ ການສົ່ງເສີມການບໍລິການ, ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນສະພາບອາກາດໂດຍຜ່ານເຕັກໂນໂລຢີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ (ICTs), ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ. ທິດທາງການຜະລິດ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງວັດສະດຸກະສິກຳ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວິດການເປັນຢູ່, ແລະ ການເພິ່ງພາອາໄສດ້ານກະສິກຳ ລວມທັງການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ.

ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ເປັນແຜນທີ່ ໂດຍວິທີການນີ້ແມ່ນລະບຸໄວ້ໃນ ໃນປຶ້ມແຜນທີ່. ຂໍ້ມູນນີ້ຊ່ວຍໃນການກຳນົດພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານໃຫ້ຊາວກະສິກອນໄດ້ ແລະ ດັ່ງນັ້ນອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການແຊກແຊງຢ່າງກວ້າງຂວາງແລະ ໄລຍະຍາວເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າສົມທົບກັບທາງເລືອກການປັບຕົວຂັ້ນພື້ນຖານຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບມືກັບສະພາບອາກາດ ແລະ ອື່ນໆ ນອກຈາກນັ້ນ, ພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການເປີດຕົວແນວທາງການປະຕິບັດກະສິກຳແບບໃໝ່ ຫຼື ການປັບປຸງຍັງສາມາດຖືກກຳນົດໂດຍອີງໃສ່ວ່າຊາວກະສິກອນມີຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ ສາມາດດຳເນີນການເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກຄວາມສ່ຽງດ້ານສະພາບອາກາດ. ສິ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າແຜນທີ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຂໍ້ມູນຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວສາມາດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອເປົ້າໝາຍພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການການແຊກແຊງຫຼາຍທີ່ສຸດ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກຳນົດການແຊກແຊງທີ່ຈຳເປັນ ໃນແຕ່ລະເຂດພູມສັນຖານໂດຍອີງໃສ່ວິທີທີ່ພວກເຂົາປະເມີນຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ. ການເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດປັບຕົວຂອງປະຊາກອນກະສິກຳ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການລົງທຶນຮ່ວມກັນ ເພື່ອບັນລຸໝາກຜົນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ເພື່ອແນ່ໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງສັງຄົມ, ທຳມະຊາດ, ການເງິນ, ຜະລິດຕະພັນ, ວັດທະນະທຳ, ການເມືອງ ແລະ ຊັບສິນຂອງມະນຸດໃນຊົນນະບົດ. ເນື່ອງຈາກວ່າຂໍ້ມູນບາງສ່ວນໄດ້ວິເຄາະບູລິມະສິດການປັບຕົວໃນລະດັບພູມສັນຖານ, ມັນຍັງຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ການກຳນົດແນວທາງເລືອກການປັບຕົວທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະຖານະການທ້ອງຖິ່ນທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີກະສິກຳທີ່ດີກວ່າ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການຮັບຮອງເອົາວິທີການຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ວິທີການດັ່ງກ່າວຍັງຊ່ວຍກຳນົດຮູບແບບຕ່າງໆໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະໜອງໂອກາດໃນການປະສານງານ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການການປັບຕົວລະຫວ່າງການບໍລິຫານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ຄວາມສາມາດໃນການຊີ້ໃຫ້ເຫັນຈຸດອ່ອນ ແລະ ກາລະໂອກາດຍັງເປີດປະຕູໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບທີ່ໃຊ້ໃນຂໍ້ມູນນີ້ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ແຜນທີ່ແຕ່ລະອັນທີ່ອະທິບາຍໄວ້ໃນບົດນີ້ ສະແດງເຖິງຕົວຊີ້ວັດການດຳລົງຊີວິດ. ແຕ່ລະແຜນທີ່ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ, ແມ່ນວິທີການທີ່ສະໜອງໃຫ້, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຫດຜົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫລັງການເລືອກຂອງມັນ, ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄຳອະທິບາຍຂອງຂໍ້ມູນທີ່ລວມຢູ່ໃນແຜນທີ່. ພື້ນທີ່ສີຂອງແຜນທີ່ ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບສູງຫາຕໍ່າຂອງແຜນທີ່.

» ການນໍາສະເໜີ

ເນື່ອງຈາກວ່າການກະສິກໍາເປັນອາຊີບຕົ້ນຕໍໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ລັດຖະບານຈຶ່ງໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ຂະແໜງກະສິກໍາ ໂດຍແນ ໃສ່ຫຼາຍດ້ານເຊັ່ນ: ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ການຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ກະສິກໍາສີຂຽວ. ເຊິ່ງມີປະຊາກອນປະມານ 76% ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ ໃນປະຈຸບັນ, ຂະແໜງການກະສິກໍາພວມປະສົບກັບສະພາບທີ່ບໍ່ແນ່ນອນຄື: ການ ປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດໄດ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນເຖິງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາ ວບານ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດພູດອຍ), ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ຄວາມຖີ່ຂອງໄພທໍາມະຊາດ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດທີ່ວຸ້ນວາຍ. ການກະສັດ ແມ່ນ ກິດຈະກຳທີ່ຂຶ້ນກັບສະພາບອາກາດ, ມີຄວາມອອນໄຫວສູງຕໍ່ການປ່ຽນແປງ ຂອງ ດິນຟ້າອາກາດແລະການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ. ສະພາບອາກາດທີ່ປ່ຽນແປງ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຫລາຍພັນຄອບຄົວໃນຊົນນະບົດ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດການເປັນຢູ່ດ້ວຍການ ຜະລິດກະສິກໍາ. ຂອບເຂດທີ່ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ຂອງດິນຟ້າອາກາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາກອນທີ່ດໍາເນີນການຜະລິດ ການກະສິກໍາ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຂອງປະຊາກອນໃນຊົນນະບົດ. ຄວາມສາ ມາດໃນການປັບຕົວແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນການປ່ຽນແປງຂອງສະ ພາບແວດລ້ອມ, ກຳນົດທາງເລືອກ ແລະ ວາງແຜນປະຕິບັດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນ ກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ການດໍາລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການເພີ່ມ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຂອງຊາວກະສິກອນຮຽກຮອງໃຫ້ມີການລົງທຶນ ຮ່ວມກັນ ເພື່ອບັນລຸຜົນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ທີ່ຖືກອອກແບບມາເພື່ອເສີມສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານສັງຄົມ, ທໍາມະຊາດ, ທາງດ້ານການເງິນ, ຜະລິດຕະພັນ, ວັດທະນະທໍາ, ທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດຂອງມະນຸດໃນຊົນນະບົດ (Flora et al., 2015).

ເພື່ອແນໃສ່ວາງແຜນ ແລະ ແກ້ໄຂສະພາບການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ, ລັດຖະບານ ລາວໄດ້ສະເໜີໃຫ້ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (FAO) ສະໜັບສະໜູນວຽກງານນີ້ເພື່ອປັບປຸງ 1) ລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນຂອງປະເທດ. ລະດັບແຂວງ ແລະ ລະດັບປະເທດເພື່ອສະໜັບສະ ໜູນທຸກວຽກງານທາງດ້ານການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ 2) ລະບົບການ ຕິດຕາມສະພາບອາກາດສໍາຫຼັບການກະເສດ, ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ລະບົບຂໍ້ ມູນຂາວສານຊັບພະຍາກອນທີ່ດິນ ແລະ ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທີ່ເໝາະ ສົມ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ຂັ້ນເທິງຕັດສິນໃຈໃນການສ້າງນະໂຍ ບາຍ ເພື່ອແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນລະດັບທ້ອງ ຖິ່ນ. ເພື່ອເປັນການຕອບສະໜອງຕໍ່ຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວຂອງລັດຖະບານລາວ ແລະ ອົງການ FAO ໄດ້ພັດທະນາໂຄງການ “ການເສີມສ້າງລະບົບການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາສະພາບອາກາດກະສິກໍາ ເພື່ອປັບປຸງການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິ ນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານໃນ ສປປ ລາວ” ທີ່ ເອີ້ນວ່າ ໂຄງການ SAMIS. ພາຍໃຕ້ການປະສານງານຂອງກົມຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກະສິກໍາ (DALaM), ຫນຶ່ງ ໃນເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍຂອງໂຄງການແມ່ນການພັດທະນາລະບົບການ ຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຊັບພະຍາກອນທີ່ດິນ (LRIMS) ແລະ ຖານຂໍ້ມູນອອນໄລນ໌ທີ່ມີທັງຂໍ້ມູນ ຊີວະກາຍະພາບ ແລະ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ. ປັ້ນນີ້ປະກອບມີສ່ວນໜຶ່ງຂອງການ ປະເມີນເສດຖະກິດ - ສັງຄົມທີ່ມີຢູ່ໃນ LRIMS, ທີ່ເອີ້ນວ່າການປະເມີນເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ (SAVA).

ຂັ້ນເທິງຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈ ແລະ ນັກວາງແຜນຕ້ອງການວິທີການເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາ ເຈົ້າກຳນົດບຸລິມະສິດ ແລະ ວາງແຜນການແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ຖືກຕາມເປົ້າໝາຍສໍາ ລັບປະຊາກອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຸດ, ໂດຍພິຈາລະນາຈາກຊັບພະຍາກອນທີ່ເຂົາ ເຈົ້າມີຢູ່ເພື່ອການປັບຕົວ (ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ) ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ຄາດ ຄະເນໄວ້ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Ford et al., 2010). ເພື່ອກຳນົດບຸລິ ມະສິດສໍາລັບການປັບຕົວ, ແຜນທີ່ການປະກອບອາຊີບໃນແຕ່ລະເຂດໄດ້ຖືກສ້າງ ໂດຍ ໃຊ້ຂະບວນການແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ສັ່ງເສີມດ້ານການກະສິກໍາ ແລະ ຊົນນະບົດ, ຜູ້ຊຽວຊານພາຍໃນປະເທດ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດແຫ່ງຊາດ (NAFRI).

ແຜນທີ່ການດໍາ າລົງຊີວິດແຫ່ງຊາດແຫ່ງສະບັບທໍາ າ ອິດຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ການສ້າງແຜນທີ່ໄດ້ກຳນົດປັດໃຈກ່ຽວຂ້ອງສໍາລັບແຕ່ລະເຂດໃນການຈໍາແນກເຊັ່ນ: (1) ປະເພດພືດ, (2) ພືດພັນປະສົມປະສານ, (3) ຄວາມສ່ຽງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວກະສິກອນ, ແລະ (4) ຕົວຊີ້ວັດຄວາມ ສາມາດໃນການປັບຕົວຫຼາຍອັນເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການປັບຕົວ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ນອກນີ້ໂຄງ ການ SAMIS ຍັງໄດ້ເສີມສ້າງການວິເຄາະເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ (SAVA) ໂດຍການ ໃຫ້ການປະເມີນລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຂອງແຕ່ລະເຂດ ສໍາລັບການດໍາລົງຊີວິດ. ຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງແຜນທີ່ເຂດດໍາລົງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວແມ່ນເພື່ອກຳນົດບຸລິມະສິດສໍາລັບ ການຮັບມືກັບປັບຕົວລະດັບຊາດ ແລະ ມາດຕະການປັບຕົວໂດຍໃຊ້ເຂດດໍາລົງຊີວິດ ລະດັບພູມສັນຖານເປັນຫົວໜ່ວຍຂອງການວິເຄາະ.

ໂຄງການ SAMIS ໄດ້ຮ່ວມມືກັບ ສູນເພື່ອການກະສິກໍາເຂດຮ່ອນສາກົນ (CIAT) ຊຶ່ງມີສ່ວນຮ່ວມໃນໂຄງການ “ນໍາໃຊ້ການພະຍາກອນອາກາດຕາມລະດູການ ແລະ ວິທີແກ້ໄຂການປະກັນໄພແບບປະດິດສ້າງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານດິນຟ້າອາກ າດໃນຂະແໜງກະສິກໍາໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້”, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນ ຈາກໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານດິນຟ້າອາກາດສາກົນຈາກກະຊວງສິ່ງແວດລ້ອມ ການອະນຸ ລັກທໍາມະຊາດ ແລະ ຄວາມປອດໄພນິວເຄລຍ ຂອງສະຫະພັນເຢຍລະມັນສໍາລັບ (BMU) ແລະ ນໍາພາໂດຍອົງການອຸຕຸນິຍົມໂລກ.

CIAT ໄດ້ພັດທະນາວິທີການກຳນົດການດໍາລົງຊີວິດສໍາລັບຊາວກະສິກອນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດທີ່ຊາວກະສິກອນກໍາລັງປະເຊີນ. ຂໍ້ມູນ ນີ້ໄດ້ຖືກນໍາສະເໜີຢູ່ໃນປື້ມນີ້ ແລະ ໃນລະບົບອອນໄລນ໌ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ LRIMS (<https://lrims-dalam.net/?thematic=sava>). ການນໍາໃຊ້ລະບົບຍັງ ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ ຈັດລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນໃນການບໍລິການດ້ານດິນຟ້າ ອາກາດ ພາຍໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນບຸລິມະສິດ. ຊຸດຂໍ້ມູນແມ່ນມີຄວາມທັນສະໄໝ ແລະ ອາດຈະເປັນຕົວຢ່າງທໍາອິດຂອງການດໍາ ລົງຊີວິດສໍາລັບຊາວກະສິກອນ ທີ່ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະ.

» ຈຸດປະສົງ: ການກຳນົດການດຳລົງຊີວິດທາງດ້ານກະສິກຳ ແລະ ຄວາມສູງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ

- ຮັບປະກັນຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ວິທີການທີ່ເຂົາເຈົ້າປັບຕົວ ກັບຄວາມສູງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ, ພ້ອມທັງກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະ ສິກອນຕໍ່ກັບການບໍລິການດ້ານດິນຟ້າອາກາດໃນລະດັບຊາດ. ວິທີການທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ອາດເປັນໜຶ່ງໃນຕົວຢ່າງທີ່ອິດຂອງຊຸດຂໍ້ມູນຊີວິດການເປັນຢູ່ລະດັບຊາດ ຕອບໂຕ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.
- ນຳເອົາຄວາມຮູ້ຈາກຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີຢູ່ແລ້ວມາສົມທົບກັນເພື່ອສະໜັບສະ ໜູນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຢ່າງໂປ່ງໃສ, ເປີດປະຕູສູ່ການ ຮວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.
- ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີສະຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດບໍ່ພຽງພໍ ສຳລັບການເກັບກຳ ແລະ ຮວບຮວມຂໍ້ມູນ.
- ເພື່ອກຳນົດຄວາມສູງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານ ສະບຽງອາຫານ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ວິເຄາະ ບູລິມະສິດການປັບຕົວໃນລະດັບພູມສັນຖານ ນອກຈາກນັ້ນ, ເພື່ອຊ່ວຍກຳນົດທາງ ເລືອກການປັບຕົວໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະຖານະການທ້ອງຖິ່ນທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ສຳລັບການກະສິກຳທີ່ດີກວ່າ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການຮັບຮອງເອົາວິທີການແກ້ໄຂໄປ ນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.
- ກຳນົດຮູບແບບໃນຂົງເຂດບໍລິຫານ, ເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການປະສານງານ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການດັດແກ້ລະຫວ່າງອົງການປົກຄອງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
- ກຳນົດຄວາມສູງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງພວກມັນເພື່ອສະໜັບ ສະໜູນການວາງແຜນການກະສິກຳ, ຍົກສູງການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງຊາວ ກະສິກອນ ແລະ ຄວາມທົນທານຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ.

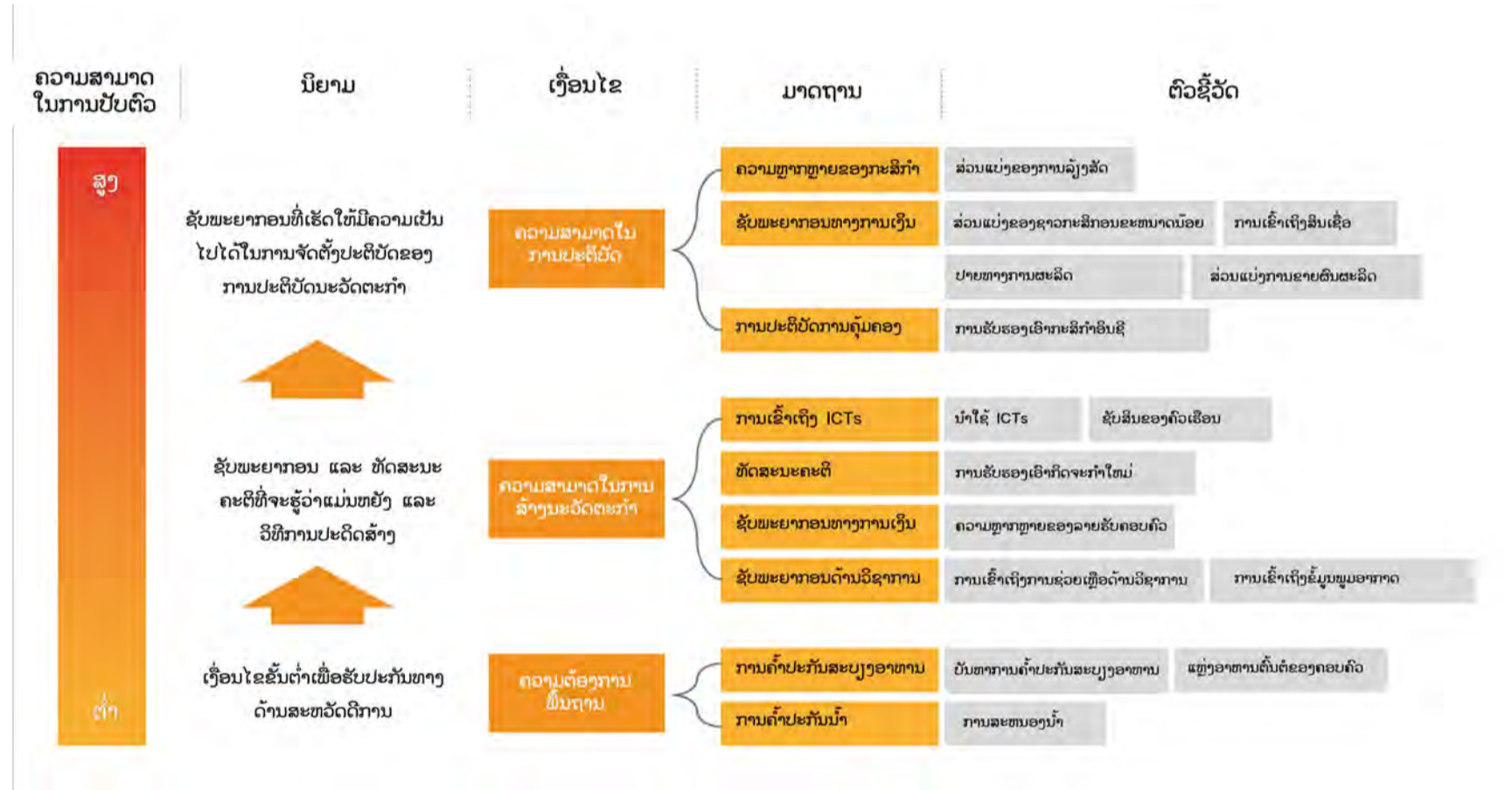
» ລະດັບຄາດໝາຍ:

- ການເກັບກຳຮວບຮວມຂໍ້ມູນເພື່ອສ້າງຊຸດຂໍ້ມູນທາງພູມມິສາດແບບລະ ອງດກຽວກັບລະບົບການຜະລິດກະສິກຳຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ແຕກຕ່າງກັນລວມທັງສະພາບພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ເຊັ່ນ: ການເຂົ້າເຖິງພື້ນທີ່ການຜະລິດ, ຕະຫຼາດ ແລະ ການຜະລິດເພື່ອບໍລິໂພກໂດຍກົງ ຫຼື ຂາຍ. ຜົນໄດ້ຮັບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ນຳສະເໜີໃນບັນຊີນີ້.
- ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ ລະບົບການ ບໍລິການດ້ານດິນຟ້າອາກາດ ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນເຊັ່ນ: ປະຕິບັດການປູກພືດ, ລະບົບການຜະລິດ ແລະ ຄວາມສູງດ້ານສະພາບອາກາດ. ບາງຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ຍັງຖືກ ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນລະບົບການບໍລິການດິນຟ້າອາກາດຂອງລາວເພື່ອກະສິກຳ (LaCSA): <https://www.lacsa.net/>.

» ປຶ້ມແຜນທີ່ ນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຫຍັງ? |

- ເຂດການດຳລົງຊີວິດຕາມພູມສັນຖານແມ່ນ ເປັນເຂດທີ່ປະຊາຊົນມີຮູບແບບໃນການເຂົ້າເຖິງສະບຽງອາຫານ ແລະ ລາຍຮັບອັນດຽວກັນ (ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າປູກພືດແບບດຽວກັນ ຫຼື ລົງສັດປະເພດດຽວກັນ), ແລະ ມີຕະຫຼາດຄືກັນ. ເຂດດຳລົງຊີວິດສາມາດຖືກກຳນົດເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນທີ່. ສຳລັບແຕ່ລະເຂດດຳລົງຊີວິດ, ຖືກບັນທຶກເປັນຖານຂໍ້ມູນກຳນົດຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຂອງຜູ້ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການຫາລ້ຽງຊີບໃນເຂດນັ້ນ. ຖານຂໍ້ມູນແມ່ນຖືກເຜີຍແຜ່ໃນສາທາລະນະ ແລະ ສາມາດດາວໂຫຼດໄດ້ຈາກ LRMIS.
- ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບແວດລ້ອມ, ກຳນົດທາງເລືອກ ແລະ ວາງແຜນແລະປະຕິບັດມາດຕະການ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ. ການເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດປັບຕົວຂອງຊາວກະສິກອນ ຮຽກຮອງໃຫ້ມີການປະສານສົມທົບການລົງທຶນ ເພື່ອບັນລຸໝາກຜົນການພັດທະນາ

ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແນໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ, ທຳມະຊາດ, ການເງິນ, ຜະລິດຕະພັນ, ວັດທະນະທຳ, ການເມືອງ ແລະ ການດຳລົງໃນຊີວິດຊີນນະບົດ (Flora et al., 2015). ຕາມວິທີການຂອງ Bouroncle et al. (2017), ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບແຕ່ລະພູມສັນຖານໂດຍອີງໃສ່ສາມເງື່ອນໄຂ: (a) ຄວາມພໍໃຈຂອງຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ, (b) ການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ (c) ຄວາມສາມາດໃນການດັດແປງນະວັດກຳໄປສູ່ການປະຕິບັດ (ຮູບ 1.). ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຈັດລຽງຕາມລຳດັບເຊັ່ນວ່າ: ຊາວກະສິກອນບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຊັບພະຍາກອນຈຳກັດສຳລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈະສາມາດດຳເນີນການເພື່ອປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ເພື່ອກະກຽມການປະເມີນຕົວຊີ້ວັດໄດ້ຖືກກຳນົດ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທົບທວນວັນນະກຳ ແລະ ການສຶກສາອື່ນໆທີ່ດຳເນີນໂດຍ CIAT ກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນທີ່ແລະການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ.

ລາຍລະອຽດຂອງຜູ້ຂຽນເອງ

ຮູບທີ່ 1. ການປະເມີນຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໂດຍອີງໃສ່ສາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດລະດັບຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ສະແດງຢູ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ພຽງແຕ່ເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີການເທົ່ານັ້ນ.

»» ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຄັ້ງນີ້, ທີມງານວິຊາການຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານຂອງ ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາເຂດຮ່ອນສາກິນ (CIAT) ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມແລກປ່ຽນບັນດາແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຮູບແບບຂອງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມໃນດ້ານຕ່າງໆໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ. ການສຳຫຼວດ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນຄັ້ງນີ້ ໂດຍລວມແລ້ວ ແມ່ນການ ສຳພາດນຳໃຊ້ແບບຟອມ ແລະ ແຜນທີ່ປະກອບໂດຍນຳໃຊ້ຮູບແບບທາງດ້ານຄຸນນະພາບ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຕອບຄຳຖາມຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ປະກອບ ສ່ວນໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງການຂອງຕົນ ແລະ ເປັນການລວມເອົານັກວິຊາ ການຈາກຫຼາຍຂະແໜງເພື່ອມີຄຳເຫັນໃນປະເດັນຕ່າງ ຮ່ວມກັນຢ່າງມີເຫດ ແລະ ຜົນແບບກົງໄປກົງມາ. ພາກສ່ວນຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນຄັ້ງນີ້ ແມ່ນເປັນການປະສານ ສົມທົບ ກັນລະຫວ່າງນັກວິຊາການ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານຈາກ 5 ພາກສ່ວນດ້ວຍກັນຄື: ກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ, ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນຂາວສານ ແລະ ການຕິດຕາມສະພາບອຸຕຸກະເສດ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານຢູ່ສປປ ລາວ ແລະ ສູນຄົ້ນ ຄວ້າກະສິກໍາເຂດຮ່ອນສາກິນ. ສຳລັບພາກສ່ວນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແມ່ນຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຂຶ້ນກັບພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນແຕ່ລະແຂວງ, ຫ້ອງການ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະແນກຊັບ ພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃນແຕ່ລະແຂວງ ແລະ ບັນ ດາໂຄງການທີ່ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບການສົ່ງເສີມທາງດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ມີ ກິດຈະກຳເຄື່ອນໄຫວຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ.

ຂັ້ນຕອນຂອບເຂດການສຶກສາ

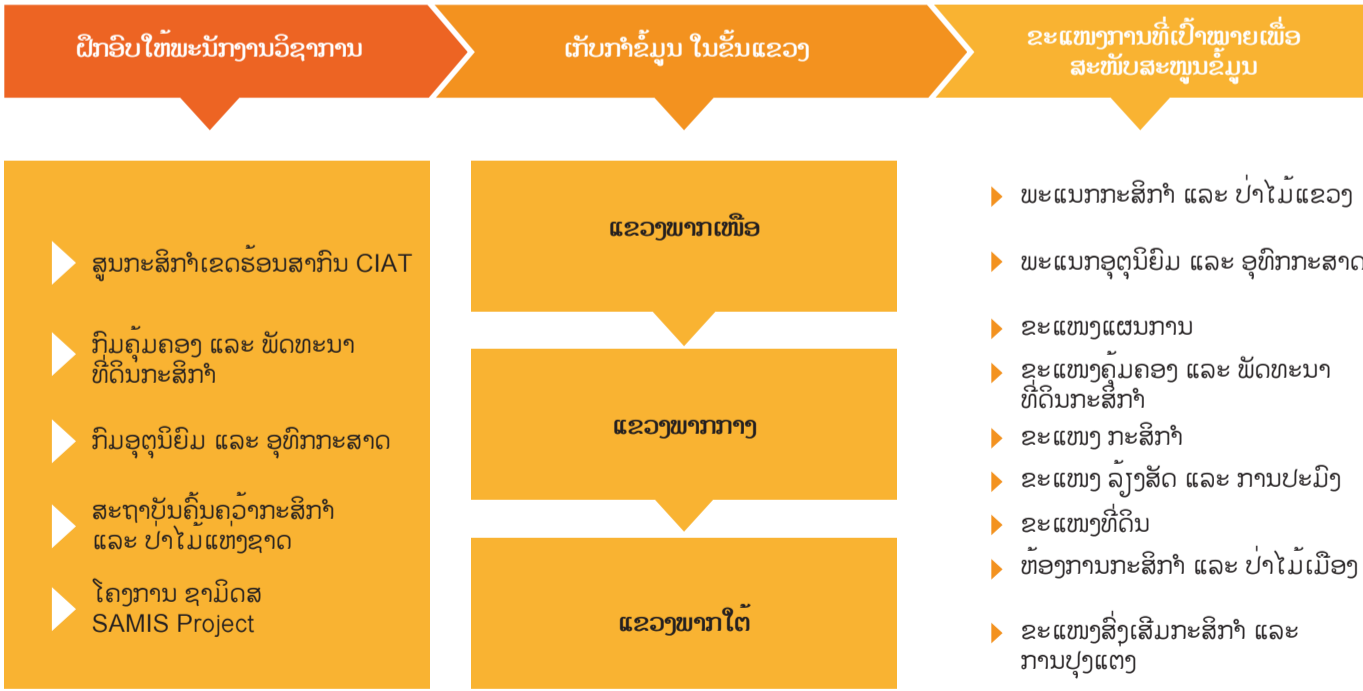
CIAT ເປັນຜູ້ວາງແຜນ ແລະ ອອກແບບວິທີການວິໄຈ ກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປຶກສາຫາລື ແລະ ຕົກລົງຮັບຮອງໂດຍໂຄງການ SAMIS, NAFRI ແລະ DALAM. ຕະຫຼິດຮອດການເກັບກຳຂໍ້ມູນລະດັບມະຫາພາກ, ການແບ່ງກຸ່ມຂອງແຂວງ, ເປົ້າໝາຍທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ຫົວໜ່ວຍການວິເຄາະເບື້ອງຕົ້ນ (ການດັດແກ້ຫົວໜ່ວຍ ແລະ ຄວາມລະອຽດຂອງຂໍ້ມູນ) ແລະ ກຳນົດວາລະຂອງກອງປະຊຸມນອກຈາກນັ້ນການກຳນົດຕົວຊີ້ວັດໄດ້ຖືກລະບຸ ແລະ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນວາລະ

ປະຊຸມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນຫຼາຍທີ່ສຸດຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ ລົງໃນແຜນທີ່ ແລະ ລັກສະນະຂອງການດຳລົງຊີວິດ ໂດຍການອາໄສການຜະລິດກະສິກໍາ ຄຽງຄູ່ກັນກັບການສ້າງແບບສອບຖາມເພື່ອປຶກສາຫາລືໃນກອງປະຊຸມ. CIAT ຍັງໄດ້ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ພັດທະນາຂັດຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານລະດັບສູນກາງເພື່ອໃຫ້ SAMIS, NAFRI ແລະ DALAM ສາມາດສ້າງແຜນທີ່ການປະກອບອາຊີບໃນຫົວໜ່ວຍຕ່າງໆ. ໂດຍໂຄງການ De-Risk ແລະ SAMIS ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນທາງດ້ານງົບປະມານ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ດຳເນີນກອງປະຊຸມ.

ຜູ້ຊ່ຽວຊານ CIAT ພົບປະກັບພະນັກງານ DALAM, NAFRI ແລະ SAMIS ເພື່ອຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງພະນັກງານແຫ່ງຊາດທີ່ຄາດວ່າຈະດຳເນີນກອງປະຊຸມ.

ຮູບທີ 2. ການປະເມີນຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໂດຍອີງໃສ່ສາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດລະດັບ ຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ຕົວຊີ້ວັດທີ່ສະແດງຢູ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ພຽງແຕ່ເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີການເທົ່ານັ້ນ.

ລາຍລະອຽດຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ

ຮູບທີ 2. ແຜນວາດຂອງການກະກຽມກິດຈະກຳກຸ່ມເປົ້າໝາຍໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ

ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືເປັນເວລາ 3 ວັນ ໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢູ່ແຂວງຈໍາປາສັກ (ຮູບທີ 1), ແຂວງຊຽງຂວາງ (ຮູບ 2) ແລະ ແຂວງອຸດົມໄຊ (ຮູບທີ 3) ສໍາລັບພາກໃຕ້, ພາກກາງ ແລະ ພາກເໜືອ ຕາມລຳດັບ. ກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 212 ທ່ານ, ຍິງ 44 ທ່ານ ແນໃສ່ເປົ້າໝາຍຂອງການປູກພືດຕົ້ນຕໍ ແລະ ຮູບແບບການຜະລິດກະສິກໍາຂອງ ສປປ ລາວ, ການສ້າງແຜນທີ່ການປະກອບອາຊີບດ້ວຍການຜະລິດກະສິກໍາໄດ້ກໍານົດ ບູລິມະສິດການປູກພືດຕົ້ນຕໍ, ຮູບແບບການປູກພືດ. ປະຕິທິນ, ກໍານົດຄວາມສູງທີ່ອາດ ຈະເກີດຂຶ້ນສໍາລັບສິບປີທີ່ຜ່ານມາ, ກໍານົດຄວາມສູງທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການປູກພືດຕົ້ນຕໍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນເຄືອຂ່າຍສໍາລັບການປັບຕົວຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໂດຍແບ່ງອອກເປັນ 3 ພາກຄື: ພາກເໜືອຂອງປະເທດກວມເອົາ (ບໍ່ແກ້ວ, ຫົວພັນ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ອຸດົມໄຊ, ຜົ້ງສາລີ ແລະ ໄຊຍະບູລີ), ພາກກາງກວມເອົາ (ບໍລິຄໍາໄຊ, ຄໍາມວນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວຽງຈັນ, ໄຊສົມບູນ ແລະ ຊຽງຂວາງ) ແລະ ພາກໃຕ້ກວມເອົາ (ອັດຕະປື, ຈໍາປາສັກ, ສາລະວັນ ແລະ ເຊກອງ). ສໍາລັບການເກັບກໍາຂໍ້ມູນຜູ້ຊ່ວຍຊານແບບມີສ່ວນຮ່ວມນັ້ນ, ໂດຍລວມແລ້ວແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການສະໜອງຂໍ້ມູນ ເພື່ອເຮັດແຜນທີ່ແມ່ນມາຈາກຂະແໜງ.

ໃນເວລາດໍາເນີນກອງປະຊຸມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ແບ່ງອອກເປັນກຸ່ມຕາມແຂວງຂອງຕົນ, ເພື່ອຍົກປະເດັນໃນການສົນທະນາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າແບບເປັນກຸ່ມໃນການຕອບບັນຫາ ແລະ ຮັບປະກັນດ້ານການໃຫ້ຂໍ້ມູນໃນຂະແໜງການທີ່ຕົນເອງຮັບຜິດຊອບໃນແຕ່ລະຂົງເຂດຂອງແຕ່ລະແຂວງ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບການສະໜອງແຜນທີ່, ຮູບແຕ້ມຕ່າງໆ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນກອງປະຊຸມແບບວິຊາການ.

ການສ້າງແຜນທີ່ການປະກອບອາຊີບຕາມລັກຊະນະຂອງພູມສັນຖານ

ວິທີການສ້າງແຜນທີ່ການປະກອບອາຊີບ ເຊິ່ງຜູ້ຕາງໜ້າຈາກທ້ອງຖານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ແຂວງ (PAFOs/DAFOs) ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກໍານົດຂອບເຂດທາງພູມສັນຖານທີ່ເປັນທົ່ວ ໜ່ວຍຂອງການປະກອບອາຊີບໃນການດໍາລົງຊີວິດ. ຫົວໜ່ວຍທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະສໍາລັບຂະບວນການນີ້ແມ່ນການດໍາລົງຊີວິດທາງດ້ານກະສິກໍາ ຊຶ່ງກໍານົດຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນທີ່ຈໍາເປັນ

ທ່ານ ນາງ ໂພທິຍາໄລ ຜູ້ຊ່ວຍຊານການຝຶກອົບຮົມ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງກິດຈະກຳທັງຫມົດ. ສົມວນຊົນບັນທຶກຜົນຂອງແຂວງຄໍາມ່ວນໃນກອງປະຊຸມຢູ່ໂພນສະຫວັນ ແຂວງຊຽງຂວາງ.

ສົມວນຊົນບັນທຶກຜົນຂອງແຂວງຄໍາມ່ວນໃນກອງປະຊຸມຢູ່ໂພນສະຫວັນ ແຂວງຊຽງຂວາງ.

ການທີ່ຂຶ້ນກັບພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂອງແຕ່ລະແຂວງ, ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂອງແຕ່ລະເມືອງ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ, ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງແຕ່ລະແຂວງ ແລະ ໂຄງການທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.

ນອກຈາກຂ້າງເທິງນີ້ຂະບວນການດັ່ງກ່າວຍັງມີຜູ້ຊ່ວຍຊານປະມານ 20 ຄົນຈາກ SAMIS, NAFRI, DALAM, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ (DMH) ແລະ CIAT, ເຊິ່ງມີສ່ວນຮ່ວມທັງໃນການປະຕິບັດການປະເມີນ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ທຶມງານ. ນັກຂ່າວຈາກສົມວນຊົນຂອງປະເທດໄດ້ ເຂົ້າຮ່ວມງານທັງໝົດ.

ຂອງຊາວກະສິກອນເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ວິທີການດໍາລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ (ເຊັ່ນ: ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ຄຸນຄ່າທາງສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ). ທຶມງານໄດ້ຮັບແຜນທີ່ເຈ້ຍຫຼາຍຂະ ຫນາດ ແລະ ແຜນທີ່ແຜນ ຢ່າງທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດແຕ້ມປັດໃຈຂອງຄວາມຕ້ອງການໃສ່ໄດ້. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກໍານົດຫົວໜ່ວຍການປະກອບອາຊີບທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປັບປຸງຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ຕາມພູມສັນຖານຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ໂດຍຄໍານຶງເຖິງປະເພດລະບົບການຜະລິດ (ພື້ນທີ່ນໍ້າໃຊ້ນໍ້າຝົນ, ນໍ້າໃຊ້ນໍ້າຊົນລະປະທານ, ການປູກພືດລົ້ມລູກ, ປູກພືດປະຈໍາປີ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການຕະຫຼາດ), ການຄອບຄອງທີ່ດິນ, ຂະຫນາດຂອງພື້ນທີ່ທໍາການຜະລິດ (ຜູ້ຖືຄອງທີ່ດິນຂະຫນາດນ້ອຍ, ຂະຫນາດກາງ, ແລະ ຂະຫນາດໃຫຍ່). ສະພາບແວດລ້ອມທໍາມະຊາດ (ພູດອຍ ແລະ ທົ່ງພຽງ) ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ.

ການປະເມີນການປະກອບອາຊີບ

ນອກເໜືອຈາກການສ້າງແຜນທີ່ຂອງການປະກອບອາຊີບ, ການສຳຫຼວດ ແລະ ການເກັບຂໍ້ມູນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃຊ້ແບບສອບຖາມທີ່ພັດທະນາໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານ CIAT, ແຜນທີ່ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ. ວິທີການທາງດ້ານຄຸນນະພາບ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຈາກອົງການປົກຄອງ ແຂວງ ສາມາດສະໜັບສະໜູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຂອງອົງການຂອງຕົນ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆມາແລກປ່ຽນທັດສະນະຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງມີວິພາກວິຈານ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວ ກັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສັງຄົມ, ກາຍະພາບ, ການເງິນ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຫຼື ແຫຼ່ງທຶນ (Flora et al., 2015), ລັກສະນະການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຊາວກະສິກອນໃນແຕ່ລະພູມສັນຖານ.

ໂດຍອີງຕາມວິທີການຂອງ Bouroncle et al. (2017), ລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວຂອງແຕ່ລະພູມສັນຖານແມ່ນ ຂຶ້ນກັບສາມເງື່ອນໄຂ: ຄວາມພໍໃຈຂອງຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ, (b) ການເຂົ້າເຖິງ ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ (c) ຄວາມສາມາດໃນການ ດັດແປງ ນະວັດກຳໄປສູ່ການປະຕິບັດ (ເບິ່ງຮູບ 1.)

ເພື່ອກຳນົດລັກສະນະການການປະກອບອາຊີບ, ແບບສອບຖາມໄດ້ສັງລວມຂໍ້ ມູນກ່ຽວກັບຮູບແບບການປູກພືດ, ປະຕິທິນການປູກພືດ, ໄລຍະການປູກພືດ,

ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສະພາບອາກາດ ແລະ ຄຳຕອບຄຳຖາມໃນເວລາດຳເນີນ ກອງປະຊຸມ ແລະ ການສຳພາດເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດ (ເບິ່ງຮູບ 1) ອະທິບາຍລັກສະນະຂອງພູມສັນຖານ, ທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ການປ່ຽນແປງ ຊີວິດການເປັນຢູ່, ກິດຈະກຳເສດຖະກິດ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ບັນຫາຄວາມໝັ້ນຄົງ ດ້ານສະບຽງອາຫານ, ຄວາມໝັ້ນ ຄົງໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳ, ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການຂະຫຍາຍການ ບຸລິການໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນດິນຟ້າອາກາດຜ່ານເຕັກໂນໂລຊີ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ (ICTs), ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດກັບການ ຜະລິດ, ການເຂົ້າເຖິງປັດໃຈການຜະລິດທາງດ້ານການກະສິກຳ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງ ດ້ານການປະກອບອາຊີບ ໂດຍການເພິ່ງພາອາໄສ ກະສິກຳ ລວມທັງການລ້ຽງສັດ ແລະ ຫາປາ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕົວຊີ້ວັດຕົ້ນຕໍ ທີ່ນຳໃຊ້ປະເມີນໃນປັບຕົວຂອງຊາວກະສິກອນ. ຕົວຊີ້ວັດໄດ້ຖືກຈັດກຸ່ມ ຕາມ ສາມເງື່ອນໄຂສຳລັບການປັບຕົວທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຂ້າງເທິງ.

1 ການກຳນົດພືດຕົ້ນຕໍ ແລະ ປະເພດ ການຜະລິດກະສິກຳຢູ່ແຕ່ລະແຂວງ	4 ການປັບປຸງປະຕິທິນການປູກພືດ ຢູ່ແຕ່ລະແຂວງ
2 ການສ້າງຂອບເຂດການດຳລົງ ຊີວິດຂອງແຕ່ລະປະເພດລົງໃນ ແຜນທີ່	5 ການກຳນົດຄວາມສ່ຽງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ໃນໄລຍະ 10 ປີຜ່ານມາ
3 ການກຳນົດ ແລະ ການຈັດລຳ ດັບຄວາມສຳຄັນຂອງພືດຫຼັກຢູ່ ແຕ່ລະແຂວງ	6 ການກຳນົດຄວາມສ່ຽງຂອງພືດຕົ້ນຕໍ (2 ຫາ 3 ພືດຕໍ່ແຂວງ)
	7 ເຄືອຂ່າຍສະໜັບສະໜູນການປັບຕົວເຂົ້າ ກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ

ລາຍລະອຽດຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ

ຮູບທີ 3. ເກັບກຳຂໍ້ມູນໂດຍແຕ່ລະກຸ່ມຜູ້ຊ່ຽວຊານ.

» ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ແມ່ນດໍາເນີນໂດຍທີມງານ SAMIS ແລະ ຮັບຮອງໂດຍ CIAT, NAFRI ແລະ DALAM. ການປຸງຂໍ້ມູນຈາກເຈ້ຍເປັນຮູບແບບອານາລ໌ອກ ທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການລວມເຂົ້າໃນລະບົບຂໍ້ມູນພູມສາດ (GIS) ແລະ ຖານຂໍ້ມູນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນດໍາເນີນໂດຍຜູ້ຊ່ວຍຊານຈາກ DALAM ແລະ SAMIS ພາຍໃຕ້ການປະສານງານຂອງ CIAT. ການຕີຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຂຽນຮ່າງຂອງ ປຶ້ມຫົວນີ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນດໍາເນີນໂດຍ DALAM.

ຮູບທີ 4: ປະທານກອງປະຊຸມ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ພາກໃຕ້.

ຮູບທີ 5: ປະທານກອງປະຊຸມ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ພາກກາງ.

ຮູບທີ 6: ປະທານກອງປະຊຸມ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ພາກເໜືອ.

» ປະຕິເສດຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ບົ່ມແຜນທີ່ກ່ຽວກັບ ການປະກອບອາຊີບດ້ານກະສິກໍາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການກໍານົດຄວາມສູງທາງດ້ານສະພາບອາກາດ ເພື່ອສ້າງບູລິມະສິດສໍາລັບບໍລິການຂໍ້ມູນດ້ານສະພາບອາກາດຢູ່ ແມ່ນເຄື່ອງມືຄວາມຮູ້ໃໝ່ ເພື່ອແນໃສ່ສະໜັບສະໜູນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງລັດຖະບານລາວ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນກ່ຽວກັບການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແນໃສ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດກະສິກໍາ 2030.

ແຜນທີ່ໃນບົ່ມນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນການປະກອບອາຊີບກະສິກໍາຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ວິທີການນີ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສາມາດເປັນເອກະສານອ້າງອີງສໍາລັບຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ

ນັກວິຊາການໃນເວລາສ້າງແຜນພັດທະນາ, ນະໂຍບາຍ, ໂດຍຊື້ໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາ ແລະ ທາແຮງຂອງຊາວກະສິກອນໃນທ້ອງຖິ່ນ. ພ້ອມກັບການເພີ່ມທະວີການເຄື່ອນໄຫວແບບຍືນຍົງໃນຂົງເຂດຂອງຕົນ.

ຂະໜາດຂອງແຜນທີ່ແມ່ນ 1: 250 000 ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນເທົ່າທີ່ຄວນໃນດ້ານຄວາມລະອຽດຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ອາດມີຄວາມຫຍຸ້ງຫຍາກໃນການທີ່ຈະຜັນຂະຫຍາຍໃນລະດັບຈຸລະພາກ. ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາໃຊ້ໃນລະດັບບ້ານ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານ ແລະ ການພິຈາລະນາເປັນລາຍບຸກຄົນ. ແຜນທີ່ນີ້ແມ່ນເໝາະສົມສໍາລັບການວາງແຜນລະດັບສູນກາງ ຫຼື ການຈັດລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການປັບຕົວເທົ່ານັ້ນ.

ລາຍລະອຽດຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ

ຮູບທີ 7. ລັກສະນະສໍາຄັນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຈຸດປະສົງການນໍາໃຊ້ແຜນທີ່ການດໍາລົງຊີວິດ.

»» ແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ແຜນທີ່ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ

ການສ້າງແຜນທີ່ກ່ຽວກັບ ການປະກອບອາຊີບດ້ານກະສິກຳແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ໄດ້ຖືກປະຕິບັດໃນລະດັບມະຫາພາກດ້ວຍການເອົາຄວາມປ່ຽນແປງຂອງພື້ນພາຍໃນ ແລະ ໜ່ວຍງານບໍລິຫານຂັ້ນເມືອງ. ການຖືພູມສັນຖານເປັນຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ເມື່ອປະເມີນລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງການປັບຕົວແມ່ນກຸນແຈສຳຄັນໃນການກຳນົດທາງເລືອກການປັບຕົວໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຂໍ້ມູນຂາວສານກ່ຽວກັບການປະກອບອາຊີບຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອກຳນົດຮູບແບບ ການຜະລິດຕາມການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງພາຍໃນເມືອງໄດ້, ສ້າງໂອກາດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນໃນການວາງແຜນ ແລະ ການປະຕິບັດມາດຕະການປັບຕົວທີ່ເໝາະສົມ. ສຳລັບແຕ່ລະຫົວໜ່ວຍການປະກອບອາຊີບ, ໄດ້ມີການສະໜອງຂໍ້ມູນຂາວສານກ່ຽວກັບຄວາມສູງດ່ານດິນພ່າອາກາດທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງດານສະບຽງອາຫານ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດຂອງຊາວກະສິກອນ, ພ້ອມທັງການປະເມີນຕົວຊີ້ວັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສາມເງື່ອນໄຂໃນການປັບຕົວ.

ສາມເງື່ອນໄຂທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ສາມາດຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອຊ່ວຍກຳນົດພື້ນທີ່ທີ່ຊາວກະສິກອນບໍ່ສາ ມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ ແລະ ດັ່ງນັ້ນອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປັບຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ໄລຍະຍາວເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສົມທົບກັບທາງເລືອກການປັບຕົວຂຶ້ນພື້ນຖານຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບມືກັບສະພາບອາກາດ ແລະ ປະເພດຄວາມສູງອື່ນໆ. ພື້ນທີ່ທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກະເສດແບບໃໝ່ ຫຼື ຍັງຕ້ອງໄດ້ຮັບປັບປຸງສາມາດກຳນົດໄດ້ໂດຍອີງໃສ່ວ່າຊາວກະສິກອນມີຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ສາມາດດຳເນີນການເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກຄວາມສູງດ່ານດິນພ່າອາກາດ. ນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າແຜນທີ່ການປະກອບອາຊີບ ແລະ ຂໍ້ມູນຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວສາມາດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອເປົ້າ ໝາຍພື້ນທີ່ທີ່ຕ້ອງການການປັບຕົວທີ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກຳນົດການປັບຕົວທີ່ຈຳເປັນໃນແຕ່ລະເຂດພູມສັນຖານໂດຍອີງໃສ່ ວິທີທີ່ພວກເຂົາປະເມີນຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ. ທັງນີ້ຍັງເປັນການສ້າງໂອກາດໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

»» ຮູບແບບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວໃນລະດັບຊາດ

ໃນກໍລະນີສ່ວຍຫຼາຍລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວບໍ່ສາມາດພົວພັນກັບ ລະບົບການດຳລົງຊີວິດສະເພາະໃດໜຶ່ງໄດ້. ຕົວຢ່າງ: ການປະກອບອາຊີບດ້ວຍການປູກເຂົ້າສາມາດພົບເຫັນໄດ້ໃນທຸກລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ຕັ້ງແຕ່ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວລະດັບຕໍ່າ ຈົນໄປເຖິງຫຼາຍ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນອາດຈະຫວັງວ່າພູມສັນຖານທີ່ທາງໄກຂອງກູງກາກຕະຫຼາດ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຫຼື ໃກ້ກັບຊາຍແດນ ອາດຈະມີຄວາມສາມາດປັບຕົວຕໍ່າກວ່າ. ໃນຂະນະທີ່ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງຂອງພູມສັນຖານທີ່ຢູ່ຕິດກັບແລະອ້ອມຮອບດ້ວຍປ່າໄມ້ທີ່ກວ້າງຂວາງໃນພາກກາງ, ພາກໃຕ້ແລະພາກເໜືອທີ່ສຸດຂອງປະເທດ, ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງເປັນລະບົບ, ເນື່ອງຈາກວ່າພູມສັນຖານທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ມີລະດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວສູງ. ພູມສັນຖານຢູ່ໃກ້ກັບຊາຍແດນໄທໄດ້ຖືກສ້າງເຫັນວ່າມີຄວາມສາມາດປັບຕົວສູງ. ຫົວໜ່ວຍການປະກອບອາຊີບທີ່ໄດ້ຄະແນນຕໍ່າຫຼາຍ ໃນແງ່ຂອງຄວາມພໍໃຈຂອງຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະຕັ້ງຢູ່ໃນບັນດາແຂວງພາກໃຕ້ຂອງລາວ. ເນື້ອທີ່ນ້ຳ ແລະ ທົ່ງຫຍ້າກວມເອົາເນື້ອທີ່ກະສິກຳເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານຕໍ່າຫຼາຍ. ຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດານການ

ລ້ຽງສັດ ຢູ່ເຂດຊາຍແດນຂອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຄຳມ່ວນ ຍັງໄດ້ຮັບຄະແນນຕໍ່າຫຼາຍໃນດານຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານ, ຄືກັນກັບການປູກເຂົ້ານາແຂງ ຂອງແຂວງ ວຽງຈັນ. ພື້ນທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບຄະແນນສູງຕາມເງື່ອນໄຂການປັບຕົວ ແມ່ນຢູ່ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ສາລະວັນ, ແລະ ບາງຈຸດແມ່ນແຂວງຫຼວງພະບາງ, ອຸດົມໄຊ ແລະ ຫຼວງນ້ຳທາ. ພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບຄະແນນສູງຫຼາຍທາງດານຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ພາກເໜືອ. ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວສູງ ແມ່ນຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບຂົງເຂດທີ່ມີຄວາມສາມາດປະດິດສ້າງສູງ. ການດຳລົງຊີວິດທີ່ອີງໃສ່ການປູກເຂົ້າ (ນຳໃຊ້ນ້ຳຝົນ ແລະ ນ້ຳຊົນລະປະທານ) ແມ່ນເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງໃນເຂດເຫຼົ່ານີ້, ຄຽງຄູ່ກັບການປູກຝັງແບບປະສົມປະສານຂອງສາລີ, ພືດຜັກ ແລະ ການລ້ຽງສັດ. ການວິເຄາະແມ່ນອີງໃສ່ການສົມມຸດຕິຖານວ່າພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມພໍໃຈໃນຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານຕໍ່າຫຼາຍກໍຈະມີຄວາມສາມາດຕໍ່າຫຼາຍສຳລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດໄດ້ດີ.

»» ແຜນທີ່ລະອຽດຂອງຕົວຊີ້ວັດການດຳລົງຊີວິດ

ປຶ້ມແຜນທີ່ສະບັບນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂອບເຂດພູມສາດຂອງການປະກອບອາຊີບ ແລະ ການກຳນົດຄວາມສູງດ່ານສະພາບອາກາດ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວກັບການປ່ຽນ ແປງດິນພ່າອາກາດຂອງປະຊາຊົນທີ່ເປັນຊາວກະສິກອນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ແຜນທີ່ໃນປຶ້ມຫົວນີ້ແມ່ນຜົນມາຈາກການປະເມີນຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ທີ່ຜະລິດຂໍ້ມູນຫຼາຍດ້ານກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນ ໃນການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນພ່າອາກາດເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ການອະທິບາຍຮູບແບບການຜະລິດກະສິກຳໂດຍອີງໃສ່ສະພາບຕົວຈິງ ແລະ ທາແຮງຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ນອກນີ້ຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນທາງຄວາມສາມາດຂອງປະຊາຊົນ ໃນການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນພ່າອາກາດ. ຂໍ້ມູນໄດ້ສະແດງຜົນຢູ່ໃນລະບົບອອນໄລນ໌ ທີ່ເອີ້ນດ້ວຍອັກສອນຫຍໍ້ວ່າ

LRMIS ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບເປັນກຸນແຈ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າການອະທິບາຍຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໃນປຶ້ມແຜນທີ່ສະບັບນີ້ມີປະສິດ ທິພາບ ເປັນບ່ອນອີງສຳລັບຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນທຸກລະດັບໃນການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຂົາ.

ແຜນທີ່ແຕ່ລະອັນທີ່ອະທິບາຍໄວ້ໃນບົດນີ້ ສະແດງເຖິງໜຶ່ງໃນຕົວຊີ້ວັດການດຳລົງຊີວິດ ສຳລັບແຜນທີ່ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດແຕ່ລະອັນ, ໄດ້ມີການສະໜອງວິທີການ, ພ້ອມທັງເຫດຜົນທາງເບື້ອງຫຼັງການເລືອກ, ຄວາມສຳຄັນຂອງມັນຕໍ່ກັບ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ການອະທິບາຍຂໍ້ມູນລວມຢູ່ໃນແຜນທີ່ເຂດສີຂອງແຜນທີ່, ເຊິ່ງເປັນຕົວແທນລະດັບສູງທາຕ່າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າແຂວງໃດໜຶ່ງສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນພ່າອາກາດ ແລະ ຈັດອັນດັບບັນດາແຂວງໃນປະເທດຕາມລຳດັບຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ.

ວິທີການ

ດັດຊະນີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ (ACI) ໄດ້ຖືກຄິດໄລ່ເປັນມູນຄ່າປະສົມປະສານປົກກະຕິຂອງສາມເງື່ອນໄຂສໍາລັບການປັບຕົວ: (a) ຄວາມພໍໃຈຂອງຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ, (b) ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ສໍາລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ (c) ຄວາມສາມາດໃນການແປການປະດິດສ້າງໄປສູ່ການປະຕິບັດ. ເງື່ອນໄຂສາມຢ່າງແມ່ນຖືວ່າປະຕິບັດຕາມລໍາດັບ, ເຊິ່ງວ່າຊາວກະສິກອນບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະມີຊັບພະຍາກອນຈໍາກັດ ສໍາລັບນະວັດຕະກໍາ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຈະສາມາດດໍາເນີນການເພື່ອປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ບັນຊີລາຍຊື່ຕົວຊີ້ວັດທີ່ສົມບູນແບບໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອປະເມີນສະພາບການແຕ່ລະຄົນໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມເຂົ້າຮ່ວມ.

ຜູ້ແທນກອງປະຊຸມ ໃນແຕ່ລະແຂວງໄດ້ສະເໜີຜົນຂອງການປະກອບອາຊີບຂອງປະຊາຊົນ ພາຍໃນແຂວງຕົນເອງ.

ກຸ່ມຊາວກະສິກອນປອດສານພິດ ຢູ່ບ້ານໂນນເຕີ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ) ໃຊ້ຕາໜ່າງເພື່ອ ປ້ອງກັນຜັກຊີໃນເວລາປູກ.

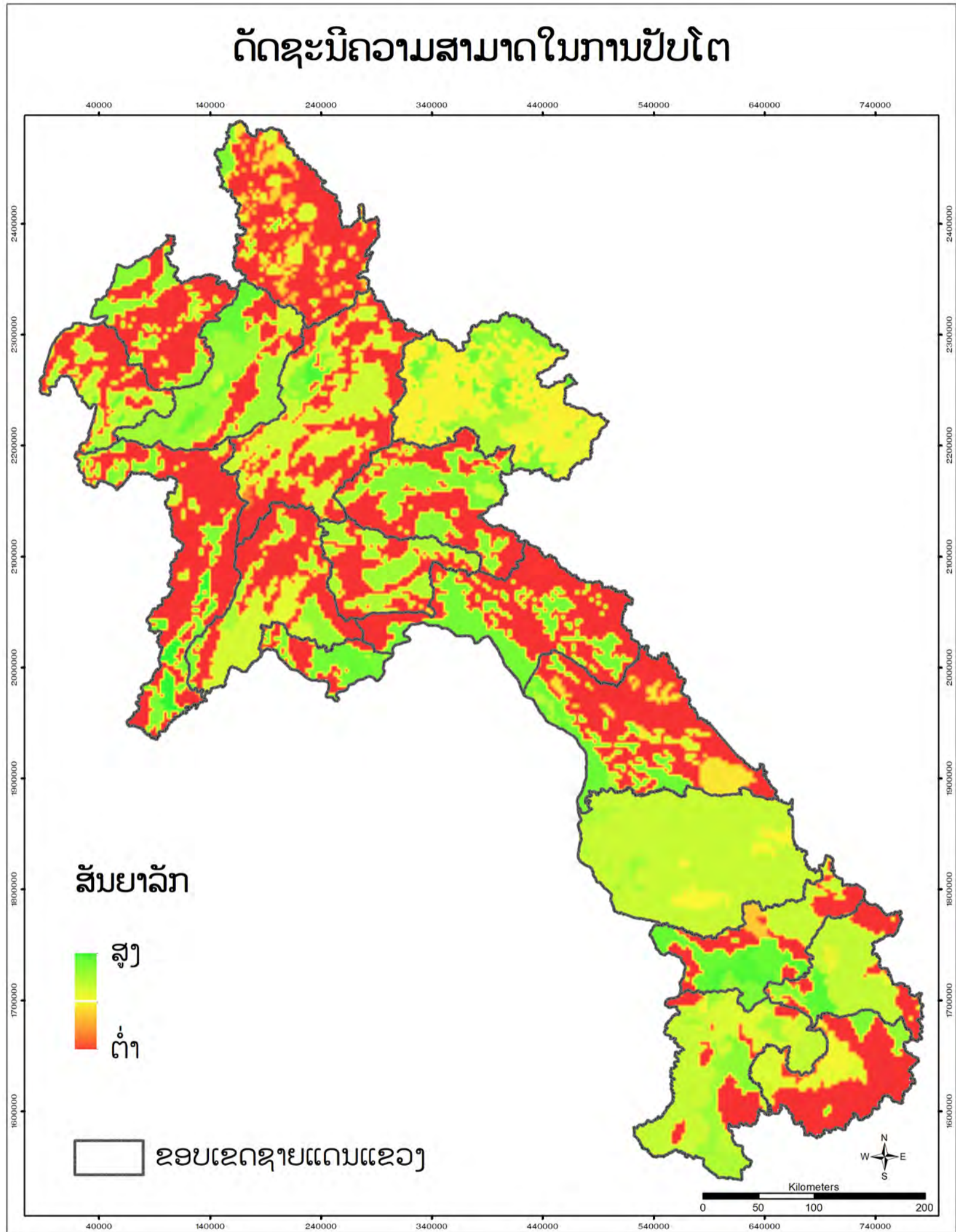
ດັດຊະນີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ

ດັດຊະນີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ, ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ການປັບຕົວໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສູງສູງ. ຂອງການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດໃນອະນາຄົດແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນດັດຊະນີ ຄວາມສາມາດປັບຕົວຂອງຊາວກະສິກອນ, ສີແດງ, ສີເຫຼືອງ ແລະ ສີຂຽວໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບຕໍ່າ, ປານກາງແລະສູງຂອງຄວາມສາມາດປັບຕົວຕາມລໍາດັບ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີສອງແຂວງໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ທີ່ມີຄວາມສາມາດປັບຕົວໄດ້ໃນລະດັບປານກາງ ຫາສູງຄື: ແຂວງຫົວພັນ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ. ຖັດມາແມ່ນ 5 ແຂວງຄື: ຈໍາປາສັກ, ເຊກອງ, ສາລະວັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ອຸດົມໄຊ ມີຄວາມສາມາດປັບຕົວໄດ້ໃນລະດັບຕໍ່າ ຫາປານກາງ. ສ່ວນສິບແຂວງທີ່ຍັງເຫຼືອສາມາດປັບຕົວໄດ້ພຽງແຕ່ລະດັບເທດສະບານ ຫຼື ຊຸມຊົນໃນເຂດທີ່ມີການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ສາມາດສະໜອງໄດ້ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆເຊັ່ນ: ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ, ໄຟຟ້າ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ມີຈຸດໃຈກາງທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເທົ່ານັ້ນ.

ນະວັດຕະກໍາທີ່ປັບຕົວໄດ້ໂດຍກຸ່ມຊາວກະສິກອນອິນຊີບ້ານໂນນເຕີ (ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ) ໂດຍເອົາໜັງສືພິມໃຊ້ເພື່ອຫໍ່ ແລະ ປ້ອງກັນຜະລິດຕະພັນຈາກແມງໄມ້.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອດທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>.

ວິທີການ

ດັດຊະນີຄວາມພົ່ງພໍໃຈຄວາມຕ້ອງການ ຂັ້ນພື້ນຖານປະກອບດ້ວຍ ຂອງສອງເງື່ອນໄຂຄື: ຄວາມພົ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ຄວາມພົ້ນຄົງທາງດ້ານແຫຼ່ງນໍ້າ. ຕົວຊີ້ວັດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຫຼ່ງທຶນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ລວມເຂົ້າ ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ພຽງພໍສໍາຫຼັບການປ່ຽນແປງໃນທົ່ວໄປຂອງການດໍາລົງຊີວິດ.

ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຄວາມພົ້ນຄົງທາງດ້ານສະ ບຽງອາຫານ ແລະ ນໍ້າ ໂດຍໃຊ້ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ໂດຍມີເຂດການປະກອບອາຊີບ ເປັນຫົວໜ່ວຍການວິເຄາະທາງພື້ນທີ່. ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການປະເມີນຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ.

ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກແຂວງຜົ້ງສາລີຂຶ້ນອະທິບາຍ ຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນເພື່ອຕອບ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານ.

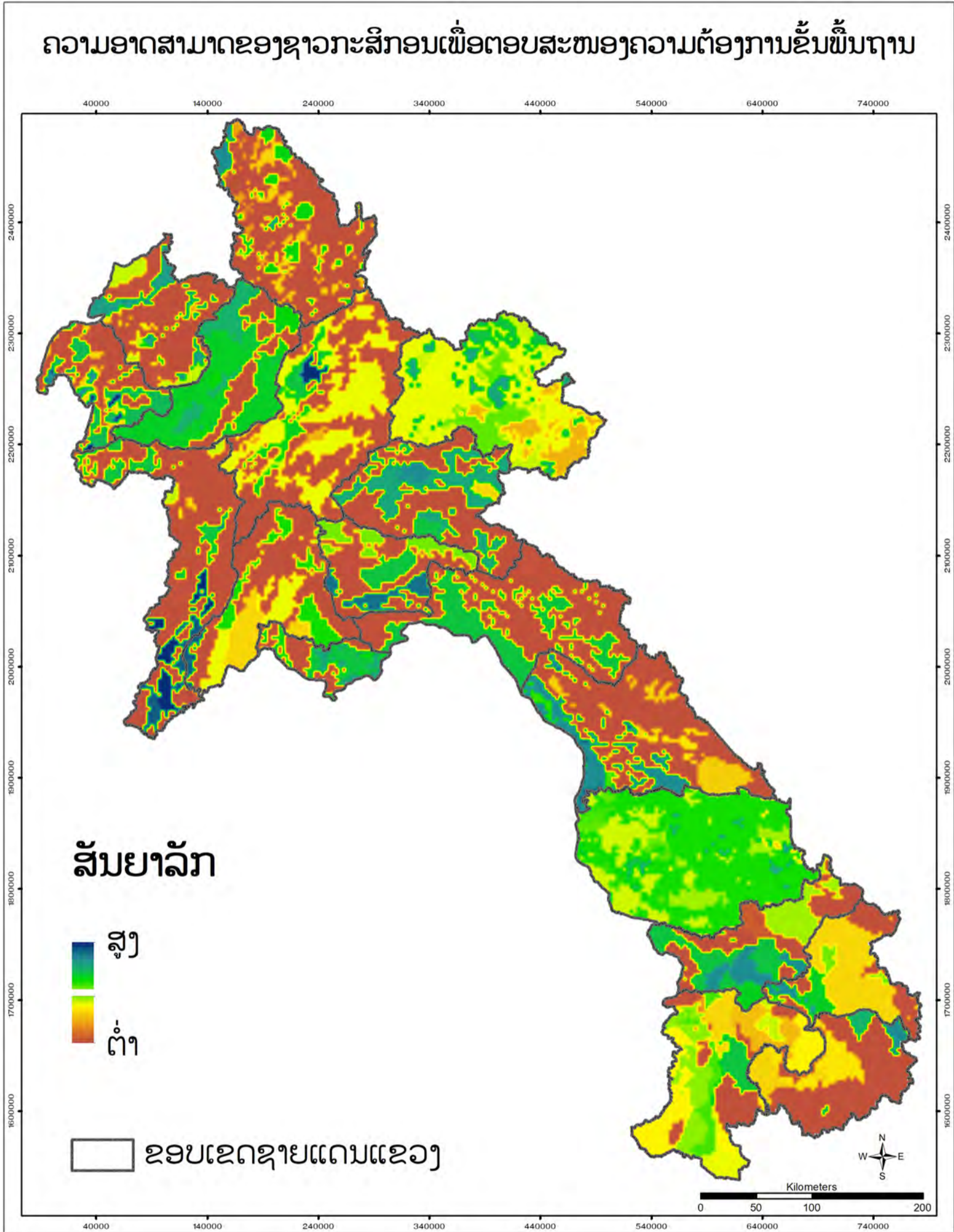
ຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານ

ຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານ ແມ່ນໜຶ່ງໃນວິທີການທີ່ສໍາຄັນໃນການວັດແທກລະດັບຄວາມທຸກຍາກອີກແບບ ໃນປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ. ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນການກໍານົດການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນຕໍ່າສຸດທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບຄອບຄົວທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມອິດທິວ ແລະ ສຸຂະພາບໃນໄລຍະຍາວ, ໂດຍປົກກະຕິກ່ຽວກັບການບໍລິໂພກສິນຄ້າ. ບັນຫາຄວາມທຸກຍາກເປັນຂໍ້ຈໍາກັດພື້ນຖານໃນການຕອບສະ ໜອງຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຈໍານວນ 17 ແຂວງ ແລະ 1 ນະຄອນຫຼວງ ຂອງ ສປປ ລາວ ອີງຕາມຜົນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລ້ວມາສ້າງເປັນແຜນທີ່ ຢູ່ທາງດ້ານເທິງພວກເຮົາມີຈໍານວນ 7 ແຂວງ ທີ່ຊາວກະສິກອນເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນ ຖານຂອງຄອບຄົວໄດ້ປານກາງ ຫາສູງນັ້ນກໍຄື: ແຂວງອຸດົມໄຊ, ຫົວພັນ, ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ຈໍາປາສັກ, ເຊກອງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງ ສາລະວັນ; ແຂວງທີ່ການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານໃນລະ ດັບປານກາງມີຈໍານວນ 5 ແຂວງຄື: ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ວຽງຈັນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ຄໍາມ່ວນ ແລະ ອັດຕະປື; ອີກຈໍານວນ 6 ແຂວງ ແມ່ນມີການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານໄດ້ສະເພາະເຂດຊຸມຊົນເມືອງ ແລະ ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຂົ້າເຖິງໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

ແມ່ຍິງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງ LaCSA ທີ່ບ້ານພູທອນ, ແຂວງວຽງຈັນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕຫ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>.

ວິທີການ

ດັດຊະນີຄວາມອາດສາມາດໃນການສ້າງນະວັດ ຕະກຳຄິດໄລ່ຈາກເງື່ອນໄຂສີ່ຢ່າງຄື: ການເຂົ້າເຖິງ ICTs, ທັດສະນະຄະຕິຕໍ່ນະວັດຕະກຳ, ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ. ມາດ ຖານເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ຊາວກະສິກອນສາມາດ ເລີ່ມຕົ້ນການນຳໃຊ້ນະວັດກຳໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຂໍ້ມູນດ້ານ ICT, ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ແຫຼ່ງການເງິນໄດ້ຖືກເກັບກຳດ້ວຍວິທີການມີສ່ວນຮ່ວມ, ໂດຍມີເຂດການດຳລົງຊີວິດເປັນຫົວໜ່ວຍການວິເຄາະ ທາງກວ້າງຂອງພື້ນ. ຜູ້ຊ່ວຍຊານດ້ານກະສິກຳຈາກທ່ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການປະເມີນຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ.

ຜູ້ຕາງໜ້າແຂວງຫຼວງນ້ຳທາຂຶ້ນອະທິບາຍຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນສຳລັບການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ.

ການປະເມີນຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ນະວະຕະກຳຂອງຊາວກະສິກອນ

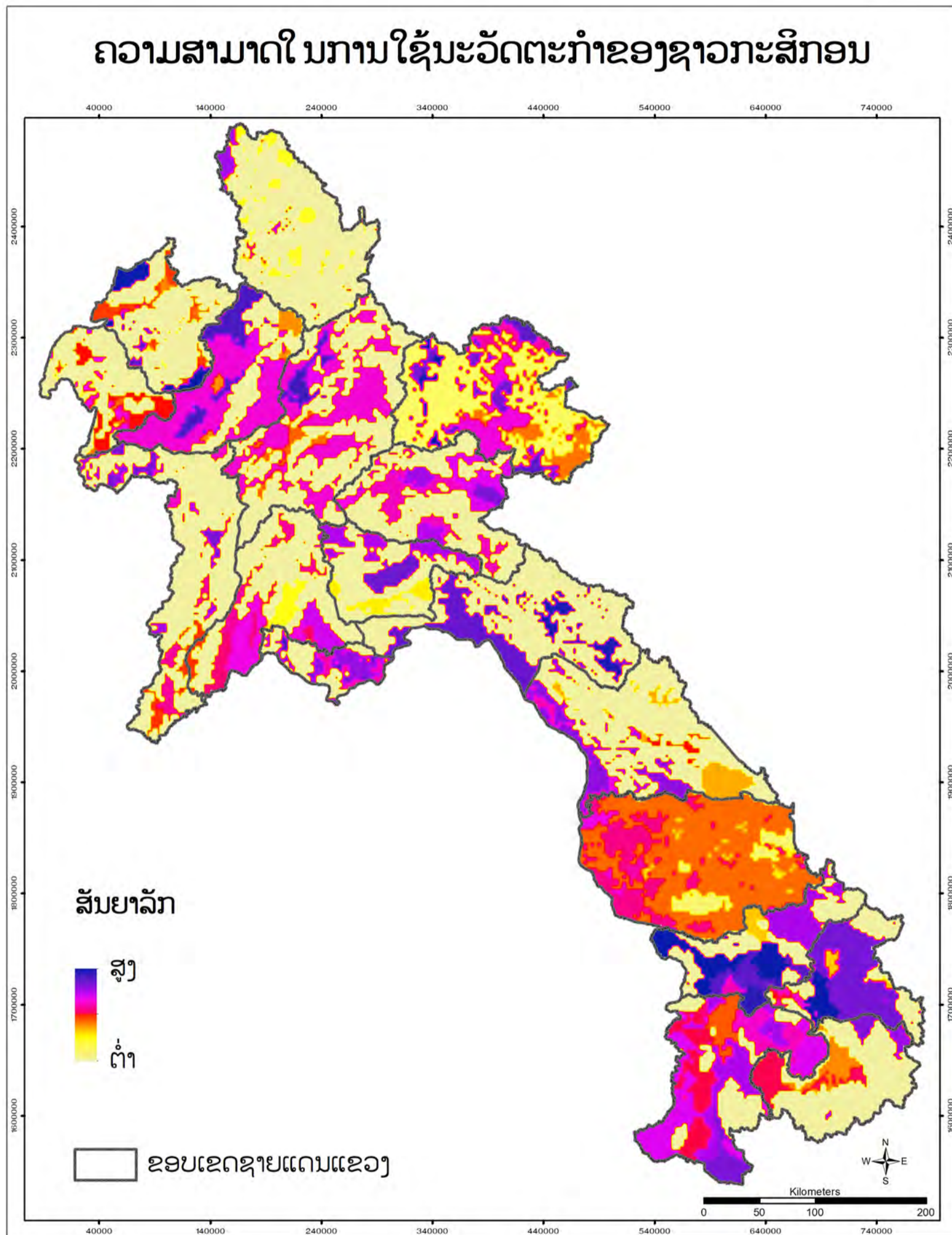
ການວິເຄາະ ແລະ ການພັດທະນາຄວາມຮູ້ໃໝ່ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງຊາວກະສິກອນ ໂດຍສຳ ພັນກັບຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນ ສິ່ງດັ່ງກ່າວມີອິດທິພົນຕໍ່ການຕໍາປະກັນສະບຽງອາຫານ, ການຈ້າງງານຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ການສ້າງເຄືອຂ່າຍເຊິ່ງມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຂະແໜງກະສິກຳ, ໂດຍສະເພາະໃນການເຂົ້າເຖິງການເງິນ. ເຄືອຂ່າຍ ຍັງຊ່ວຍນຳເອົາຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ນັກລົງທຶນຮ່ວມກັນສະໜັບສະໜູນການຮ່ວມມື, ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ ແລະ ການປະດິດສ້າງຂອງເຄື່ອງມືໃໝ່, ນຳໄປສູ່ການປັບປຸງຜົນກະທົບຂອງກິດຈະກຳໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນໃນການສ້າງນະວັດຕະກຳໂດຍອີງໃສ່ເຄື່ອງມືທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ແຖບສີຟ້າເຂັ້ມ, ສີສົ້ມ ແລະ ສີເຫຼືອງອອນສະແດງໃຫ້ເຫັນການປັບຕົວໄດ້ໃນລະດັບສູງ, ປານກາງ ແລະ ລະດັບຕໍ່າ, ຄວາມສາມາດສຳລັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ. ພົບວ່າມີ 4 ແຂວງທີ່ມີຄວາມອາດສາມາດສູງຄື: ຈຳປາສັກ, ເຊກອງ, ສາລະວັນ ແລະ ອຸດົມໄຊ. ລະດັບຄວາມອາດສາມາດຂະໜາດກາງ ໄດ້ພົບເຫັນໃນອີກ 5 ແຂວງຄື: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຫົວພັນ, ຫຼວງພະບາງ ແລະ ຊຽງຂວາງ. ສ່ວນ 9 ແຂວງທີ່ຍັງເຫຼືອ ມີຄວາມສາມາດປະດິດສ້າງທີ່ດີພຽງແຕ່ຢູ່ໃນຕົວເມືອງຂອງເຂດທີ່ງຽບລຽບຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ສາຂາຕ່າງໆເທົ່ານັ້ນ.

ຊາວກະສິກອນຢູ່ບ້ານພູທອນ, ແຂວງວຽງຈັນ ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການບໍລິການດ້ານດິນຟ້າອາ ກາດຂອງລາວເພື່ອການກະເສດ (LaCSA) ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳ IT.

ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ນະວັດຕະກຳຂອງຊາວກະສິກອນ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປປ, ແລະ ກອດທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://irims-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ດັດຊະນີ ຄວາມອາດສາມາດຂອງການປະຕິບັດຄິດໄລ່ໄດ້ຈາກ ສີ່ເງື່ອນໄຂຄື: ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານການກະສິກໍາ, ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານການເງິນ, ແນວທາງໃນການຈັດການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ມາດຖານເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຊັບພະຍາກອນທີ່ຈໍາເປັນ ສໍາລັບຊາວກະສິກອນສໍາຫຼັບການແປການປ່ຽນແປງນະວັດຕະກໍາໄປສູ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ 4 ມາດ ຖານດ້ວຍວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍມີເຂດການດໍາລົງຊີວິດເປັນຫົວໜ່ວຍການວິເຄາະທາງພື້ນທີ່. ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການປະເມີນຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ.

ຜູ້ຕາງໜ້າແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ ໄດ້ສະແດງຜົນການສົນທະນາກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຂອງຊາວ ກະສິກອນໃນການເຄື່ອນໄຫວ.

ການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

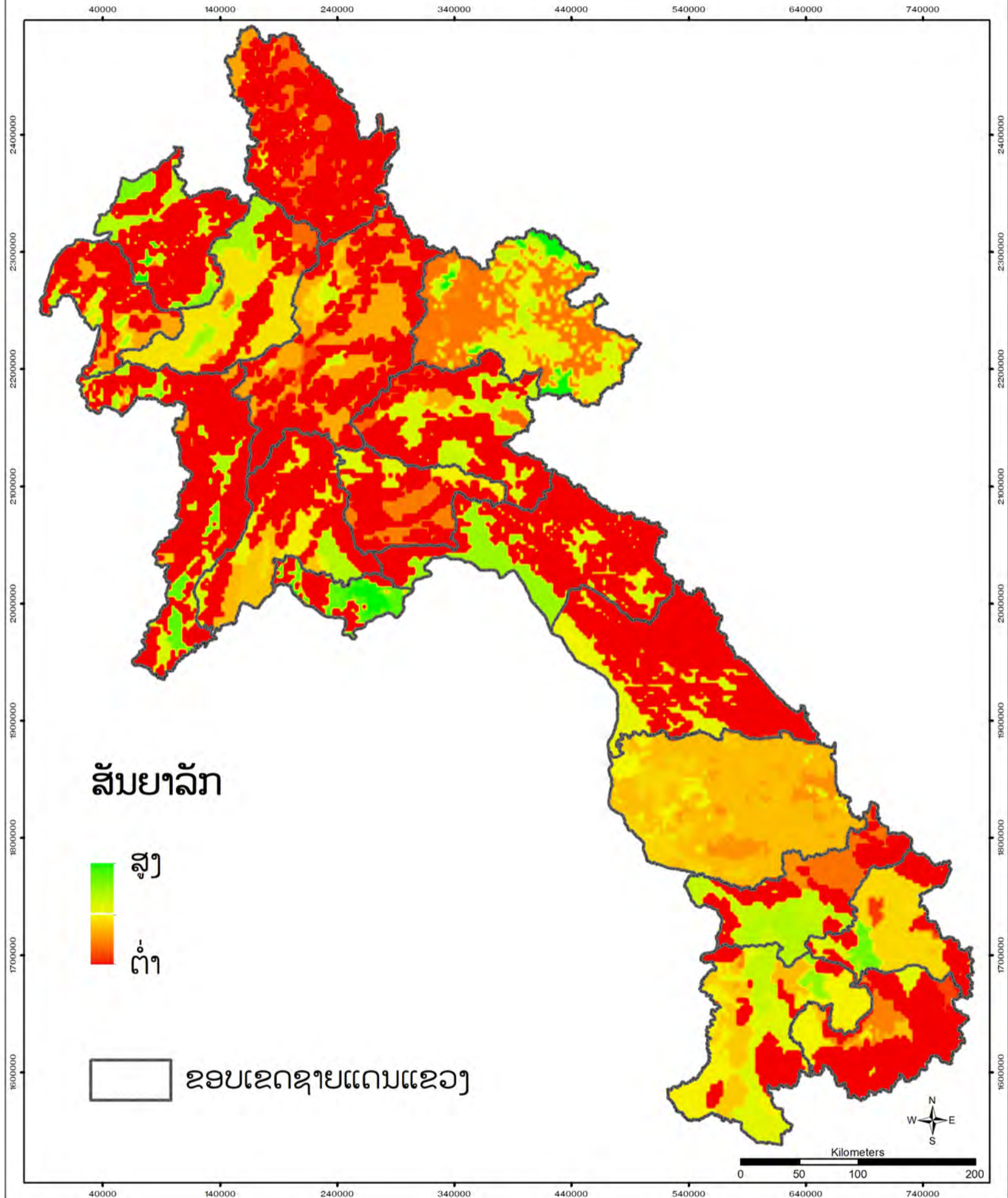
ຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນ ແລະ ປະຕິບັດທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຕອບສະໜອງຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່ການຜະລິດກະສິກໍາບໍ່ພຽງແຕ່ອີງໃສ່ ການຕິດຕາມທີ່ມີປະສິດທິພາບເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຢູ່ໃນການວິເຄາະອຸປະສັກ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມຂອງແນວຄວາມຄິດເບື້ອງຕົ້ນສໍາລັບການແກ້ໄຂບັນຫາ.

ແຜນທີ່ຂີດຄວາມສາມາດຂອງ ຊາວກະສິກອນໃຫ້ເຫັນວ່າມີ 2 ແຂວງທີ່ຊາວກະສິກອນມີຄວາມສາມາດສູງໃນການປະຕິບັດຄື: ຫົວພັນ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ. ລະດັບຄວາມອາດສາມາດ ໃນການປະຕິບັດປານກາງໄດ້ພົບເຫັນຢູ່ໃນ 5 ແຂວງຄື: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ອຸດົມໄຊ, ຈໍາປາສັກ ແລະ ເຊກອງ. ສ່ວນ 11 ແຂວງທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນປັບຕົວໄດ້ດີພຽງແຕ່ຢູ່ຂັ້ນເທດສະບານ ຫຼື ຊຸມຊົນໃນເຂດທີ່ມີການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ກັບຂະແໜງການຕ່າງໆເຊັ່ນ: ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ, ໄຟຟ້າ, ສາທາລະນະສຸກ ເປັນຕົ້ນ. ເຂດທີ່ມີສູນກາງການບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ.

ທີ່ງ່າມັນຕົ້ນ ແຂວງສາລະວັນ.

ຄວາມອາດສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນໃນການປະຕິບັດ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອດທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://irims-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໄດ້ຖືກປະເມີນ ໂດຍອີງໃສ່ຕາມສັດ ສ່ວນຂອງຄົວເຮືອນທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນສະພາບອາກາດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງການກະສິກໍາ ດ້ວຍການກໍານົດປະເພດຂອງຊ່ອງທາງການສື່ສານທີ່ມີໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ. ການສໍາຫຼວດໄດ້ຖືກຜະລິດ ແລະ ຄໍາຕອບແມ່ນສະໜອງໃຫ້ໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາ ຈາກທ່ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກ ໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້ເຊັ່ນ: ຈໍານວນຂອງຊ່ອງທາງການສື່ສານ ເປັນຕົວແທນສໍາລັບປະເພດຂອງຊ່ອງທາງການສື່ສານທີ່ມີຢູ່. ມູນຄ່າສົມຜົນໄດ້ຖືກຄິດໄລ່ໂດຍການລວມເອົາອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນສະພາບອາກາດ ແລະ ປະເພດຂອງຊ່ອງທາງການສື່ສານທີ່ມີຢູ່. ຄໍາຕອບໄດ້ຖືກລວບ ລວມສໍາລັບແຕ່ລະເຂດການປະກອບອາຊີບ ໂດຍການຄິດໄລ່ເປັນຄ່າສະເລຍ.

ຮູບທີ 17: ຜູ້ຕາງໜ້າແຂວງອຸດົມໄຊຂຶ້ນລາຍງານລະ ດັບການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ລະບົບສະພາບອາ ກາດຂອງຊາວກະສິກອນ.

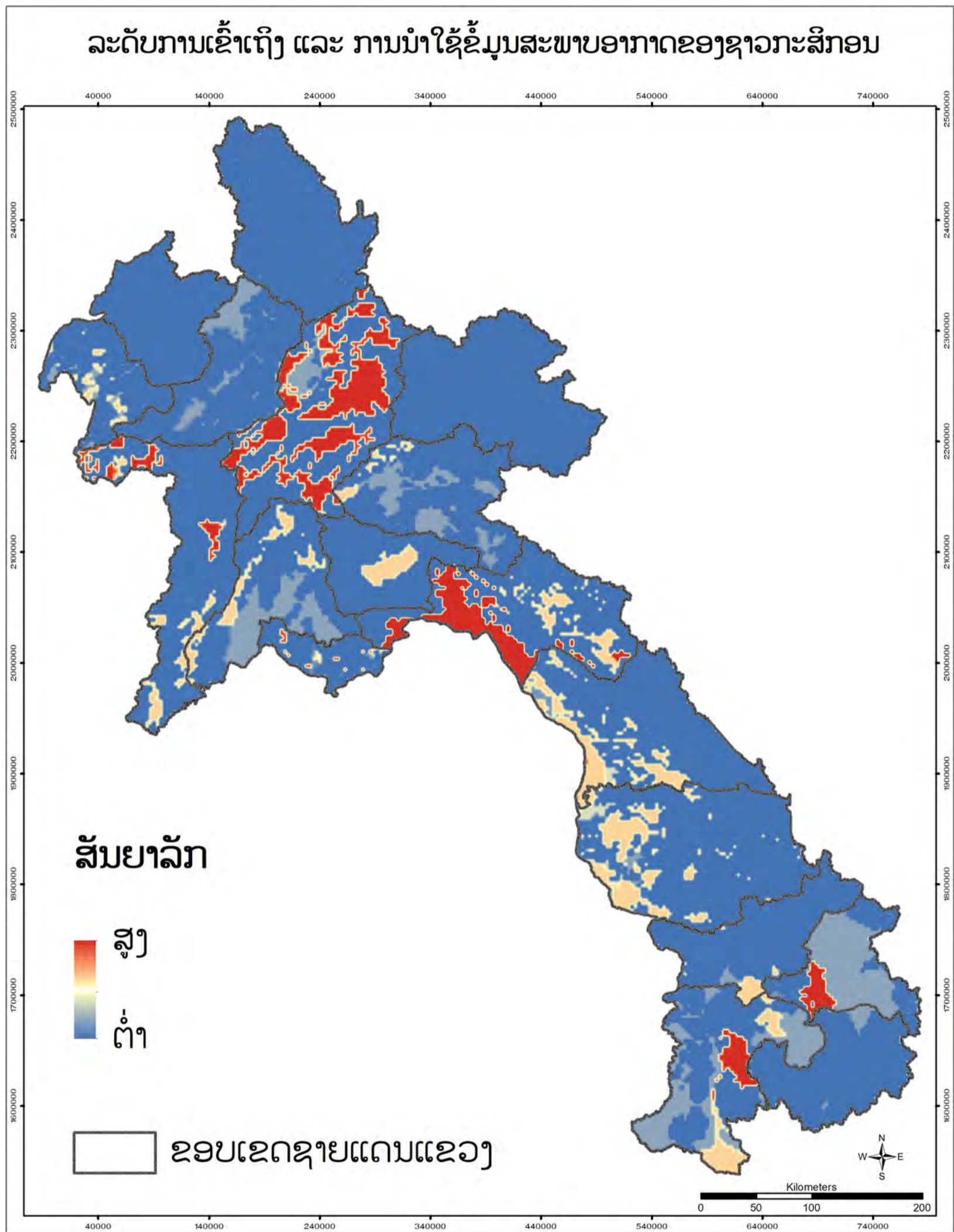
ຮູບທີ 18: ຂວາມີການເຂົ້າເຖິງລະບົບ LaCSA ຢູ່ເມືອງ ວຽງໄຊ ແຂວງຫົວພັນ.

ການປະເມີນລະດັບການເຂົ້າເຖິງຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຂາວສານສະພາບອາກາດ

ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນສິ່ງທ້າທາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ. ສະນັ້ນ, ການປັບຕົວກັບການປ່ຽນ ແປງດິນຟ້າອາກາດແມ່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຊາວກະສິກອນ. ຂໍ້ມູນຂາວສານດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການບໍລິການຂໍ້ມູນແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນການປັບປຸງ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ເພື່ອຕອບສະໜອງການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ຄຽງຄູ່ກັບການສະໜັບສະໜູນຂໍ້ມູນຂາວສານທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້. ເຖິງ ແມ່ນວ່າຂໍ້ມູນດິນຟ້າອາກາດມີຢູ່ ແລະ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນສາມາດປັບຕົວໄດ້, ແຕ່ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ລະດັບຂອງຊາວກະສິກອນໃນການເຂົ້າເຖິງລະບົບດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ການຂາດການດໍາເນີນການຂອງຊາວກະສິກອນເທັ່ນວ່າມີ 2 ແຂວງຄື: ອຸດົມໄຊ ແລະ ບໍລິຄໍາໄຊ ເທັ່ນວ່າມີລະດັບການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂາວສານດ້ານສະພາບອາກາດໃນລະດັບສູງ, ແລະ 6 ແຂວງຄື: ຄໍາມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຈໍາປາສັກ, ສາລະວັນ ແລະ ເຊກອງ (ພູພຽງບໍລະເວນ) ແລະ ເມືອງຄອບ, ເມືອງໄຊຍະບູລີ, ພຽງ, ບໍ່ເຕັນ ແລະ ເມືອງແກ່ນທາ ຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ ມີລະດັບການເຂົ້າເຖິງປານກາງ. ສ່ວນສິບແຂວງທີ່ຍັງເຫຼືອມີລະດັບການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນດິນຟ້າອາກາດຕໍ່າ.

ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການອາຫານໂລກ ບ້ານສັງທອງ, ແຂວງສາລະວັນ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໄດ້ຖືກຄິດໄລ່ໂດຍອີງໃສ່ ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ປະເພດຂອງສິນເຊື້ອທີ່ມີຢູ່. ການສຳຫຼວດນີ້ຄຳຕອບແມ່ນສະໜອງ ໃຫ້ໂດຍຜູ້ຊຽວ ຊານດ້ານກະສິກຳຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປາ ໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກ ໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນສຳລັບ ຕົວຊີ້ວັດນີ້. ອີງຕາມຄຳຕອບສຳລັບແຕ່ລະເງື່ອນໄຂ ເພື່ອໃຫ້ຄະແນນການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອ. ໄດ້ຖືກຄຳນວນໂດຍໃຊ້ທັງມາດຖານ ລວມກັນສຳລັບແຕ່ລະເຂດການປະກອບ ອາຊີບ ໂດຍການຄຳນວນຄ່າສະເລ່ຍ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປັບໃຫ້ເປັນມາດຕະ ຖານດຽວກັນ ເພື່ອກຳນົດເຂດການປະກອບອາຊີບທີ່ຊາວກະສິກອນມີຂໍ້ຈຳກັດ ຫຼື ຄວາມພອມໃນການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳກະສິກຳ.

ຜູ້ຕາງໜ້າແຂວງຫົວພັນອະທິບາຍກ່ຽວກັບລະດັບການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອຂອງຊາວກະສິກອນ.

ການປະເມີນລະດັບການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອຂອງຊາວກະສິກອນ

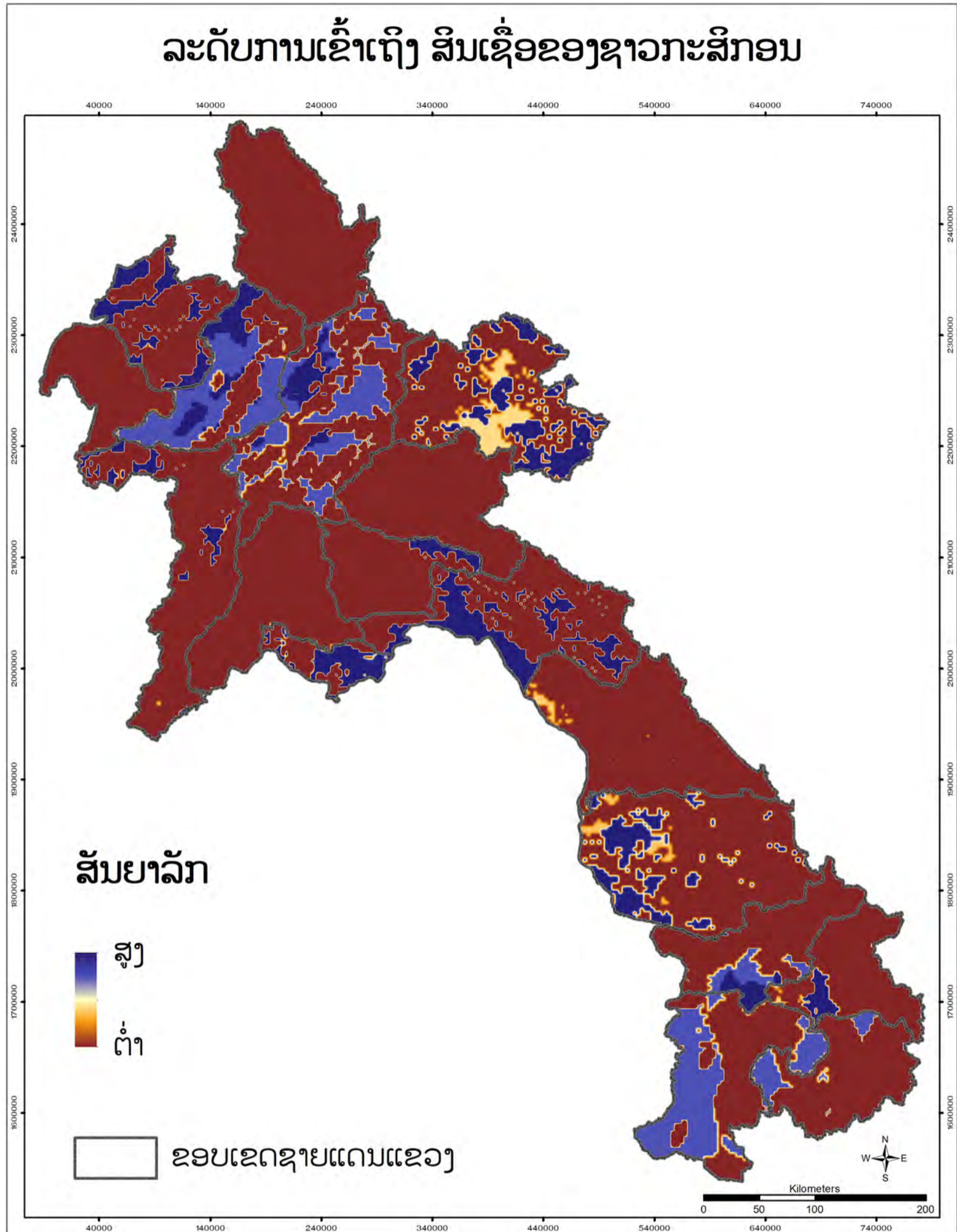
ລະດັບການເຂົ້າເຖິງ ສິນເຊື້ອຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນປັດໄຈສຳຄັນ ໃນການ ປັບປຸງການຜະລິດກະ ສິກຳ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ. ການປ່ອຍສິນເຊື້ອ ສາມາດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ສາມາດຊື້ເຄື່ອງມືທີ່ຈຳເປັນແລະ ເພີ່ມຄວາມສາມາດ ໃນໄລຍະຍາວຂອງເຂົາເຈົ້າສຳລັບການລົງທຶນໃນກະສິກຳໃນໄລຍະຍາວ: ມີການ ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອຂອງຊາວກະສິກອນຂະ ໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງກັບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສຳລັບການປູກພືດ ແລະ ການລ້ຽງສັດ. ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມຊາວກະສິກອນສ່ວນໃຫຍ່ ຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອກະສິກຳ. ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອຂອງຊາວກະສິກອນ, ມີສີຟ້າເຂັ້ມ, ສີເຫຼືອງ ແລະ ສີນ້ຳຕານໃໝ່ ເປັນຕົວແທນສະແດງການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອໃນລະດັບ ສູງ, ປານກາງ ແລະ ຕ່ຳຕາມລຳດັບ.

5 ແຂວງໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຄື: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ອຸດົມໄຊ, ຈຳປາສັກ ແລະ ຫຼວງພະບາງ ພົບວ່າມີລະດັບການເຂົ້າເຖິງສິນ ເຊື້ອໃນລະດັບປານກາງ ຫາ ສູງ. ລະດັບການເຂົ້າເຖິງປານກາງແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ໃນ 6 ແຂວງຄື: ຫົວພັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ສາລະວັນ, ເຊກອງ ແລະ ອັດຕະປື. ສ່ວນ 7 ແຂວງທີ່ຍັງເຫຼືອມີລະດັບການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອຕ່ຳ, ມີສິນເຊື້ອເຂົ້າເຖິງສະເພາະ ບາງເມືອງເຊັ່ນ: ເມືອງໄຊຍະບູລີ ແລະ ເມືອງຄອບ (ແຂວງໄຊຍະບູລີ), ເມືອງຮົ່ມ (ແຂວງໄຊສົມບູນ) ແລະ ເມືອງຫີນບູນ (ແຂວງຄຳມວນ).

ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອຂອງຊາວກະສິກອນ.

ລະດັບການເຂົ້າເຖິງ ສິນເຊື່ອຂອງຊາວກະສິກອນ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອດທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://irims-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ການຜະລິດກະສິກໍາເພື່ອການຕະຫຼາດ, ການຜະລິດເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະ ການຜະລິດແບບປະສົມປະສານ. ໄດ້ຮັບການ ສໍາຫຼວດ ແລະ ຄໍາ ຕອບແນວນອນສະໜອງໃຫ້ໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກທ້ອງຖານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການລວບລວມຂໍ້ ມູນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ໂດຍອີງໃສ່ຄໍາຕອບເຫຼົ່ານີ້, ໄດ້ມີການກໍານົດເງື່ອນໄຂເພື່ອປະ ເມີນປະ ເພດຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ ໄດ້ຖືກລວບລວມສໍາລັບແຕ່ ລະເຂດການປະກອບອາຊີບ ດ້ວຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ຂໍ້ມູນໄດ້ຖືກປັບປຸງເປັນມາດ ຕະຖານດຽວກັນເພື່ອກໍານົດຂະໜາດການຜະລິດຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ.

ຜູ້ຕາງໜ້າແຂວງຫຼວງພະບາງອະທິບາຍແນວທາງການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນໄປສູ່ການ.

ຜະລິດຕະພັນກະເສດປຸງແຕ່ງຢູ່ຕະຫຼາດປາກເຊ.

ຕະຫຼາດນັດແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

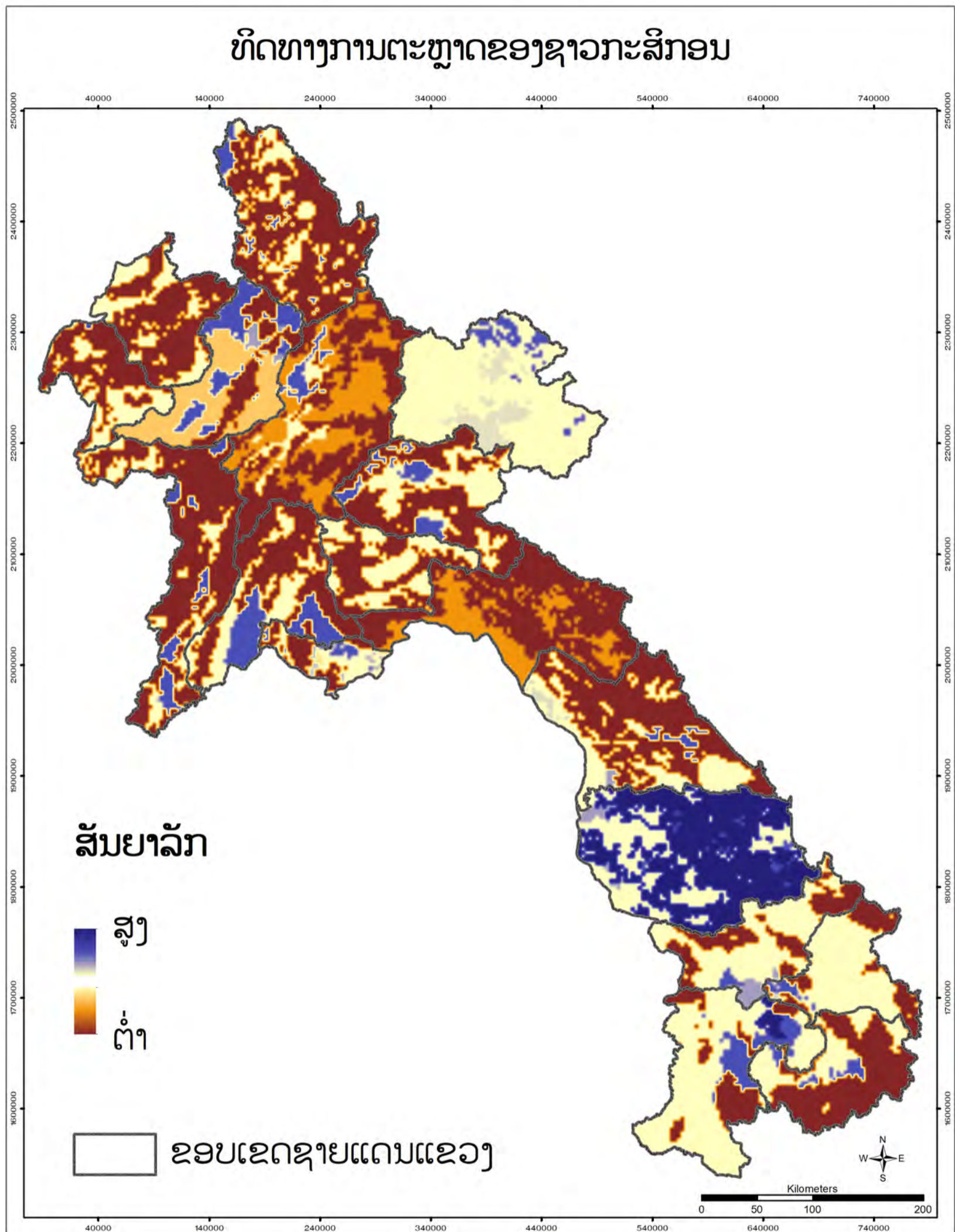
ແນວທາງການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນໄປສູ່ການຕະຫຼາດ

ຕະຫຼາດແມ່ນບ່ອນຊື້, ຂາຍ ແລະ ແຫຼກປ່ຽນສິນຄ້າຂອງປະຊາຊົນໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຊາວກະສິກອນໄດ້ນໍາຜົນຜະລິດມາສະໜອງຜູ້ບໍລິໂພກ ຢູ່ປະເທດກໍາລັງພັດທະນາຕະຫຼາດໄດ້ສ້າງໂອກາດ ແລະ ທັງເປັນການປະກອບ ສ່ວນໃນການສ້າງລາຍຮັບ, ລົບລາງຄວາມທຸກຫຍາກ ແລະ ຕ້ານຄວາມອິດທິວ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດທີ່ເໝາະສົມເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນສໍາຫຼັບຊາວກະສິກອນ ເພາະວ່າຕະ ຫຼາດເປັນຕົວກໍານົດແນວທາງການຜະລິດແລະ ຖືກນໍາໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງການປະຕິສໍາພັນຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດກາງແລະ ນ້ອຍດ້ວຍການນໍາຜົນຜະລິດອອກໄປຂາຍສູ່ທ້ອງຕະຫຼາດ. ການນໍາໃຊ້ຜົນຜະລິດທີ່ໄປ ໃນການແລກປ່ຽນກັນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕະຫຼາດ, ມັນໄດ້ກາຍມາເປັນຂີດໝາຍ ສໍາລັບການດຶງດູດການຄ້າຂະໜາດນ້ອຍໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄົວເຮືອນຂອງຊາວກະສິກອນ. ຄວາມຍືດຍຸ່ນ, ຮູບແບບການຜະລິດ, ແນວພັນ ແລະ ສະພາບການດໍາລົງຊີວິດ.

ແຜນທີ່ດ້ານເທິງສະແດງໃຫ້ເຫັນຈໍານວນ 2 ແຂວງຄື ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ແຂວງຫົວພັນທີ່ມີແນວ ທາງການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນໄປສູ່ການຕະຫຼາດ; ແຂວງຮອງລົງມາມີຈໍານວນ 8 ແຂວງແມ່ນ ນະຄອນ ຫຼວງ, ແຂວງສາລະວັນ, ເຊກອງ, ຈໍາປາສັກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຂວງ ອັດຕະປື, ວຽງຈັນ, ອຸດົມໄຊ ແລະຫຼວງພະບາງ; ອີກຈໍານວນ 8 ແຂວງ ແມ່ນມີການປະຕິບັດໄດ້ດີສະເພາະເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ເຂດຊຸມທີ່ສາມາດສະໜອງໂຕທາງດ້ານຕ່າງໆເຊັ່ນ: ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ເຕັກໂນໂລຢີ, ການຄົມມະນາຄົມ, ໄຟຟ້າ, ສາທາລະນະສຸກ, ນໍ້າສະອາດ, ຈຸດທີ່ມີສູນກາງທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເຂດທີ່ພຽງພໍທາງການອຍຕ່າງໆ.

ຂາຍໝາກອີແຄມທາງທີ່ແຂວງສາລະວັນ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕາ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໄດ້ຖືກຄາດຄະເນໂດຍອີງໃສ່ອັດຕາສ່ວນຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງອຸປະກອນ ຫຼື ເຄື່ອງ ຈັກໄຟຟ້າທີ່ໃຊ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຜະລິດ ກະສິກໍາ. ການສໍາຫຼວດ ແລະ ຄໍາຕອບແນວສະໜອງໃຫ້ໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກ ໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄໍາຕອບໄດ້ຖືກຈັດອັນດັບ ແລະ ລວບລວມສໍາລັບແຕ່ລະເຂດດໍາລົງຊີວິດໂດຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ຂໍ້ມູນໄດ້ຖືກຈັດກຸ່ມ ເພື່ອກໍານົດຂະໜາດຂອງການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າທີ່ໃຊ້ໃນ ການຜະລິດກະສິກໍາ.

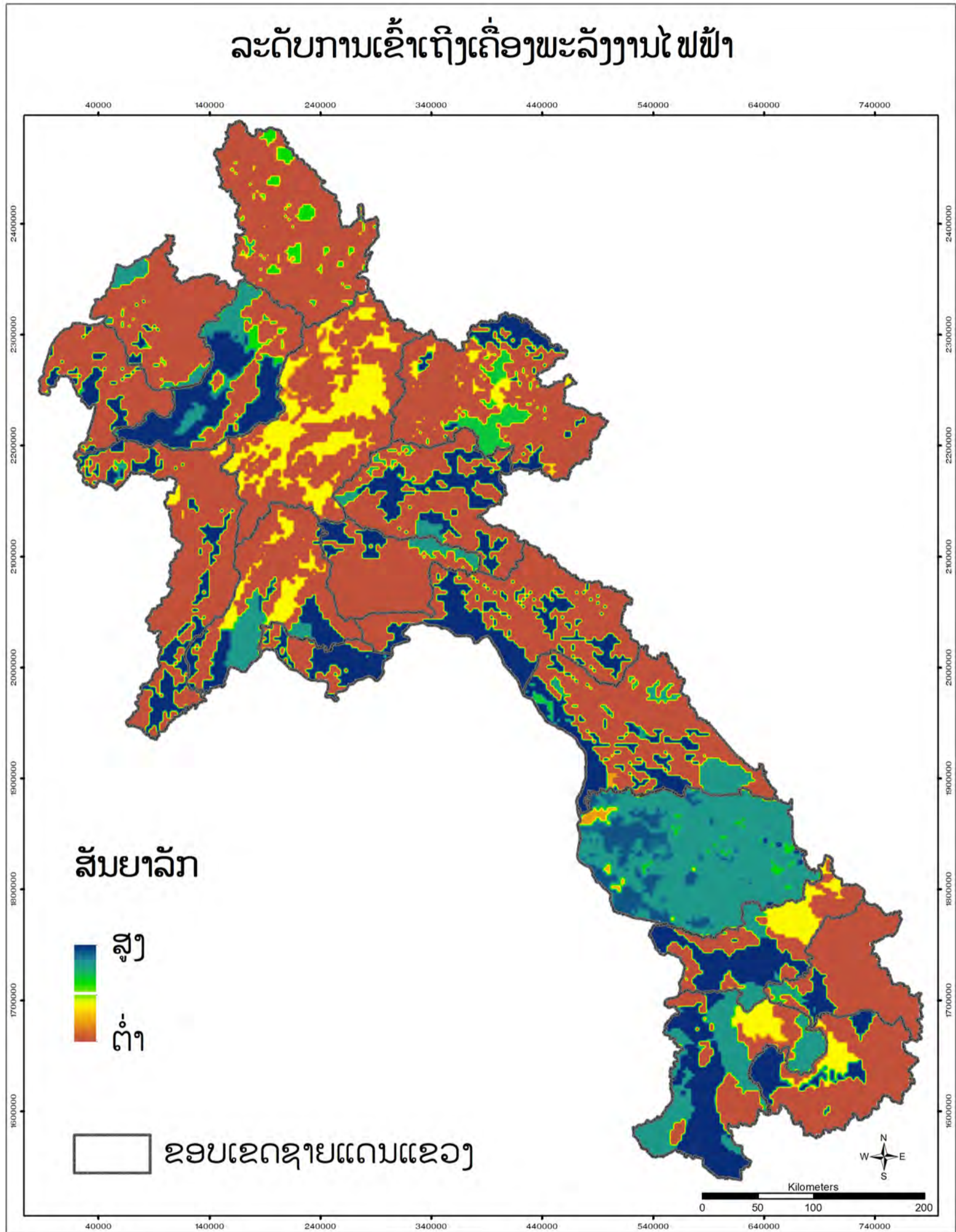
ຜູ້ຕ່າງໜ້າແຂວງໄຊຍະບູລີຂຶ້ນອະທິບາຍກ່ຽວກັບລະດັບຂອງການເຂົ້າເຖິງເຄື່ອງຈັກໄຟຟ້າ.

ລະດັບຂອງການເຂົ້າເຖິງເຄື່ອງຈັກໄຟຟ້າ

ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄຫມໃນກະສິກໍາຈະອີງໃສ່ ການປ່ຽນໄປສູ່ ພະລັງງານສະອາດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມພະລັງງານສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ອີງໃສ່ ນໍ້າມັນແມ່ນຖືກນໍາໃຊ້ໃນການຜະລິດກະສິກໍາ ເນື່ອງຈາກພື້ນທີ່ຂະໜາດນ້ອຍ, ຕົ້ນທຶນຈໍາກັດ ແລະ ກໍາລັງການຜະລິດຕໍ່າ, ລະບົບຂອງການຜະລິດເປັນຂັ້ນພື້ນ ຖານ. ການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງຈັກທີ່ໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າບໍ່ແມ່ນບັນຫາຫຼັກ, ແຕ່ການຫຼຸດ ຜອນການນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນອາດຈະບໍ່ເປັນເຫດຜົນທີ່ຈະຄາດຫວັງວ່າຊາວກະສິກອນ ຈະປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາກັບພະລັງງານແບບຍືນຍົງກ່ອນທີ່ອົງປະກອບໃໝ່ທີ່ເຮັດ ໃຫ້ການນໍາໃຊ້ ແຫຼ່ງພະລັງງານທົດແທນເຊັ່ນ: ແສງຕາເວັນ, ນໍ້າ ຫຼື ພະລັງງານລົມ, ການວິເຄາະຂໍ້ມູນໄດ້ເປີດເຜີຍວ່າ ມີ 4 ແຂວງທີ່ມີລະບົບໄຟຟ້າໃຊ້ໃນລະດັບສູງຄື: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຈໍາປາສັກ, ອຸດົມໄຊ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ. ຖັດມາແມ່ນ 9 ແຂວງຄື: ສາລະວັນ, ຄໍາມ່ວນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ຊຽງຂວາງ, ວຽງຈັນ, ໄຊສົມບູນ, ບໍ່ແກ້ວ ແລະ ຫຼວງພະບາງ, ມີລະດັບການເຂົ້າເຖິງປານກາງ. ສ່ວນ 5 ແຂວງທີ່ຍັງເຫຼືອຄື: 4 ແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ, ຜົງສາລີ, ອັດຕະປື ແລະ ເຊກອງ ມີເສັ້ນທາງຜ່ານປານກາງ ຫາ ຕໍ່າ. ໃນແຂວງເຫຼົ່ານີ້, ລະດັບການເຂົ້າເຖິງທີ່ສູງຂຶ້ນແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ໃນເຂດ ທົ່ງພຽງຂະໜາດໃຫຍ່, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກໂຄງການຂອງລັດຖະບານ ໃນການພັດ ທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກໍາ.

ເຄື່ອງຈັກປໍ່ນໍ້າຊົນລະປະທານ ໂດຍໃຊ້ໄຟຟ້າຢູ່ ເມືອງ ຫາດຊາຍຟອງ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໄດ້ຖືກຄາດຄະເນໂດຍອີງໃສ່ອັດຕາສ່ວນຂອງຄອບຄົວທີ່ນໍາໃຊ້ຜູ້ນ ເພື່ອ ສະໜັບສະໜູນການຜະລິດກະສິກໍາ. ການສໍາຫຼວດ ແລະ ຄໍາຕອບແນນສະ ໜອງໃຫ້ໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານ ກະສິກໍາຈາກທ້ອງ ການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນສໍາລັບຕົວ ຊີ້ວັດນີ້. ຄໍາຕອບໄດ້ຖືກຈັດອັນດັບ ແລະລວບ ລວມສໍາລັບແຕ່ລະເຂດດໍາລົງຊີວິດ ໂດຍການຄິດໄລ່ມູນຄ່າສະເລຍ. ຂໍ້ມູນໄດ້ຖືກປັບປຸງເປັນປົກກະຕິເພື່ອກໍານົດຂອບ ເຂດຂອງການນໍາໃຊ້ຜູ້ນໃນການຜະລິດກະສິກໍາ.

ຜູ້ຕ່າງໜ້າຈາກພະແນກ ກປ ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເມືອງຂຶ້ນອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບຈໍານວນ ຊາວກະສິກອນທີ່ນໍາໃຊ້ຜູ້ນວິທະຍາສາດ (ບຸ່ຍ).

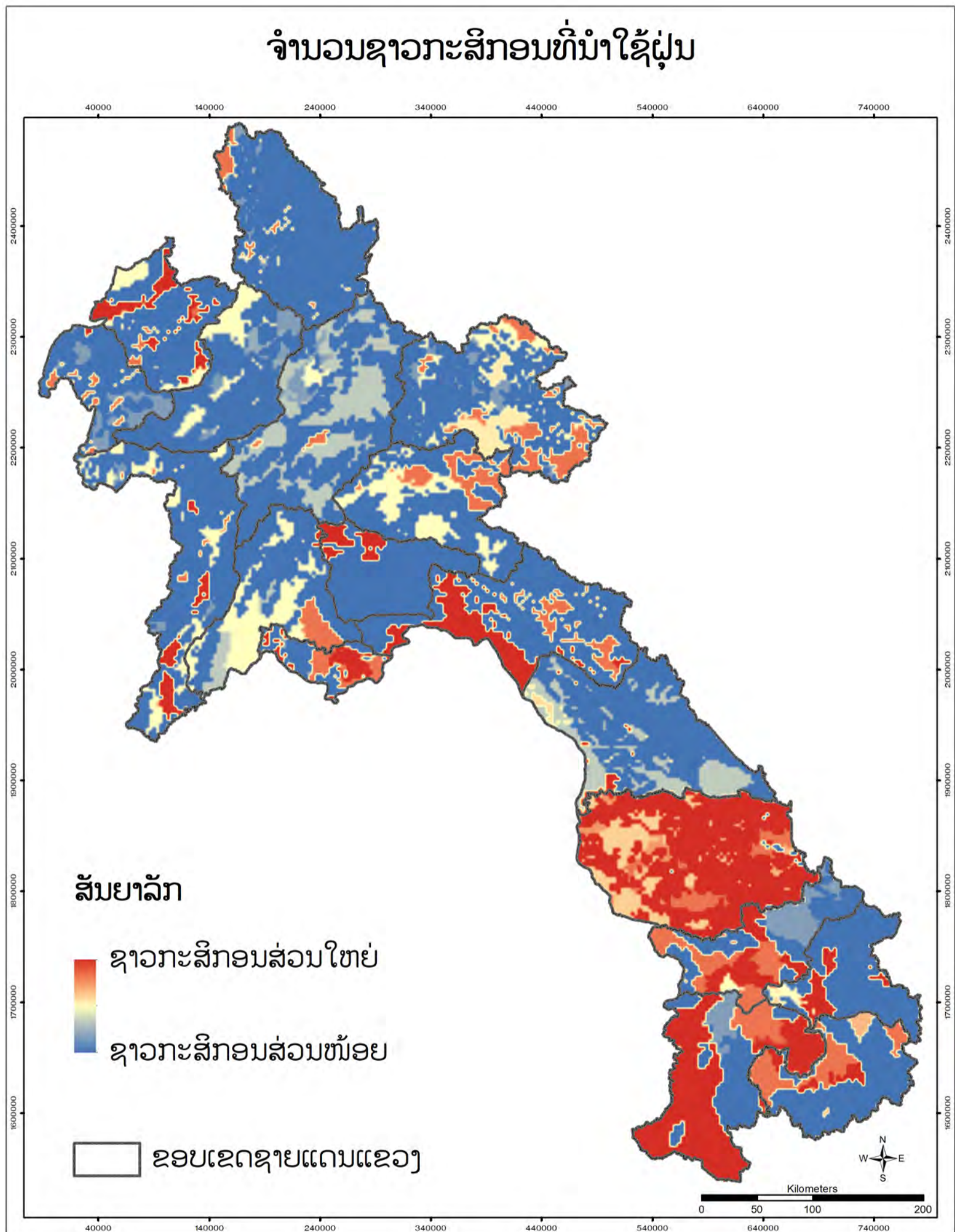
ການປະເມີນອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ໃຊ້ຜູ້ນ

ໃນບາງຂົງເຂດຊາວກະສິກອນກໍາລັງປະເຊີນກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຊີ້ຜູ້ນຢ່າງ ຕໍ່ເນື່ອງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຊາວກະສິກອນຍັງລັງເລໃຈ ແລະ ຂາດງົບປະມານເພື່ອ ຊື້ບຸ່ຍໃນລະດູການຜະລິດ. ການໃຊ້ບຸ່ຍຊາວກະສິກອນສາມາດເພີ່ມຜົນຜະລິດ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍອາດຈະໄປສູ່ການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ. ສ່ວນຢູ່ເຂດອື່ນ ບຸ່ຍບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ຫຼາຍພໍເທົ່າໃດ, ຕົ້ນຕໍແມ່ນຍ້ອນລະດັບການຜະລິດມີລັກຊະນະກະ ແຈກກະຈາຍ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາມີຂະ ໜາດບໍ່ໃຫຍ່ ສາມາດປູກພືດໝູນວຽນໄດ້ ແລະ ຮັກສາຄວາມອຸດົມສົມບູນ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ຊາວກະສິກອນໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຈໍາປາສັກ, ສາລະວັນ ແລະ ບໍລິຄໍາໄຊ ເປັນຜູ້ໃຊ້ຜູ້ນຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຖ້ວມມີ 7 ແຂວງຄື: ອັດຕະປື, ຊຽງຂວາງ, ຫົວພັນ, ວຽງຈັນ, ໄຊຍະບູລີ, ຫຼວງນໍ້າທາ ແລະ ຫຼວງພະບາງ, ນໍາໃຊ້ປານກາງ. ສ່ວນ 6 ແຂວງທີ່ຍັງເຫຼືອໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນກ່ຽວກັບ ການນໍາໃຊ້ຜູ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດຕົວເມືອງທີ່ເປັນໃຈກາງຂອງເສດຖະກິດ ສ້າງຄົມ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຄົມມະນາຄົມ ແລະ ໄຟຟ້າ.

ການໃສ່ບຸ່ຍຂາວໃນທົ່ງນາທີ່ບ້ານກະດານ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຈຳນວນຂອງບັນຫາຄວາມປອດໄພ ດ້ານສະ ບຽງອາຫານທີ່ປະສົບໂດຍຄົວເຮືອນກະສິກຳ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເປັນຕົວແທນສຳລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ບັນຫາຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານໄດ້ຖືກກຳນົດເປັນວິກິດດ້ານສະບຽງອາ ຫານທີ່ເກີດຈາກສັດຕູພືດ, ພະຍາດ ແລະ ເຫດການດິນຟ້າອາກາດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ແລະ ສະພາບການຂາດສານອາຫານໃນ ແຕ່ລະເຂດດຳລົງຊີວິດ. ການສຳຫຼວດ ແລະຄຳຕອບໂດຍຜູ້ຊຽວຊານດ້ານກະສິກຳ ຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ ມູນຫຼັກໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນສຳລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ອີງຕາມຄຳຕອບແຕ່ລະເງື່ອນໄຂ ເພື່ອກຳນົດລະ ດັບຄວາມໜັ້ນຄົງດ້ານອາຫານ. ໄດ້ຖືກຄິດໄລ່ຈາກເງື່ອນໄຂທັງ ໝົດສຳລັບແຕ່ລະເຂດດຳລົງຊີວິດໂດຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ ເພື່ອກຳນົດລະດັບ ຄວາມປອດໄພສະບຽງອາຫານທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະເຂດການປະກອບອາຊີບ.

ຕາງໜ້າແຂວງວຽງຈັນຂຶ້ນລາຍງານກ່ຽວກັບລະດັບຂອງການຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ໃນຄົວ ເຮືອນຂອງຊາວກະສິກອນ.

ອຸດົມໄຊ, ເມືອງລາ: ກະຕ່າອາຫານທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ມີໄພຊະນາການ.

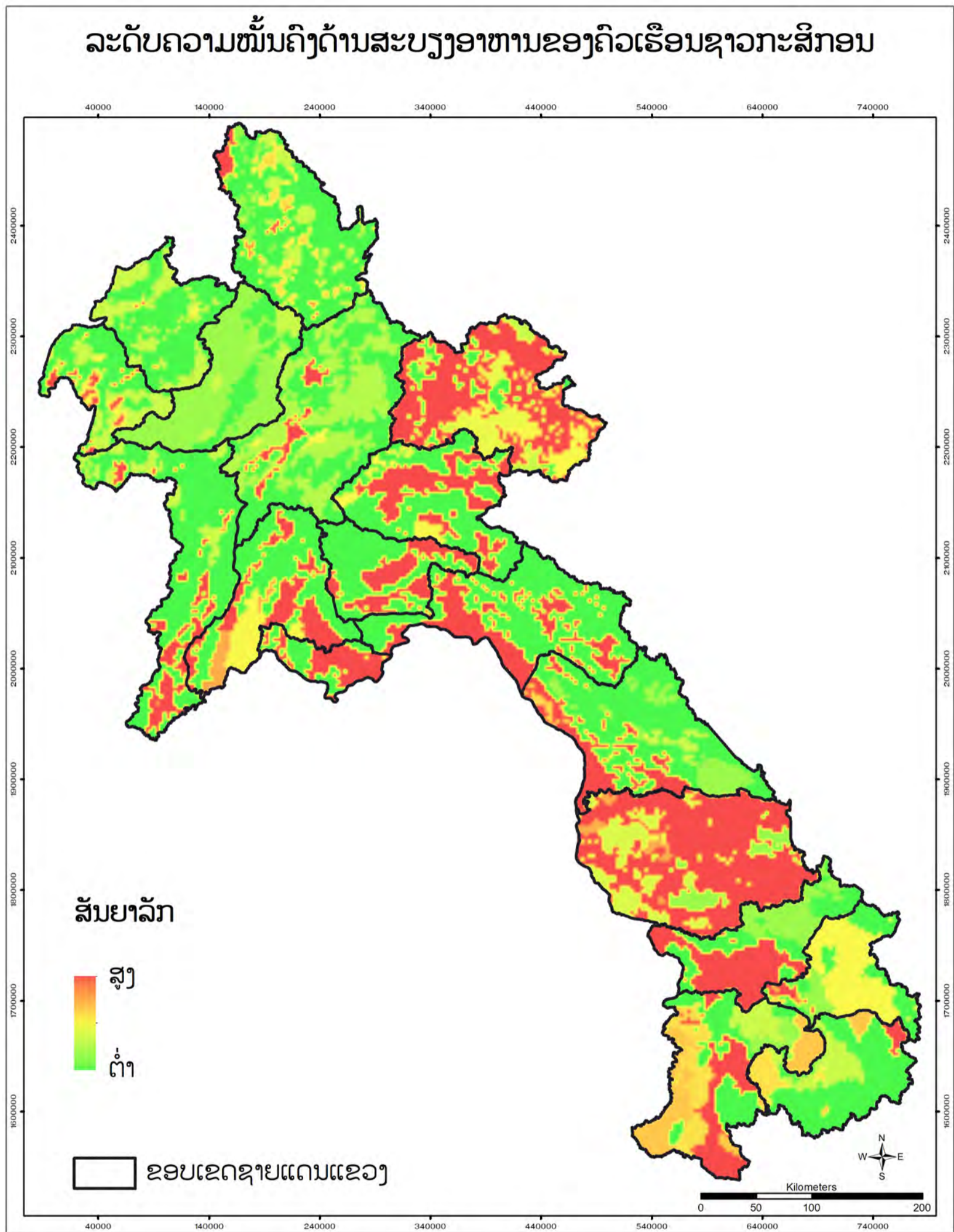
ລະດັບຂອງການຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານໃນ ຄົວເຮືອນຂອງຊາວກະສິກອນ

ການຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ໃນຄົວເຮືອນ ຂຶ້ນກັບວິທີການທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳໃຊ້ໃນກາ ນ ກະສິກຳເຊັ່ນ: ການເລືອກເມັດພັນ, ການປົວລະບັດ, ການຈັດການດ້ານແຮງງານ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ການຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນດ້ານສະບຽງ ອາຫານຂອງຄອບຄົວ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບຄວາມປອດໄພສະບຽງອາຫານຂອງຊາວກະສິ ກອນ, ໃນແຖບສີແດງ ແລະ ສີຂຽວສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບຄວາມປອດໄພສະ ບຽງອາຫານຄົວເຮືອນໃນລະດັບສູງ ແລະ ຕ່ຳຕາມລຳດັບ. ອີງຕາມແຜນທີ່, ມີ 4 ແຂວງທີ່ມີລະດັບ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານສູງຄື: ສະຫວັນນະເຂດ, ຫົວພັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ຈຳປາສັກ. ຈຳນວນແຂວງທີ່ຂະຫຍາຍຢູ່ໃນ ເຂດທີ່ພຽງເຊັ່ນ: ທົ່ງພຽງເຊໂດນ, ເຊບັ້ງໄຟ, ບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ພົບວ່າມີລະດັບຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານ ສະບຽງອາຫານໃນລະດັບປານກາງ. ນອກນີ້ ບາງແຂວງໃນພາກເໜືອ ແລະ ເຂດພູດອຍຍັງມີຄວາມປອດໄພດ້ານສະບຽງ ອາຫານຕ່ຳ.

ຊາວກະສິກອນຂາຍຜົນຜະລິດຕາມຖະໜົນຢູ່ຈຸດທ່ອງທ່ຽວເມືອງທ່າແຕງ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ລະດັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແຫຼ່ງ ສະບຽງອາ ຫານຂອງຄົວເຮືອນທີ່ເຮັດການກະສິກໍາຢູ່ໃນແຕ່ລະເຂດການດໍາລົງຊີວິດ ແມ່ນໄດ້ກໍານົດໂດຍອີງຕາມຈໍານວນຊາວກະສິກອນທີ່ມີສ່ວນໄມ້ໃຫ້ໝາກໃນເນື້ອທີ່ດິນຂອງຕົນເອງ. ການສໍາຫຼວດ ແລະ ຄໍາຕອບ ໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກທ້ອງຖານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ສ່ວນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ໃນບັນດາຄອບຄົວກະສິກໍາ. ໄດ້ຄິດໄລ່ຈໍານວນຊາວກະສິກອນທັງໝົດທີ່ມີສ່ວນໄມ້ໃຫ້ໝາກ. ເພື່ອຈັດອັນດັບເຂດຊີວິດການເປັນຢູ່ກ່ຽວກັບ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແຫຼ່ງອາຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຜູ້ຕາງໜ້າແຂວງຊຽງຂວາງຂຶ້ນອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແຫຼ່ງອາຫານໃນຄົວເຮືອນ.

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານອາຫານໃນໂຕະອາຫານທ່ຽງໃນຄົວເຮືອນທີ່ບ້ານສີໜານ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ.

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແຫຼ່ງອາຫານໃນຄົວເຮືອນ

ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານ ສະບຽງອາຫານ ຂອງຄົວເຮືອນແມ່ນມາດຕະການສໍາຄັນຂອງ ຢູ່ດີກິນດີຂອງຊາວກະສິກອນເວົ້າລວມແລວແມ່ນ ການທີ່ຊາວກະສິກອນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານອາຫານໄດ້ຈາກພືດ ແລະ ສັດ. ຊາວກະສິກອນຈະສາມາດໄດ້ຮັບສານອາຫານທີ່ພຽງພໍເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນອາດຈະບໍ່ກວມເອົາທຸກຂະໜາດ ຂອງຄອບຄົວທຸກຍາກ; ອາຫານທີ່ເຮັດໃຫ້ສຸຂະພາບແຂງ ແຮງແມ່ນສ່ວນປະກອບສໍາຄັນຂອງຄວາມທຸກຍາກ.

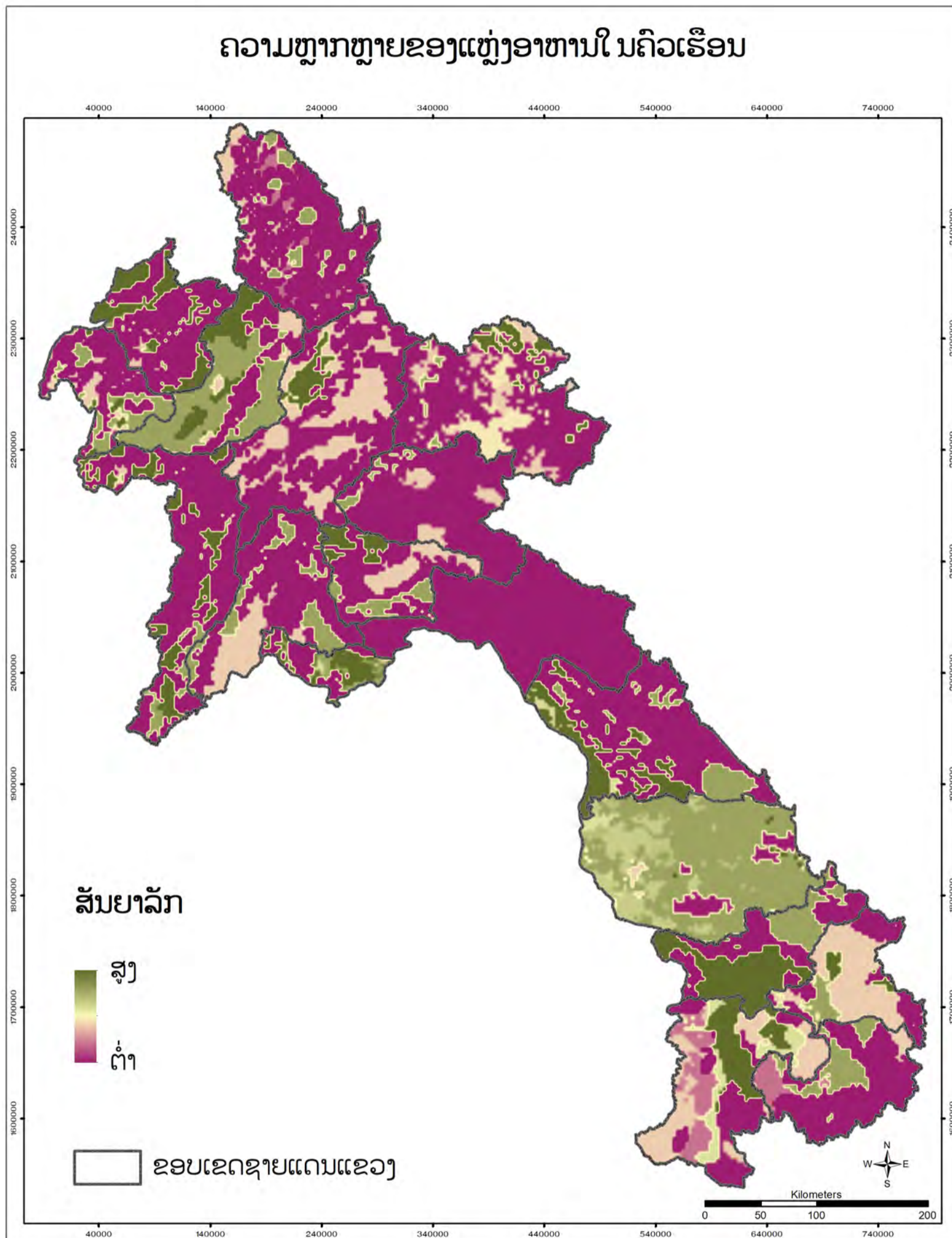
ຄວາມຮຸນແຮງຂອງການຂາດແຄນອາຫານຂອງຄອບຄົວຊາວກະສິກອນໃນຊົນນະບົດ ຢູ່ໃນປະເທດກໍາລັງພັດທະນາເປັນຂໍ້ຈຳກັດໜຶ່ງໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ລາຍຮັບ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດຂອງຄອບຄົວ.

ໃນແຜນທີ່ດ້ານເທິງຊື່ໄດ້ເຫັນຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແຫຼ່ງອາຫານໃນຄົວເຮືອນ ດ້ວຍສີຂຽວຂຶ້ນທີ່ສະແດງເຖິງສະພາບແຫຼ່ງອາຫານຂອງຄອບຄົວທີ່ສູງ ແລະ ເລື້ອຍລົງທາສີປົວເຂັ້ມທີ່ສະແດງຄ່າແຫຼ່ງອາຫານຂອງຄອບຄົວຕໍ່າ ສປປ ລາວ ເຮົາມີຈໍານວນ 3 ແຂວງຄື: ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອຸດົມໄຊ ແມ່ນມີຈໍານວນຊາວກະສິກອນທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານແຫຼ່ງອາຫານໃນ ລະດັບປານກາງທາສູງ; ແຂວງຮອງລົງມາຈໍານວນ 7 ແຂວງແມ່ນ ແຂວງສາລະວັນ, ເຊກອງ, ຈໍາປາສັກ, ອັດຕະປື, ຄໍາມວນ, ໄຊສົມບູນ, ຊຽງຂວາງ, ຫົວພັນ, ວຽງຈັນ, ໄຊຍະບູລີ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ບໍ່ແກ້ວ, ຜົ້ງສາລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ; ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ ແມ່ນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງ ດ້ານອາຫານໜ້ອຍກວ່າໝູ່.

ການທີ່ເຂົ້າຕົ້ນ ຢູ່ໂຮງຮຽນປະຖົມບ້ານບໍ່ ເມືອງໄຊ ແຂວງອຸດົມໄຊ.

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງແຫຼ່ງອາຫານໃນຄົວເຮືອນ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງຂອງຄົວເຮືອນ ໃນການຄອບຄອງວັດຖຸເຊັ່ນ: ໂທລະພາບ ແລະ ໂທລະສັບມືຖື, ເປັນການຊີ້ບອກເຖິງ ສະຖານະທາງເສດຖະກິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ 9 ມາດຕູນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອປະເມີນການຄອບຄອງວັດຖຸ. ຜູ້ຊ່ວຍຊານດ້ານກະສິກຳ ຈາກຫ້ອງການກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFO) ໄດ້ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການ ລວບລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດນີ້ ໄດ້ຖືກຄິດໄລ່ຈາກ 9 ເງື່ອນໄຂ. ເພື່ອໃຫ້ເຂດການ ດຳລົງຊີວິດຖືກຈັດອັນດັບຕາມຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ.

ຜູ້ຕາງໜ້າແຂວງສະຫວັນນະເຂດອະທິບາຍກ່ຽວກັບລະດັບຂອງການເຂົ້າເຖິງຊັບສິນຂອງ ຄົວເຮືອນ.

ການປະເມີນລະດັບການເຂົ້າເຖິງຊັບສິນຂອງ ຄົວເຮືອນ

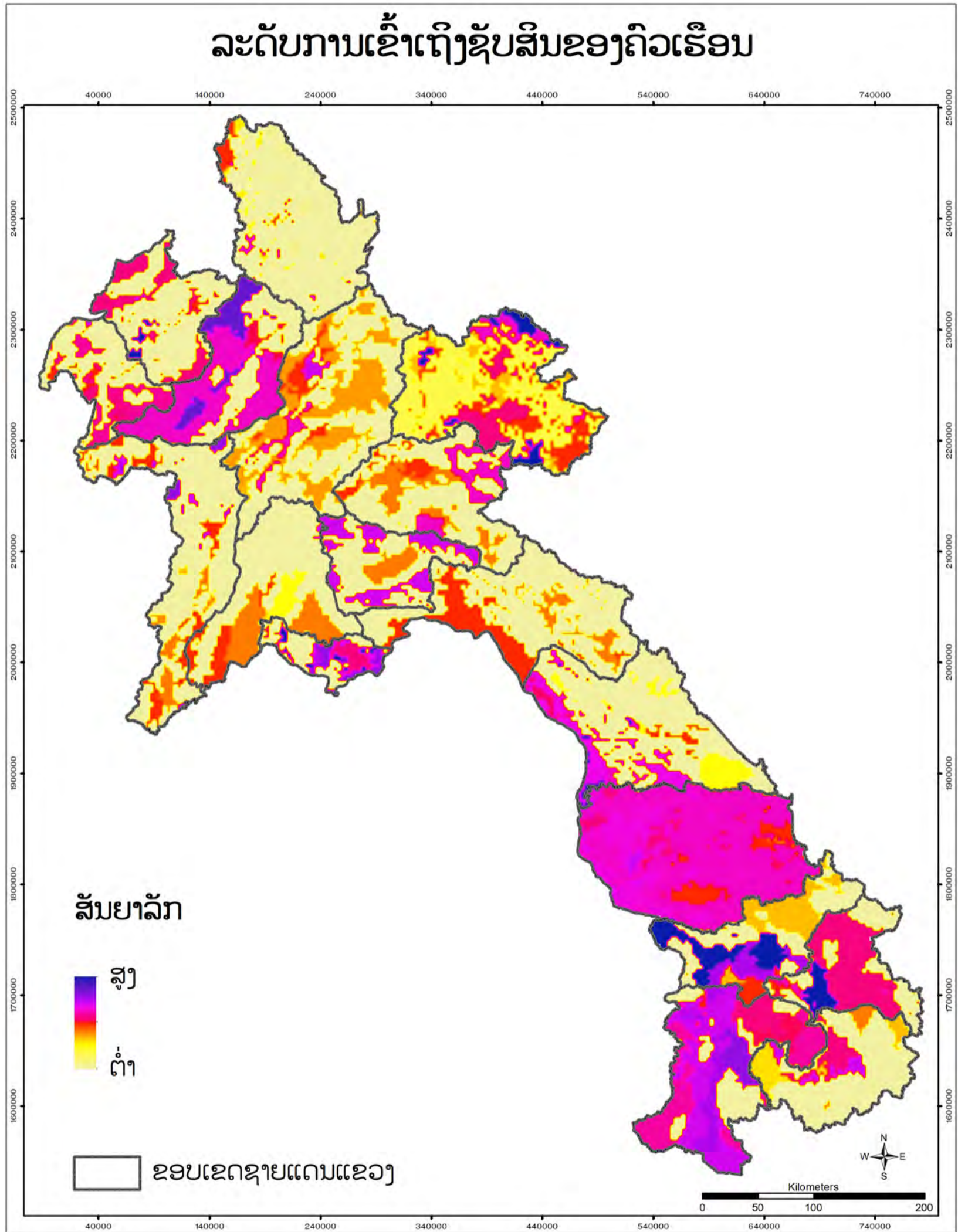
ການກະສິກຳແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງຄົວເຮືອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ຂອງປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ. ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານກະສິກຳແມ່ນ ຂຶ້ນກັບການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ ເພື່ອການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ, ການເຂົ້າເຖິງຊັບສິນ (ລວມທັງທີ່ດິນ ແລະສັດລ້ຽງ) ແມ່ນປັດໄຈທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດສິ່ງຜົນໃຫ້ການຫຼຸດ ຜອນຄວາມທຸກຍາກຢູ່ຊົນນະບົດ. ເນື່ອງຈາກການຂາດຊັບສິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຈົ້າ ຂອງທີ່ດິນອາດຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສ້າງລາຍຮັບທີ່ພຽງພໍຈາກ ການກະສ ກຳໃນເວລາທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ຫຼື ທີ່ດິນ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບການ ເຂົ້າເຖິງຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ, ຈາກສູງຫາຕໍ່າ, ໃນແຕ່ລະແຂວງຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ 17 ແຂວງ ແລະ 1 ນະຄອນຫຼວງເຫັນວ່າ: ມີການເຂົ້າເຖິງລະດັບກາງ ຫາ ສູງ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຈຳປາສັກ, ສາລະວັນ, ເຊກອງ, ອຸດົມໄຊ ແລະ ຫົວພັນ. ແຂວງ ທີ່ພົບເຫັນວ່າມີລະດັບການເຂົ້າເຖິງຕໍ່າກວ່າແມ່ນຢູ່ພາກເໜືອ ແລະ ພາກກາງຄື: ຊຽງຂວາງ, ໄຊສົມບູນ, ຫຼວງພະບາງ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ບໍ່ແກ້ວ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຜົ້ງສາລີ.

ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນຢູ່ແຂວງສາລະວັນ ລວມທັງເຮືອນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆ, ງົວ, ສວນ ແລະ ສັດປີກ.

ລະດັບການເຂົ້າເຖິງຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ການມີນໍ້າເພື່ອບໍລິໂພກພາຍໃນແມ່ນໄດ້ກໍານົດໂດຍອົງໃສ່ການເຂົ້າເຖິງນໍ້າດື່ມທີ່ປອດໄພຂອງຄົວເຮືອນ, ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ຕະຫຼອດປີ. ການສໍາຫຼວດ ແລະ ຄໍາຕອບແມ່ນສະໜອງໃຫ້ໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານ ກະສິກໍາຈາກກອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ອີງຕາມຄໍາຕອບ ເພື່ອກໍານົດການເຂົ້າເຖິງນໍ້າດື່ມທີ່ປອດໄພ ໄດ້ຖືກຄິດໄລ່ຈາກທັງສອງເງື່ອນໄຂ. ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ເຂດການດໍາລົງຊີວິດໃນການຈັດອັນດັບໃນເງື່ອນໄຂຂອງຊາວກະສິກອນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າດື່ມທີ່ປອດໄພຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກແຂວງບໍລິຄໍາໄຊຂຶ້ນອະທິບາຍກ່ຽວກັບລະດັບຂອງການມີນໍ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສໍາ ລັບການນໍາໃຊ້ພາຍໃນ ແຂວງ.

ລະດັບຂອງການມີນໍ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ສໍາ ລັບການ ນໍາ ຳໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ

ເຖິງວ່າຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໄດ້ອາ ໄສການຊົມໃຊ້ນໍ້າມາແຕ່ດົນນານ ແລວກໍຕາມ, ແຕ່ການສະໜອງນໍ້າໃຫ້ບັນດາບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ໃນທົ່ວປະເທດ ຍັງຄົງເປັນບັນຫາທີ່ສໍາຄັນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ. ເຂດຊົນນະບົດໃຊ້ນໍ້າເພື່ອສຸຂະອະນາໄມເປັນສິ່ງສໍາຄັນຕໍ່ການຮັກສາຄວາມສະອາດ.

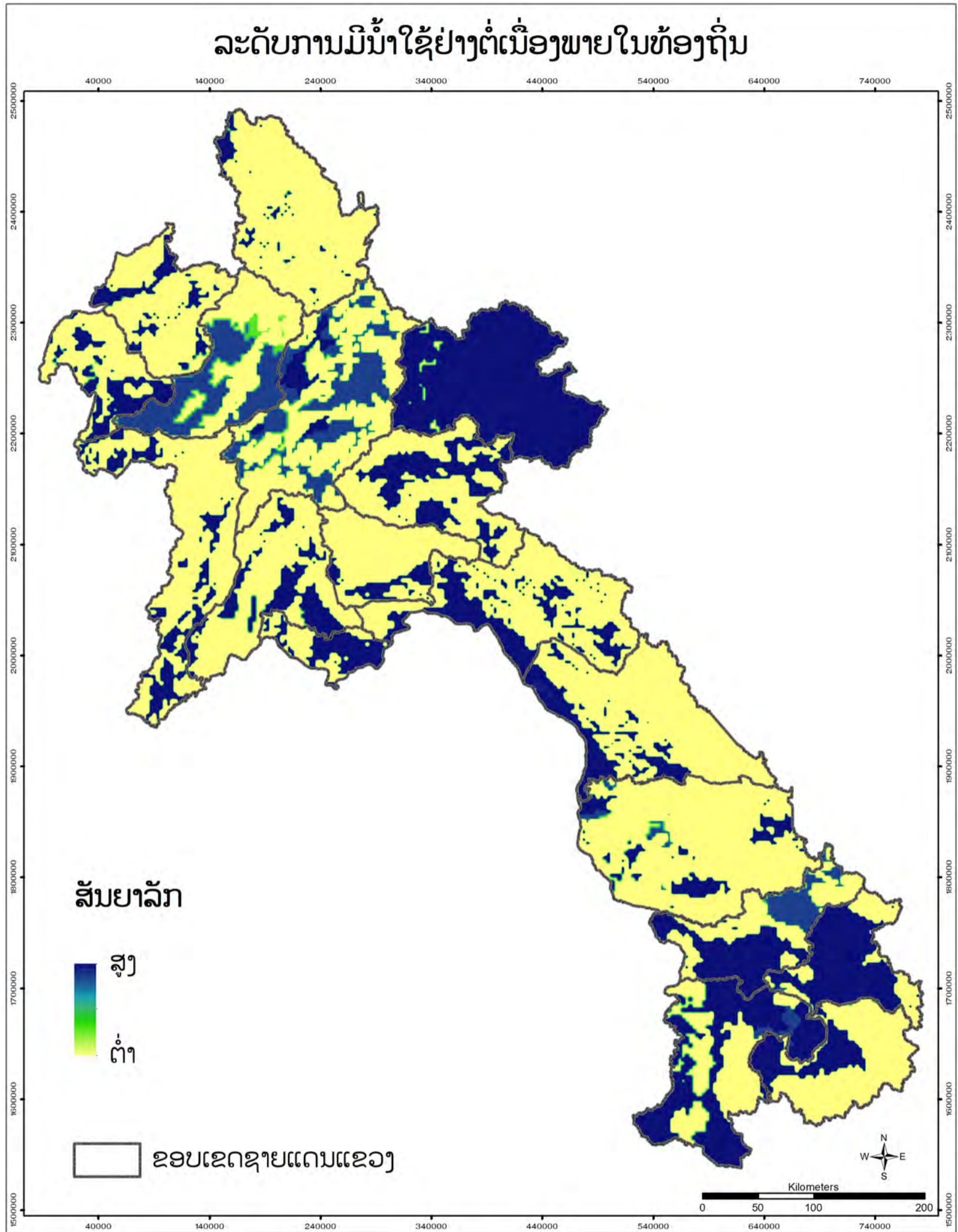
ນອກຈາກນັ້ນ, ນໍ້າຍັງຖືກນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ. ການປູກພືດອາຍຸສັ້ນແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການນໍ້າປະລິມານຫຼາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າການປູກພືດບາງຊະນິດຕ້ອງການນໍ້າໜ້ອຍ. ການປູກເຂົ້າ ແລະ ພືດຜັກແມ່ນ ນໍາໃຊ້ນໍ້າຫຼາຍທີ່ສຸດໃນເຂດຊົນນະບົດ. ການສະໜອງນໍ້າໃຫ້ແກ່ການກະສິກໍາຂອງ ສປປ ລາວ ເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍແມ່ນການປູກເຂົ້າ ແລະ ປູກພືດຜັກໃນລະດູແລ້ງ ຂຶ້ນກັບທາແຮງຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ເນື້ອທີ່ການຜະລິດທີ່ເປັນຈຸດສຸມຢູ່ທົ່ວພຽງເຊັ່ນ: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ເຊບັງໄຟ, ເຊໂດນ, ຈໍາປາສັກ ແລະ ທົ່ງພຽງອັດຕະປື ໃຫ້ມີນໍ້າພຽງພໍເພື່ອສະໜອງການຜະລິດໃຫ້ໄດ້ສອງລະດູ.

ນອກນີ້, ຍັງມີທົ່ງພຽງອື່ນໆ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ພະຍາຍາມຈັດການນໍ້າ ເພື່ອປູກເຂົ້າ ແລະ ປູກພືດອາຍຸສັ້ນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນທົ່ງພຽງເມືອງເພືອງ, ນໍ້າທາ, ພ້າວຫາວ ແລະ ທົ່ງງົວແດງ.

ແຂວງທີ່ມີການຊົມໃຊ້ນໍ້າສູງສຸດ ແມ່ນແຂວງຫົວພັນ, ອຸດົມໄຊ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຈໍາປາສັກ, ສາລະວັນ, ເຊກອງ ແລະ ບໍ່ແກວ.

ການຊັກເຄື່ອງຢູ່ແມ່ນໍ້າຢູ່ບ້ານນໍ້າມາໃຫຍ່, ເມືອງຍອດອຸ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໄດ້ຖືກຄາດຄະເນໂດຍອີງໃສ່ອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ນໍາໃຊ້ແນວພັນພືດປັບປຸງໃນແຕ່ລະເຂດການດໍາລົງຊີວິດ. ການສໍາຫຼວດ ແລະ ຄໍາຕອບແນວສະຫນອງ ໃຫ້ໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານ ດ້ານກະສິກໍາຈາກຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້, ຄໍາຕອບເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກລວບລວມ ສໍາລັບແຕ່ລະເຂດດໍາລົງຊີວິດໂດຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອໃຫ້ເຂດການດໍາລົງຊີວິດຖືກຈັດອັນດັບຕາມອັດຕາສ່ວນຂອງ ຊາວກະສິກອນນໍາໃຊ້ແນວພັນພືດປັບປຸງ.

ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງແຂວງໄຊສົມບູນຂຶ້ນອະທິບາຍກ່ຽວກັບຈໍານວນຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ນໍາໃຊ້ ແນວພັນພືດປັບປຸງ (ວຽງຊັນ ຊາວິງ/DALaM)

ທ່ານ Qu Dongyu ຜູ້ອໍານວຍການ FAO ຍັງມຢາມສູນຄົ້ນຄວ້າເຂົ້າ NAFRI ທີ່ບ້ານນາພອກ, ເມືອງໄຊທານີ (FAO/Thirasupa).

ຈໍານວນຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ນໍາໃຊ້ແນວພັນພືດປັບປຸງ

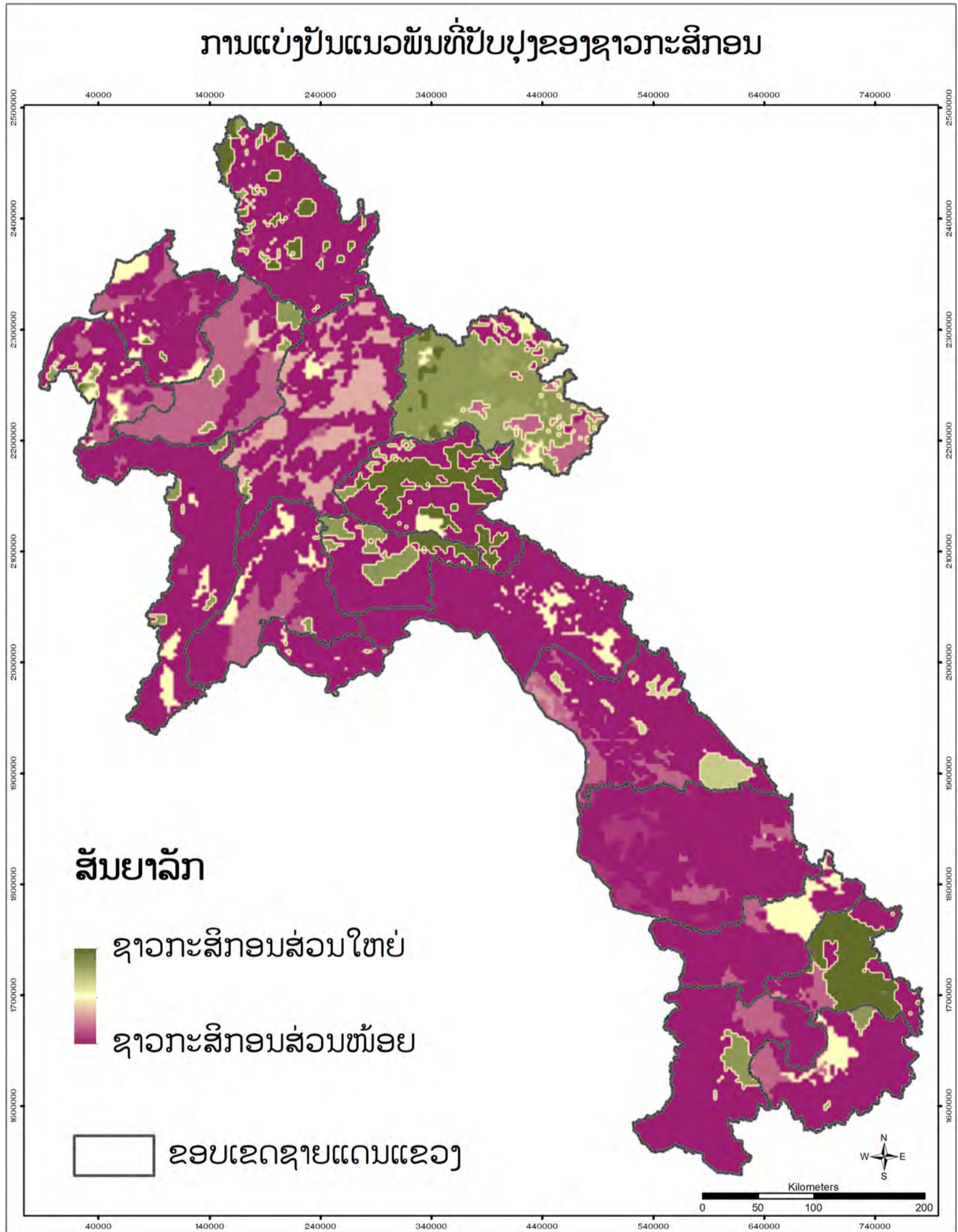
ຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍໃນປະເທດທີ່ກໍາລັງພັດທະນາສ່ວນຫຼາຍມັກໃຊ້ແນວພັນພືດດັ້ງເດີມ, ເຊິ່ງໃຫ້ຜົນຜະລິດໃນລະດັບຕໍ່າ ແລະ ມີຄວາມສູງຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງ, ຄົ້ນຄວາມຮ້ອນ, ພະຍາດ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ. ແນວພັນພືດທີ່ເປັນນະວັດຕະກໍາໄໝທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງຂຶ້ນ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງ ການປັບປຸງແນວພັນພືດແມ່ນໂດຍສະເພາະແມ່ນ ເຂົ້າ, ສາລີ, ຖົ່ວ, ຫມາກເຜັດ, ມັນຕົ້ນ, ອ່ອຍ ແລະ ທົ່ງຫຍາລ້ຽງສັດ. ແນວພັນພືດຊະນິດໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດຮັບປະກັນການກະສິກໍາທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ການ ປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ພະຍາດ, ສັດຕູພືດ, ແມງໄມ້, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ຄົ້ນຄວາມຮ້ອນ, ໜາວເຢັນ, ແມກາຝາກ, ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່ອື່ນໆ. ແນວພັນພືດສາມາດປັບປຸງໄດ້ໃນແງຂອງຂະໜາດ, ຄຸນນະພາບ, ໄພຊະນາການ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອື່ນໆ.

ໃນຈໍານວນ 17 ແຂວງ ແລະ ໜຶ່ງນະຄອນຫຼວງໃນ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຈໍານວນຊາວກະສິກອນທີ່ນໍາໃຊ້ແນວພັນປັບປຸງແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ແຂວງຫົວພັນ, ຊຽງຂວາງ, ໄຊສົມບູນ, ເຊກອງ ແລະ ຜົ້ງສາລີ. ຊາວກະສິກອນທີ່ນໍາໃຊ້ແນວພັນປັບປຸງມີຈໍານວນໜ້ອຍຢູ່ແຂວງຈໍາປາສັກ, ບໍ່ແກ້ວ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ໄຊສົມບູນ, ອັດຕະປື, ຄໍາມ່ວນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງອື່ນໆ.

ການທົດສອບແນວພັນເຂົ້າ ໃນແປງທົດລອງ ຂອງສູນຄົ້ນຄວ້າເຂົ້ານາພອກ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ (NAFRI)

ການແບ່ງປັນແນວພັນທີ່ປັບປຸງຂອງຊາວກະສິກອນ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໄດ້ຖືກຄາດຄະເນໂດຍອີງໃສ່ອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນໃນແຕ່ລະເຂດການດຳລົງຊີວິດທີ່ນຳໃຊ້ແນວພັນປັບປຸງ. ການສຳຫຼວດ ແລະ ຄຳຕອບໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກຳຈາກ ຫ້ອງການກະສິກຳແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຄຳຕອບເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກລວບລວມສຳລັບແຕ່ລະເຂດດຳລົງຊີວິດໂດຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອຈັດອັນດັບເຂດດຳລົງຊີວິດໃນອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນນຳໃຊ້ແນວພັນປັບປຸງ.

ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກແຂວງຄຳມ່ວນຂຶ້ນອະທິບາຍຈຳນວນຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ນຳໃຊ້ເມັດພັນ ປັບປຸງແລ້ວ.

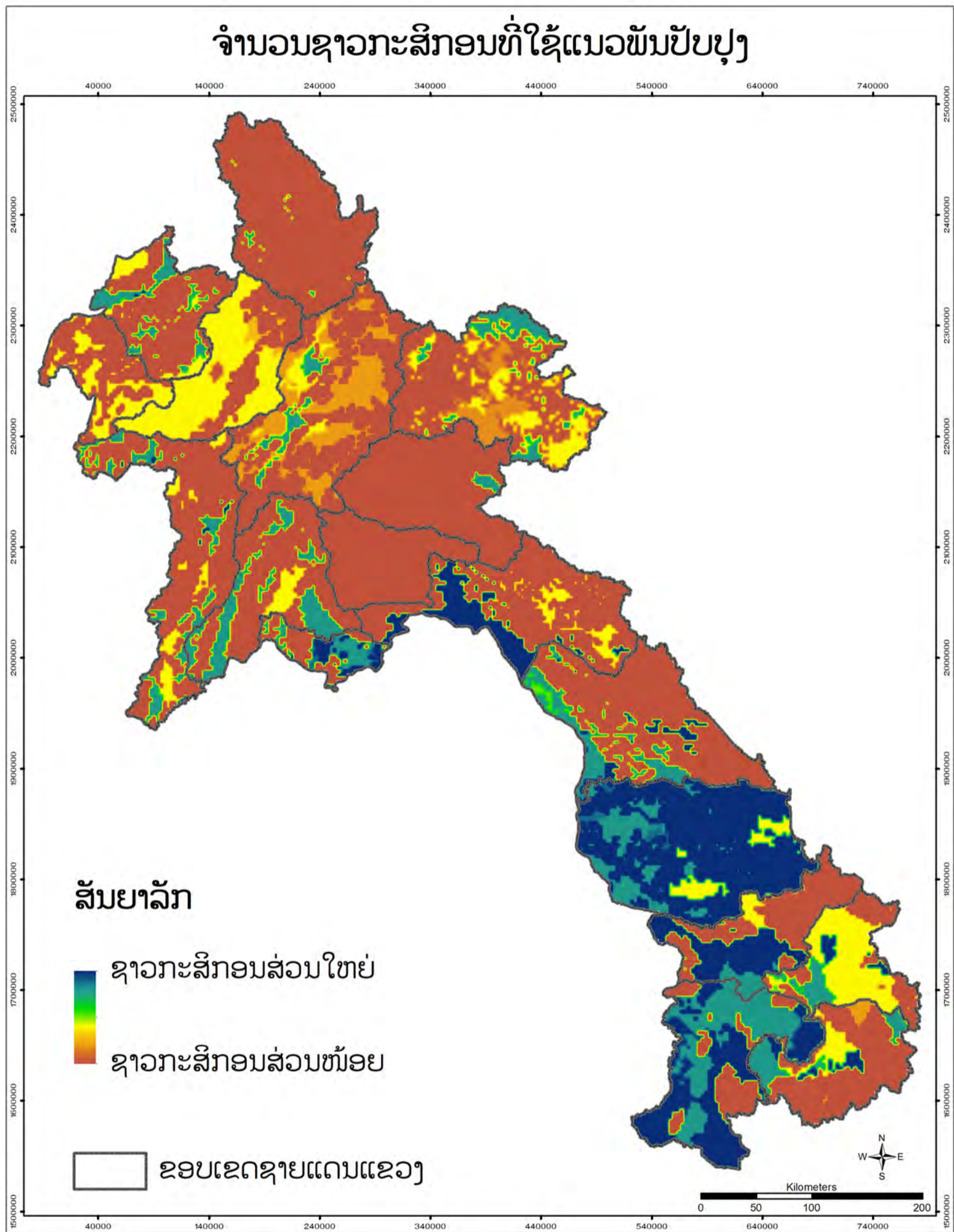
ການປະເມີນອັດຕາສ່ວນຊາວກະສິກອນນຳໃຊ້ແນວພັນປັບປຸງ

ຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍໃນປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາສ່ວນຫຼາຍມັກໃຊ້ແນວພັນພືດດັ້ງເດີມ, ເຊິ່ງໃຫ້ຜົນຜະລິດໃນລະດັບຕ່ຳ ແລະ ມີຄວາມສູງຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງ, ຄື້ນຄວາມຮ້ອນ, ພະຍາດ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ. ແນວພັນພືດທີ່ເປັນນະວັດຕະກຳໄພທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງຂຶ້ນ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງ ການປັບປຸງແນວພັນພືດແມ່ນໂດຍສະເພາະແມ່ນ ເຂົ້າ, ສາລີ, ຖົ່ວ, ຫມາກເຜັດ, ມັນຕົ້ນ, ອອຍ ແລະ ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ. ແນວພັນພືດຊະນິດໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດຮັບປະກັນການກະສິກຳທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ການ ປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ພະຍາດ, ສັດຕູພືດ, ແມງໄມ້, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ຄື້ນຄວາມຮ້ອນ, ໜາວເຢັນ, ແມ່ກາຝາກ, ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່ອື່ນໆ. ແນວພັນພືດສາມາດປັບປຸງໄດ້ໃນແງຂອງຂະໜາດ, ຄຸນນະພາບ, ໂພຊະນາການ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອື່ນໆ.

ໃນຈຳນວນ 17 ແຂວງ ແລະ ໜຶ່ງນະຄອນຫຼວງໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຈຳນວນຊາວກະສິກອນທີ່ນຳໃຊ້ແນວພັນປັບປຸງແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ແຂວງຫົວພັນ, ຊຽງຂວາງ, ໄຊສົມບູນ, ເຊກອງ ແລະ ຕົ້ງສາລີ. ຊາວກະສິກອນທີ່ນຳໃຊ້ແນວພັນປັບປຸງມີຈຳນວນໜ້ອຍຢູ່ແຂວງຈຳປາສັກ, ບໍ່ແກ້ວ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ໄຊສົມບູນ, ອັດຕະປື, ຄຳມ່ວນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງອື່ນໆ.

ການທົດລອງແນວພັນເຂົ້າ ໃນແປງທົດລອງຂອງສູນຄົ້ນຄວ້າເຂົ້ານາພອກ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງລາຍຮັບຂອງ ຄົວເຮືອນໄດ້ຖືກກຳນົດໂດຍການພິຈາລະນາ ແຫຼ່ງລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳ. ແຫຼ່ງລາຍຮັບຈາກ ການກະສິກຳ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນມາຈາກການກະສິກຳ ການສຳຫຼວດລະດັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກຳຈາກທ້ອງ ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ໃຫ້ຄຳຕອບໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນສຳລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຈາກຄຳຕອບເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ນຳເຂົ້າຮ່ວມກັນສຳລັບແຕ່ລະເຂດການປະກອບອາຊີບ ໂດຍການຄິດໄລ່ສະເລ່ຍ. ເພື່ອປະເມີນລະດັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ການດຳລົງຊີວິດ.

ກ່ຽວກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງລາຍໄດ້ໃນຄົວເຮືອນ.

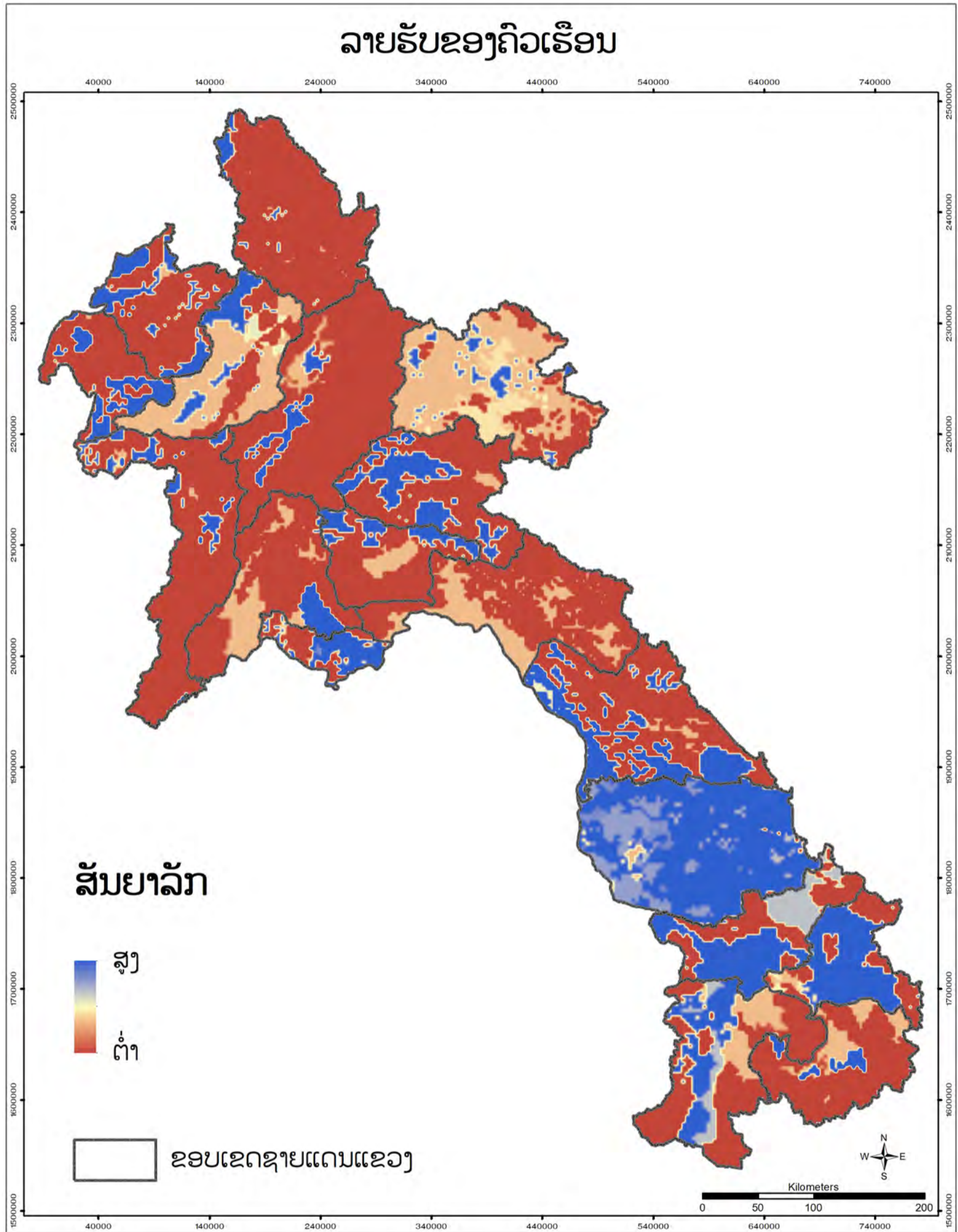
ການປະເມີນລະດັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງລາຍ ຮັບຂອງຄົວເຮືອນ

ລະດັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນຊົນນະບົດ ຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງສະຖານະພາບ ເພື່ອຄິດໄລ່ລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປັດໃຈຈຳນວນຫນຶ່ງເຊັ່ນ: ການສຶກສາ, ຊົນເຜົ່າ, ອາຍຸຂອງຊາວກະສິກອນ. ຂະໜາດຄົວເຮືອນ ລາຍຮັບທັງໝົດຕໍ່ຄົນ ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ ສະຖານທີ່ຕັ້ງບ້ານ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ຊັບສິນຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ເນື້ອທີ່ດິນແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳ. ສີພາເຂັ້ມ, ສີເຫຼືອງ ແລະ ສີແດງເຂັ້ມ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານລາຍຮັບສູງ, ປານກາງ ແລະ ຕ່ຳ ຕາມລຳດັບ.

ອີງຕາມແຜນທີ່, ຄົວເຮືອນໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຈຳປາສັກ, ສາລະວັນ, ເຊກອງ, ຄຳມວນ ແລະ ຊຽງຂວາງ ມີລະດັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍສູງ. ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງລາຍຮັບປານກາງ ແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ໃນແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ, ບໍ່ແກ້ວ, ອຸດົມໄຊ, ຫົວພັນ, ວຽງຈັນ, ໄຊສົມບູນ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ແຂວງທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳຄື: ໄຊຍະບູລີ, ອັດຕະປື, ຜົ້ງສາລີ ແລະ ບໍລິຄຳໄຊ.

ຮູບທີ 40: ການຫວ່ານແຫເພື່ອຈັບປາໃນນາເຂົ້າ ແລະ ສັດປົກ. ພາມດັງກ່າວຜະລິດປາຝາ ແລະ ປານິນ ຕະຫຼອດທັງປີ. ມັນຍັງມີຮ້ານອາຫານຂະໜາດນ້ອຍທີ່ເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ກັບປາ ທີ່ຜະລິດ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ແມ່ນຖືກປະເມີນໂດຍຈຳນວນຊາວກະສິກອນທີ່ມີການເຂົ້າເຖິງໂຄງສ້າງພື້ນຖານການຜະລິດປະເພດຕ່າງໆ, ເຊັ່ນການເກັບຮັກສາສານລະບຸກ ໂຄງສ້າງພື້ນຖານຫລັງການປຸງແຕ່ງ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການແຈກຢາຍຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ. ການສໍາຫຼວດໄດ້ຖືກອອກແບບ ເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະເພດຕ່າງໆຂອງການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນລະດັບເມືອງ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກທ່ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຕົ້ນຕໍໂດຍການເກັບກໍາຂໍ້ມູນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ວິເຄາະຈຳນວນຊັບສິນທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາ. ມູນຄ່າທັງໝົດຂອງແຕ່ລະເຂດການດໍາລົງຊີວິດໂດຍການຄຳນວນຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອຈັດອັນດັບໂດຍອີງໃສ່ການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຜະລິດ.

ກຸ່ມຜູ້ຕ່າງໜ້າແຂວງເຊກອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າລະດັບການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຜະລິດ.

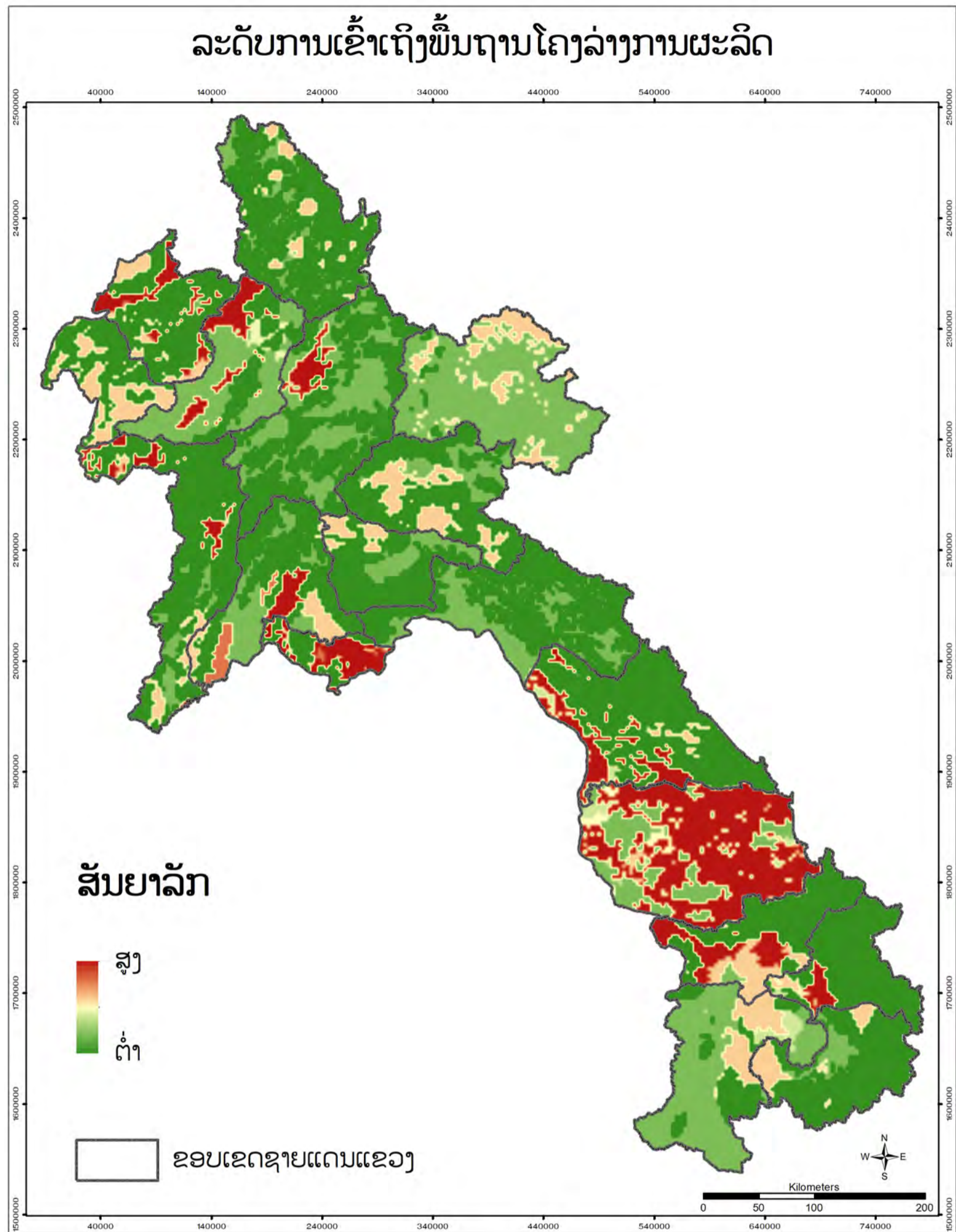

ດ້ານຊ້າຍ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງກະສິກໍາອົບແຫ້ງມັນຕົ້ນ ຢູ່ເລົ່າງາມ, ແຂວງສາລະວັນ. ດ້ານຂວາ: ຜູ້ຍິງເອົາເຂົ້າອອກຈາກເລົ່າເຂົ້າ.

ລະດັບການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຜະລິດ

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຢູ່ຊົນນະບົດແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນຕໍ່ການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງບັນດາຂົງເຂດດັ່ງກ່າວ. ນີ້ແມ່ນເງື່ອນໄຂພື້ນຖານໃນການຍົກສູງຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງຊາວກະສິກອນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບັນດາໂຄງການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນນະບົດໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນອີງໃສ່ການລົງທຶນຂອງຊາວກະສິກອນເປັນຕົ້ນຕໍ. ໃນຂະນະທີ່ລັດຖະບານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນໆ. ຕົວຢ່າງ: ໂຄງການຊົນນະບົດເຊື່ອມຕໍ່ຊຸມຊົນກັບຕະຫຼາດແມ່ນຂຶ້ນກັບໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂອງປະເທດ ໃນຮູບແບບຂອງເຄືອຂ່າຍຖະໜົນ. ການປ່ຽນແປງຕາມລະດູການໃນການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດການເໜັງ ຕົວຢ່າງລາຄາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼືຫຼຸດລົງຕາມຊ່ວງລະດູເກັບກຽວ.

ແຜນທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າມີສອງແຂວງທີ່ມີໂຄງລ່າງດ້ານການຜະລິດລະດັບສູງຄື: ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ຖ້າມາແມ່ນແຂວງສາລະວັນ, ຄໍາມວນ, ວຽງຈັນ, ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ຫຼວງພະບາງ, ໄຊບູລີ ແລະ ເຊກອງ, ສ່ວນແຂວງທີ່ເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງການຜະລິດປານກາງທາຕໍາແມ່ນ ຈໍາປາສັກ, ອັດຕະປື, ຫົວພັນ, ຊຽງຂວາງ, ໄຊສົມບູນ, ບໍ່ແກ້ວ, ຜົງສາລີ ແລະ ບໍລິຄໍາໄຊ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອດທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://irims-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ແມ່ນຄາດຄະເນ ໂດຍອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ໃຊ້ໂທລະສັບ ຫຼື ຄອມພິວເຕີທີ່ມີການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດ. ການສຳຫຼວດໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອ ເກັບກຳຂໍ້ມູນນີ້. ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກຳຈາກຫ້ອງ ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ໃຫ້ຄຳຕອບ. ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສຳຄັນໂດຍການລວບ ລວມຂໍ້ມູນສຳລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ໂດຍການຄິດ ໄລຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອຈັດອັນດັບຕາມ ລະດັບການເຂົ້າເຖິງຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ.

ຜູ້ຕາງໜ້າແຂວງຈຳປາສັກຄົ້ນຄວ້າລະດັບຂອງການເຂົ້າເຖິງແລະການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ ຂອງ ຊາວກະສິກອນ.

ຕົວແທນ DMH ໃຫ້ປຶກສາຊາວກະສິກອນເມືອງເລົ່າງາມ ໂດຍໃຊ້ແບບສອບຖາມທາງອິນເຕີເນັດ.

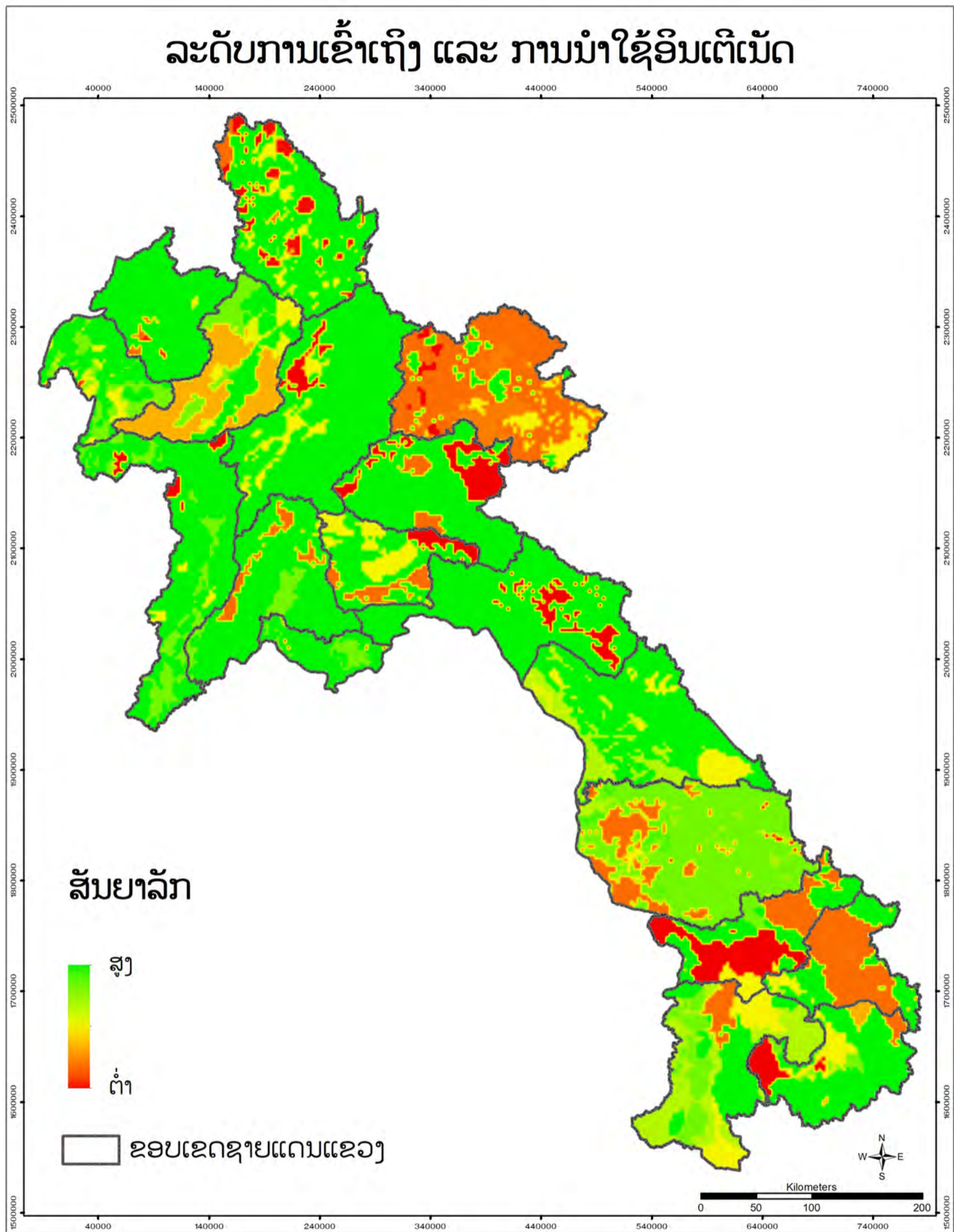
ລະດັບຂອງການເຂົ້າເຖິງແລະການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດຂອງຊາວກະສິກອນ

ອິນເຕີເນັດໃນອະນາຄົດ ຄາດວ່າຈະມີອິດທິພົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຂະແໜງການ ກະສິກຳໃນປະຈຸບັນ. ໂດຍສຸມໃສ່ວິທີການບໍລິການ, ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂາວສານໃນ ຂົງເຂດກະສິກຳທີ່ມີຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງ ດິນພຳອາກາດແລະ ການບໍລິການທີ່ມີການ ເຊື່ອມໂຍງຂໍ້ມູນຕາມລະບົບຕ່ອງໂສ້ພ້ອມທັງການພັດທະນາ ແລະ ເຄື່ອງມືບໍລິການ ຜ່ານອິນເຕີເນັດໃນຮູບແບບຊອບແວຕ່າງໆ (Application Software) ໂທລະສັບມືຖື, ຄອມພິວເຕີ ແລະ ເຄື່ອງມືສື່ສານອື່ນໆໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງ ຂວາງໂດຍ ຊາວກະ ສິກອນເພື່ອການສື່ສານໃນສັງຄົມ, ການຕິດຕໍ່ກັບຜູ້ໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານກະສິກຳ. ຂອງ ຊາວກະສິກອນມີປະໂຫຍດໃນເວລາສຸກເສີນດ້ານສຸຂະພາບ, ການບໍລິການຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສະພາບດິນພຳອາກາດ, ວິທີການ ແລະ ເຕັກນິດຕ່າງໆ, ການຄວບຄຸມສັດຕູ ພືດ ແລະ ພະຍາດ. ແຕ່ເຖິງຢ່າໄດ້ກໍຕາມສຳລັບຊາວກະສິກອນບາງຈຳນວນແມ່ນຍັງ ຂາດຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດ ຂອງການເຂົ້າເຖິງແລະ ການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ, ເຄືອຂາຍທີ່ຕໍ່າ, ການເຊື່ອມຕໍ່ຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມສະດຽນ.

ແຜນທີ່ສະແດງລະດັບການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດໃນແຕ່ລະແຂວງ. ແຂວງທີ່ມີການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດສູງຄື: ແຂວງສາລະວັນ, ຊຽງຂວາງ, ຫົວພັນ, ແລະ ເຊກອງ, ລະດັບປານກາງແມ່ນຢູ່ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ສະຫວັນນະເຂດ, ໄຊສົມບູນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ອັດຕະປື, ຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບໍ່ແກວ, ຫຼວງນ້ຳທາ. ແລະ ແຂວງຄຳມວນ ລະດັບຕໍ່າແມ່ນ ໄຊຍະບູລີ.

ແອັບ LaCSA ຖືກນຳໃຊ້ຢູ່ໃນບ້ານໂພນທັນ ແຂວງວຽງຈັນ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ໃນການກຳນົດການ ປະກອບອາຊີບດ້ານກະສິກຳ ໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ການສ້າງແຜນທີ່ແບບມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນນຳໃຊ້ໂດຍຕົວແທນຈາກ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ແຂວງ (PAFOs/DAFOs). ການສ້າງແຜນ ທີ່ໄດ້ຖືກດຳເນີນໃນໄລຍະກອງປະຊຸມທີ່ນຳເອົາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈາກ PAFOs ແລະ DAFOs ຈາກທົ່ວປະເທດ. ປະກອບອາຊີບດ້ານກະສິກຳ ໄດ້ຖືກກຳນົດໂດຍອີງໃສ່ ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຕ້ອງການໂດຍຊາວກະສິກອນເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການ ດຳລົງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ (ເຊັ່ນ: ຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ມູນຄ່າສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ). ໃນລະຫວ່າງການດຳເນີນກອງ ປະຊຸມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຖືກ ໃຫ້ແບ່ງພູມສັນຖານອອກເປັນເຂດ ການປະກອບອາຊີບ, ດ້ວຍການພິຈາລະນາຈາກລະບົບການຜະ ລິດທີ່ນຳໃຊ້ (ນຳໃຊ້ນ້ຳຝົນ ແລະ ຊົນລະປະທານ, ພືດລົ້ມລຸກ ແລະ ປະຈຳປີ, ການດຳລົງຊີບກັບການເຂົ້າເຖິງຕະ ຫຼາດ), ການຈັດການທີ່ດິນ, ຂະໜາດກະສິກຳ (ຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ຫຼື ຂະໜາດໃຫຍ່), ສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດ (ພູສູງກັບເຂດທີ່ງຽບ).

ຜູ້ແທນກອງປະຊຸມໃນແຕ່ລະແຂວງຮັບຟັງວິທີການ ກຳນົດການຫາລ້ຽງຊີບດ້ານ ກະສິກຳຂອງຊາວກະສິກອນໃນ ສປປ ລາວ.

ການປະເມີນຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານກະ ເສດ ໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

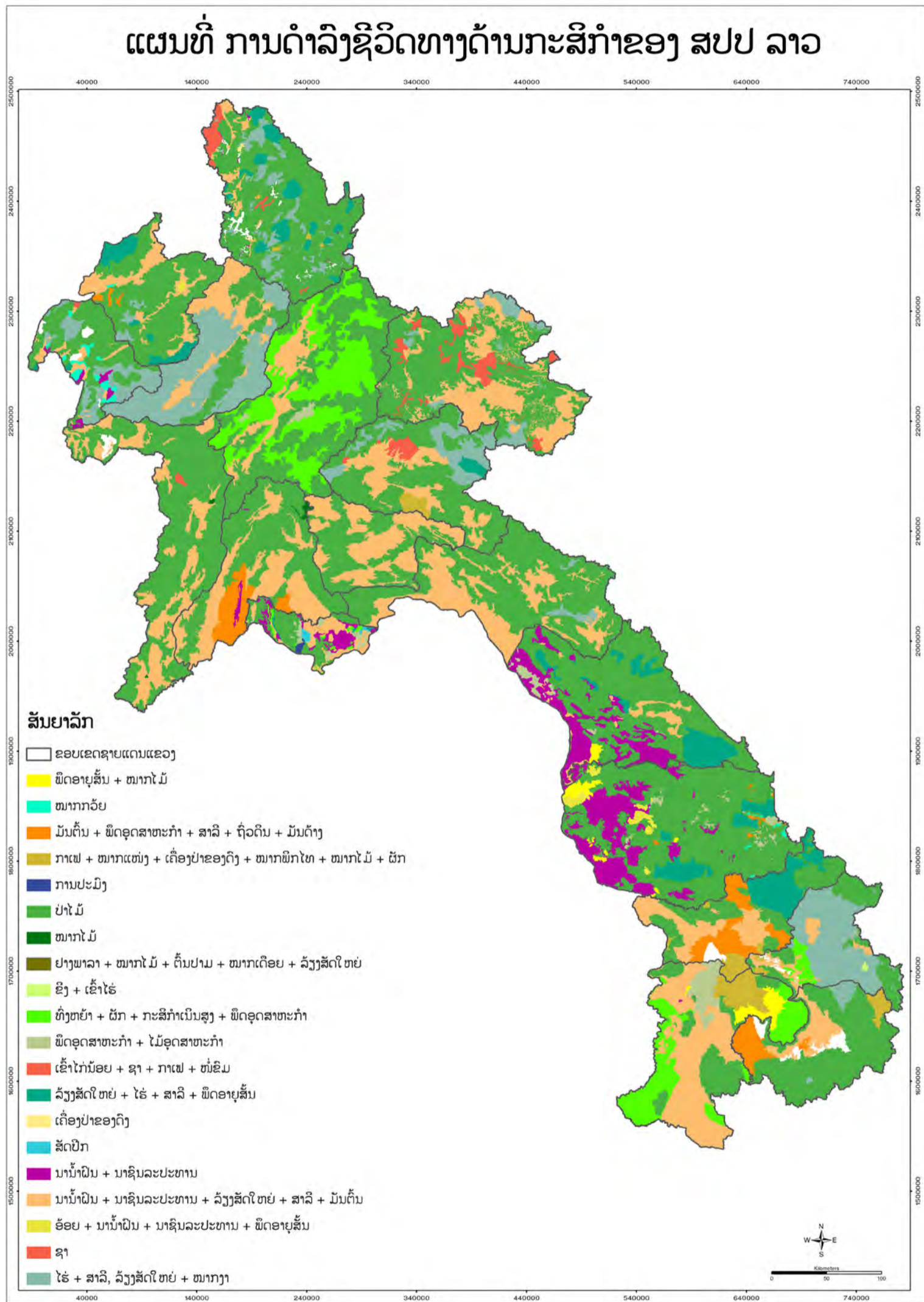
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ເຊິ່ງຄົວ ເຮືອນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນອີງໃສ່ກະສິກຳ ແລະ ລ້ຽງສັດ ເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງ ການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຈຳນວນການປະກອບອາຊີບທາງດ້ານ ກະສິກຳຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຍັງຈຳກັດ. ບົດບາດຂອງການຂະຫຍາຍ ຕົວຂອງການ ກະສິກຳແມ່ນແຕກຕ່າງກັນ. ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ບັນດາ ຄອບຄົວໄປສູ່ການປູກຝັງລ້ຽງສັດໄດ້ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນຢ່າງວອງໄວ ແລະ ມຸ່ງໄປສູ່ການຜະລິດຕາມຕະຫຼາດ ແລະ ປູກພືດທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍເຊັ່ນ: ສາລີ, ອອຍ, ມັນຕົ້ນ, ນ້ຳຕານ, ກ້ວຍ, ຂີງ, ຖົ່ວ, ມັນຕົ້ນ, ເຂົ້າ, ແລະ ຫຍ້າສຳລັບລ້ຽງສັດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ໝາກໄມ້, ຢາງພາລາ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ກໍເປັນພືດເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນ.

ແມງໄມ້ທີ່ກິນໄດ້ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນລາວ.

ຊາວນາຫາປາຢູ່ຕາມຖະໜົນທົນທາງໃນຍາມມີພາຍຸຢູ່ເມືອງຈຳພອນ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022. <https://irims-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ລະດັບການຮັບຮອງເອົາການປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງການລ້ຽງສັດ ແລະ ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ, ລວມທັງການປັບປຸງອາຫານສັດ, ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງອາຫານ ແລະ ການປັບປຸງພັນສັດ, ໄດ້ຖືກປະເມີນໂດຍໃຊ້ການສຳຫຼວດ. ຜູ້ຂຽວຊານດ້ານກະສິກຳຈາກທ້ອງຖານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ໄດ້ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການໃຫ້ຈຳນວນ ສັດລ້ຽງ ແລະ ການຈັດການທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ໂດຍຄົວເຮືອນກະສິກຳໃນແຕ່ລະ ເຂດດຳລົງຊີວິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນເພື່ອຈັດລຳດັບເຂດດຳລົງຊີວິດ ຕາມລະດັບຂອງຊາວ ກະສິກອນໃນການຍອມຮັບວິທີການຈັດການຂອງການລ້ຽງສັດໂດຍຊາວກະສິກອນ

ກຸ່ມຂອງແຂວງອັດຕະປືຄົ້ນຄວ້າລະດັບຂອງການຮັບຮອງເອົາວິທີການຈັດການທີ່ແຕກ ຕ່າງ ກັນ ສຳລັບການລ້ຽງສັດໃຫຍ່ແລະທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ.

ຕົວຢ່າງຂອງໂຄງການ FAO ເພື່ອເພີ່ມທະວີການຮັບປັບປຸງທົ່ງຫຍ້າ ຮອງເອົາການປະຕິບັດ ການລ້ຽງສັດແບບໃໝ່.

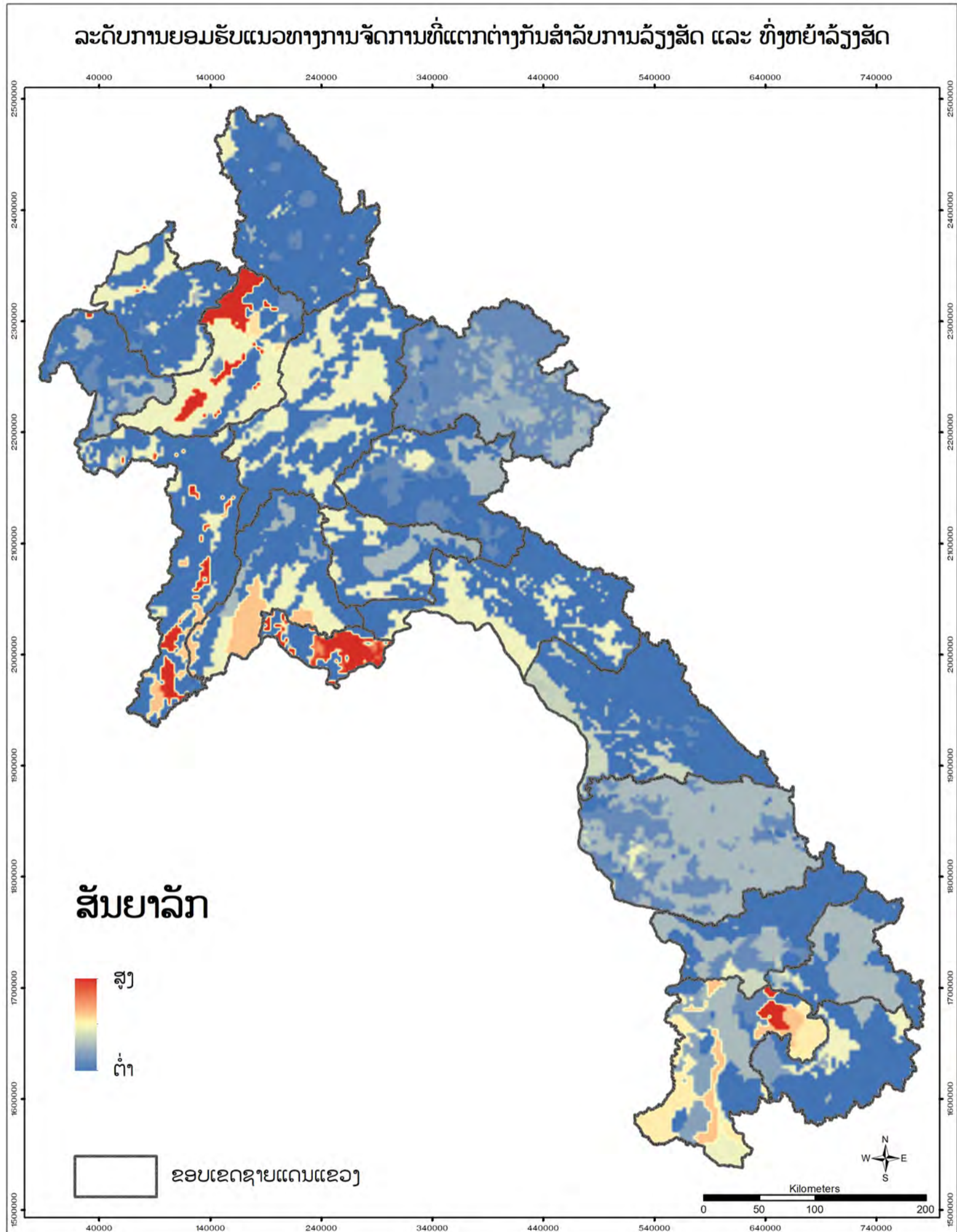
ການປະເມີນລະດັບການຮັບຮອງເອົາການລ້ຽງ ສັດ ແລະ ການຈັດການທົ່ງຫຍ້າທີ່ແຕກຕ່າງ ກັນ

ການລ້ຽງສັດໄດ້ປະກອບສ່ວນອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃຫ້ແກ່ສັງຄົມເຊັ່ນ: ສະໜອງອາຫານ, ລາຍຮັບ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ, ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ. ຂະ ບວນການດັ່ງກ່າວນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຈຳນວນຫຼວງ ຫຼາຍເຊັ່ນ: ທີ່ດິນ, ທົ່ງຫຍ້າທຳມະຊາດ, ທົ່ງຫຍ້າປັບປຸງ, ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ລະເບີດຝັ່ງດິນ. ຄວາມຕ້ອງການ ຊຶ່ງໃນບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເປັນຜົນມາຈາກ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນ, ການຫັນເປັນເມືອງ ແລະ ລາຍໄດ້ທີ່ສູງຂຶ້ນ. ຖ້າຄວາມຕ້ອງການບັນລຸໄດ້ໃນອະນາຄົດຈະຕ້ອງໃຊ້ວິທີການແບບຍືນຍົງທີ່ບໍ່ເປັນ ໄພຄຸກ ຄຸ້ມຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຈົນເກີນໄປເຊັ່ນ: ຫຼຸດຜ່ອນ ຈຳນວນທີ່ດິນ ເພື່ອຜະລິດອາຫານສັດ ແລະ ຫຼີກ ເວັ້ນການ ທຳລາຍປ່າ. ຍົກສູງການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ມີປະສິດທິພາບໂດຍອີງ ໃສ່ເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີ ທີ່ທັນສະໄຫມເພື່ອປັບປຸງການຜະລິດ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດການຄຸ້ມຄອງການລ້ຽງສັດ ແລະ ທົ່ງຫຍ້າໃນປະຈຸບັນແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງ ມີປະສິດທິຜົນຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ອຸດົມໄຊ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຈຳປາສັກ, ລະດັບປານກາງໜອງລົງມີ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ບໍລິຄຳໄຊ, ໄຊສົມບູນ, ອັດຕະປື ແລະ ຊຽງຂວາງ. ນອກຈາກນີ້ບາງແຂວງເຊັ່ນ: ເຊກອງ, ສາລະວັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຄຳມ່ວນ, ຫົວພັນ, ຜົ້ງສາລີ ແລະ ບໍ່ແກວ ກໍໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງລ້ຽງສັດ ແລະ ທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດເປັນຂະໜາດນ້ອຍ.

ລ້ຽງສັດຢູ່ບ້ານຫ້ວຍຈ່າຍ, ເມືອງຫຼາ, ແຂວງອຸດົມໄຊ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ລະດັບຂອງການຮັບຮອງເອົາກິດຈະກຳການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງໃໝ່ໄດ້ຖືກປະເມີນໂດຍໃຊ້ການສຳຫຼວດ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານດານກະສິກຳຈາກທ່ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ໄດ້ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນໂດຍການປະເມີນ ການແນະນຳເຕັກນິກໃໝ່ໃນໄລຍະສິບປີທີ່ຜ່ານມາ. ແບບສອບຖາມທີ່ສຳເລັດໂດຍຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນ (PAFO ແລະ DAFO ໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມ) ມີການອະທິບາຍກ່ຽວກັບການປະທຸກໃຊ້ເຕັກນິກໃໝ່ໃນຊ່ວງ ທີ່ມີເຫດການສະພາບອາກາດຮ້າຍແຮງ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເກັບກຳສຳລັບແຕ່ລະເຂດດຳລົງຊີວິດ. ໄດ້ຄິດໄລ່ຈາກຕົວຊີ້ວັດໄດ້ມີການຈັດລະດັບຕ່າງຂອງການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ກຸ່ມຕົວແທນຂອງແຂວງຈຳປາສັກປຶກສາຫາລືລະດັບຂອງການຮັບຮອງເອົາກິດຈະກຳໃໝ່ໃນ ການກະສິກຳ ລ້ຽງສັດແລະ ການປະມົງ.

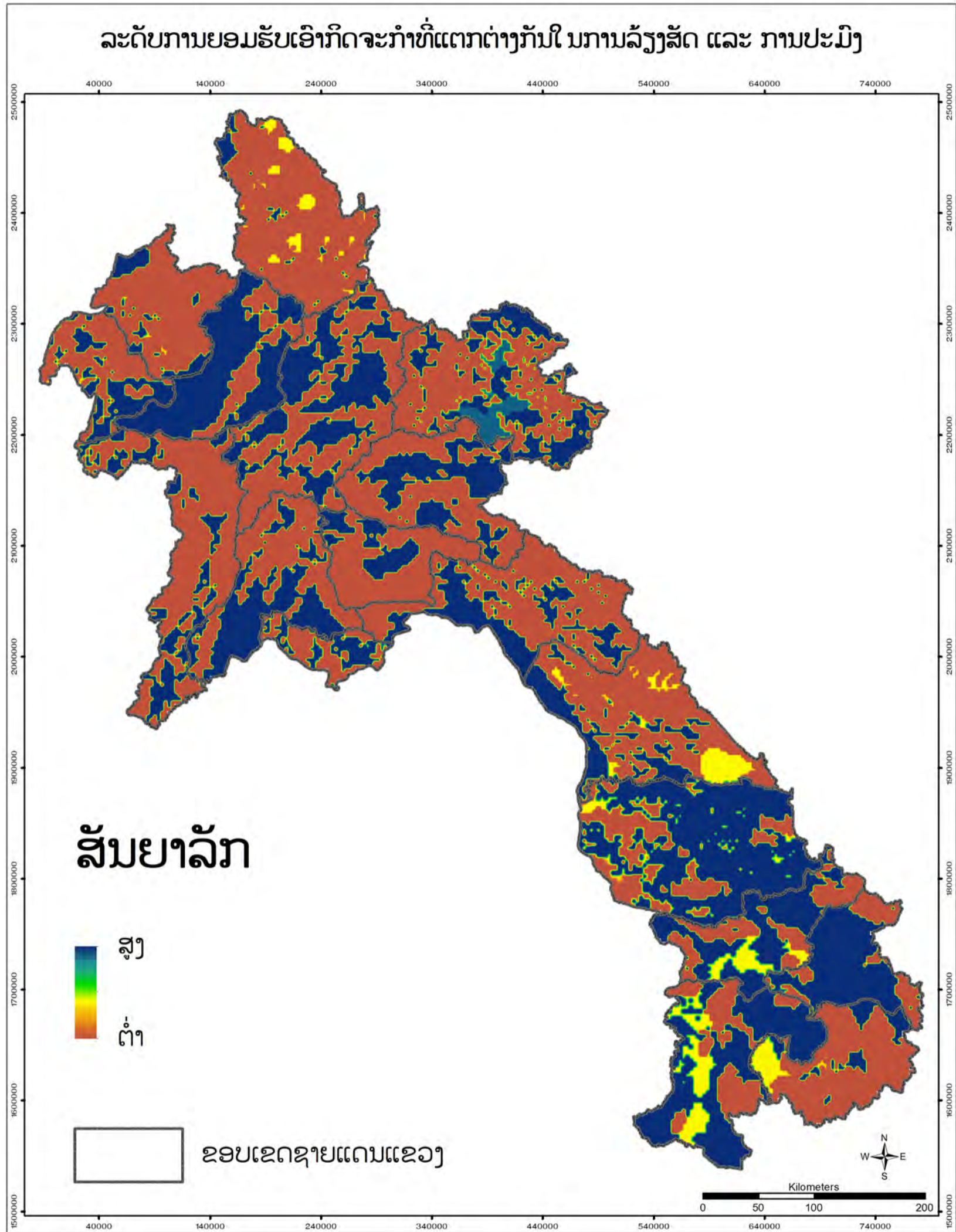
ການປະເມີນລະດັບການນຳໃຊ້ເຕັກນິກການເຄື່ອນໄຫວໃໝ່ຕິດພັນກັບການລ້ຽງສັດກະສິກຳແລະການປະມົງ

ການຮັບຮອງເອົາເຕັກນິກກະສິກຳ ແບບໃໝ່ສາ ມາດເປັນວິທີການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ການປູກຝັງອາຫານສັດ ແລະ ປາ. ປະຈຸບັນຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ ພວມຖືກນາບຊູຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ. ການລ້ຽງສັດປະສົມປະ ສານກັບການປູກຝັງເປັນວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບຊາວກະສິກອນ, ລວມທັງການລົງທຶນໃນການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ລະດັບການຮັບຮອງເອົາກິດຈະກຳການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງໃໝ່ໃນຂະແໜງກະສິກຳຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ. ບັນດາແຂວງຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນສະແດງຕາມລຳດັບຈາກລະດັບສູງຫາຕໍ່າຄື: ສະຫວັນນະເຂດ, ເຊກອງ, ອຸດົມໄຊ, ແຂວງວຽງຈັນ, ຫຼວງພະບາງ, ຊຽງຂວາງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຫົວພັນ, ຈຳປາສັກ, ສາລະວັນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ຄຳມວນ, ໄຊສົມບູນ, ບໍ່ແກວ, ໄຊສົມບູນ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ຜົງສາລີ ແລະ ອັດຕະປື.

ເຄື່ອງຈັກປະດິດສຳລັບການປຸງແຕ່ງຜ້າໄຫມຖືກນຳສະເໜີຢູ່ໃນງານວາງສະແດງຢູ່ NAFRI.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອດທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://irims-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໄດ້ຖືກຄາດຄະເນໂດຍອີງໃສ່ອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນ ທີ່ນໍາໃຊ້ກະສິກໍາອິນຊີເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການດໍາລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ໄດ້ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການລວບ ລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄໍາຕອບຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຖືກລວບລວມສໍາລັບ ແຕ່ລະເຂດດໍາລົງຊີວິດໂດຍການຄິດໄລ່ມູນຄ່າສະເລ່ຍ. ຄຸນຄ່າໄດ້ຖືກປັບໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອໃຫ້ເຂດການດໍາລົງຊີວິດຖືກຈັດອັນດັບຕາມລະດັບຂອງຊາວກະສິກອນໃນການຮັບເອົາກະສິກໍາປອດສານພິດ.

ກຸ່ມຕົວແທນຈາກແຂວງສາລະວັນຄົ້ນຄວ້າລະດັບຂອງການຮັບຮອງເອົາການປູກຝັງອິນຊີ.

ລະດັບຂອງການຮັບຮອງເອົາການປູກຝັງອິນຊີ

ການຮັບຮອງເອົາກະສິກໍາອິນຊີ ຂອງຄົວເຮືອນແມ່ນຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນດ້ານວິຊາການທີ່ກ່ຽວ ຂອງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການສະໜັບສະໜູນຂອງລັດ ຖະບານ, ໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນອື່ນໆ.

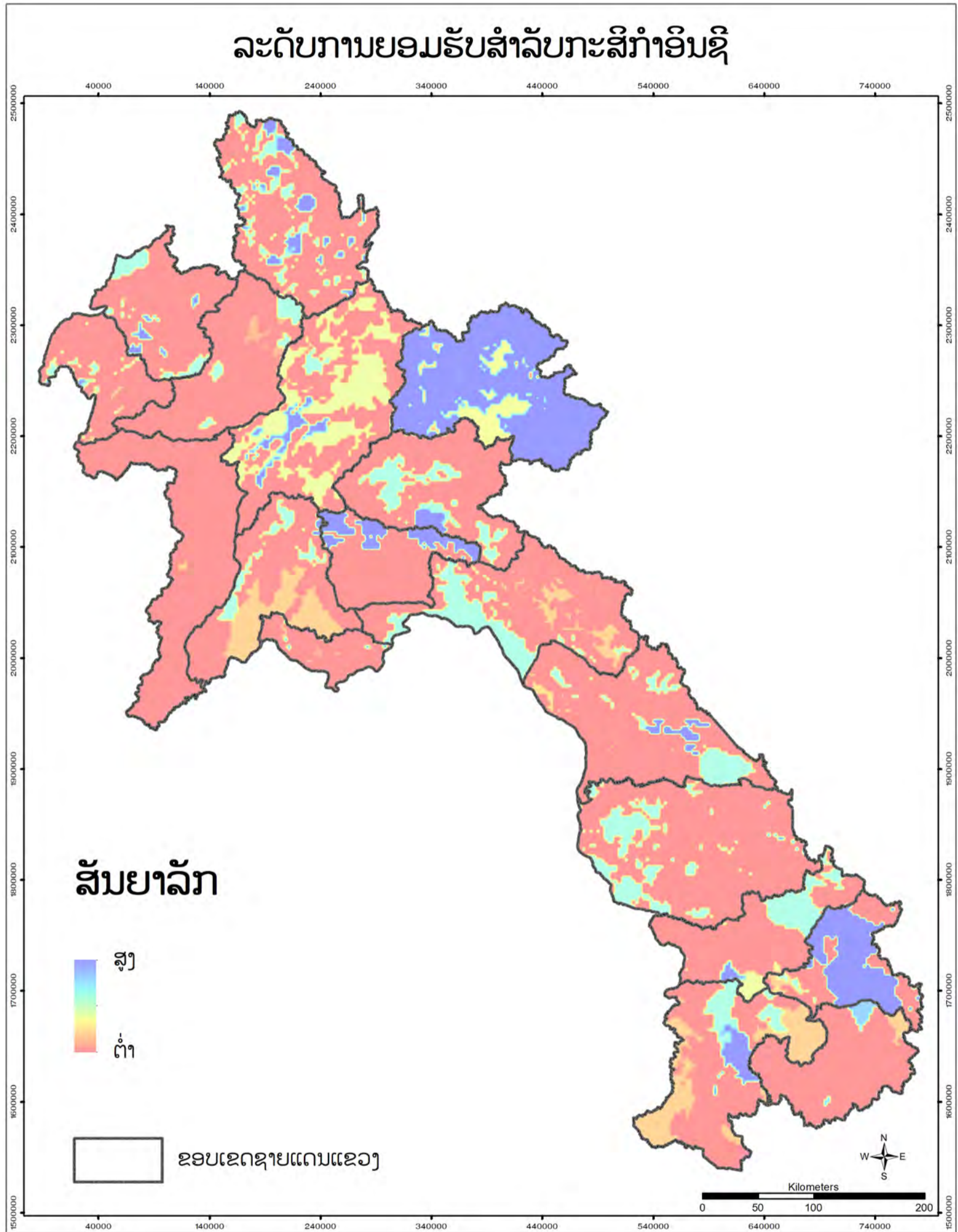
ໃນຂະນະທີ່ລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານວິຊາການຂອງຊາວກະສິກອນກ່ຽວກັບ ການກະສິກໍາອິນຊີຍັງຕໍ່າ, ການຜະລິດທີ່ເປັນອິນຊີແມ່ນເປັນທີ່ນິຍົມ ແລະ ຊາວກະສິກອນບາງຄົນກໍາລັງປັບຕົວ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາເພື່ອໃຫ້ຂະບວນການນີ້ສໍາເລັດ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ແຂວງຫົວພັນ, ເຊກອງ, ໄຊສົມບູນ, ຊຽງຂວາງ, ຈໍາປາສັກ, ຜົ້ງສາລີ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຫຼວງພະບາງ ມີລະດັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກະສິກໍາປອດສານພິດ, ໃນຂະນະທີ່ແຂວງວຽງຈັນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ຄໍາມວນ, ສາລະວັນ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ບໍ່ແກ້ວ, ອຸດົມໄຊ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ອັດຕະປື. ແລະ ແຂວງໄຊຍະບູລີ ມີລະດັບຕໍ່າ.

ການທົດນໍາຢູ່ສວນປອດສານພິດຄູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ລະດັບການຍອມຮັບສໍາລັບກະສິກໍາອິນຊີ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ເຂດການປະກອບຫາຊີບຂອງຊາວກະສິກອນລວມມີການປູກເຂົ້າ ໄດ້ມາຈາກຖານຂໍ້ມູນເຂດການດຳລົງຊີວິດທາງດ້ານກະສິກຳ. ເຂດການປະກອບ ອາຊີບຢູ່ໄດ້ຖືກສ້າງແຜນທີ່ໃນລະຫວ່າງການດຳເນີນກອງປະຊຸມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນທົ່ວປະເທດ, ໂດຍມີຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກຳທີ່ສຳຄັນຈາກ PAFOs ແລະ DAFOs. ສຳລັບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຂະບວນການນີ້, ກະລຸນາເບິ່ງ ແຜນທີ່ການດຳລົງຊີວິດກະສິກຳ.

ກຸ່ມຕົວແທນຈາກແຂວງສາລະວັນຄົ້ນຄວ້າລະດັບຂອງການຮັບຮອງເອົາການປູກຝັງ ອື່ນຊື່.

ການຫາລ້ຽງຊີບດ້ວຍການປູກເຂົ້າ ແລະ ອາຊີບອື່ນໆໃນ ສປປ ລາວ.

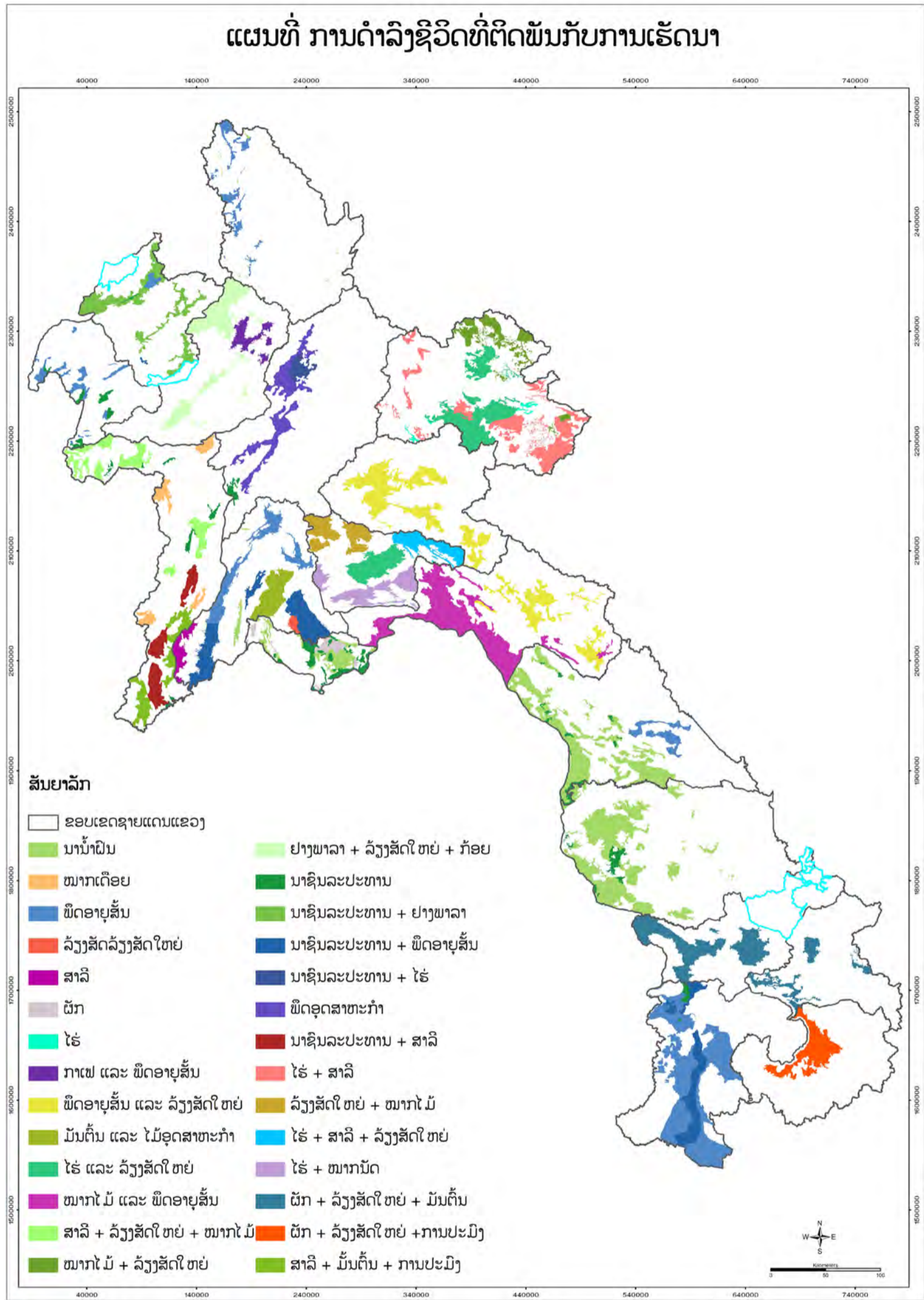
ເຂົ້າແມ່ນອາຫານຫຼັກໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ເຂົ້າກວມເອົາ 80% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ການປູກພືດກະສິກຳ. ການຜະລິດເຂົ້າໃນລະດູຝົນ ແລະ ລະດູແລ້ງແມ່ນຂຶ້ນກັບຊົນລະປະ ທານ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງ ບັນຫາທີ່ເກີດຈາກສະພາບອາກາດທີ່ບໍ່ ເໝາະສົມ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຄາດຄະເນລວງໜ້າ, (ບັນຫານ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊາວກະສິກອນໃນລາວຍັງອີງໃສ່ການຜະລິດເຂົ້າເປັນອາຊີບຕົ້ນຕໍ. ຊາວກະສິກອນ ຂະໜາດນ້ອຍໃນເຂດຊົນນະບົດມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະປູກ ເຂົ້າໜຽວພັນພື້ນເມືອງຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ. ເນື້ອທີ່ປູກຝັງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກເຂົ້າທີ່ມີລັກຊະ ນະຢາຍໄປທົ່ວເຂດທັງພຽງໃຫຍ່, ກາງ ແລະ ນ້ອຍຂອງປະເທດ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ບັນດາສາຂາແມ່ນ້ຳຂອງ. ນອກຈາກການປູກເຂົ້າແລ້ວ, ຊາວກະສິກອນຍັງມີທ່າ ອຸ່ງເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳກະສິກຳອື່ນໆ. ຕາມທີ່ຕັ້ງພູມສາດ, ເງື່ອນໄຂເສດຖະກິດ- ສັງຄົມທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາ ກອນພາຍໃນປະເທດ, ໝາຍ ຄວາມວ່າ ຊາວກະສິກອນສາມາດຫັນປ່ຽນໄປສູ່ຂົງເຂດອື່ນທີ່ເໝາະສົມກັບການປູກ ເຂົ້າເຊັ່ນ: ການປູກພືດຜັກ, ພືດໄລຍະສັ້ນ, ການລ້ຽງສັດ, ພືດອຸດສາຫະກຳ, ກາເຟ; ຊາ, ໝາກ ໄມ້, ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະ ກຳ ແລະປາ.

ຊາວນາ ແຂວງຫົວພັນ ແລະ ໄຊຍະບູລີ ປູກເຂົ້າ ຫຼາຍກວ່າ ແຂວງ ພາກເໜືອຫຼາຍກວ່າ ແຂວງອື່ນໆ. ຢູ່ບັນດາແຂວງພາກກາງ, ການປູກເຂົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນຢູ່ແຂວງວຽງຈັນ. ພາກໃຕ້ແມ່ນຈຳປາສັກທີ່ມີຊາວນາຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ການລ້ຽງເປັດໃນທົ່ງນາ, ແຂວງເຊກອງ.

ແຜນທີ່ ການດຳລົງຊີວິດທີ່ຕິດພັນກັບການເຮັດນາ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພຕກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022. <https://irims-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດຊີວິດການເປັນຢູ່ນີ້ແມ່ນ ຄາດຄະເນເປັນອັດຕາສ່ວນ ຂອງການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ຊາວກະສິກອນຂາຍເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ. ການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້ ແມ່ນເພື່ອເກັບ ກໍາຂໍ້ມູນອັດຕາສ່ວນສິນຄ້າກະສິກໍາທີ່ຂາຍຢູ່ແຕ່ລະເຂດການດໍາລົງຊີວິດ. ຜູ້ຊ່ຽວ ຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກທ້ອງຖານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍ ການລວບລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄໍາຕອບຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຖືກເກັບກໍາສໍາລັບແຕ່ລະເຂດ ການດໍາລົງຊີວິດໂດຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອກໍານົດພື້ນທີ່ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ປະກອບສ່ວນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນຊາວກະສິກອນ.

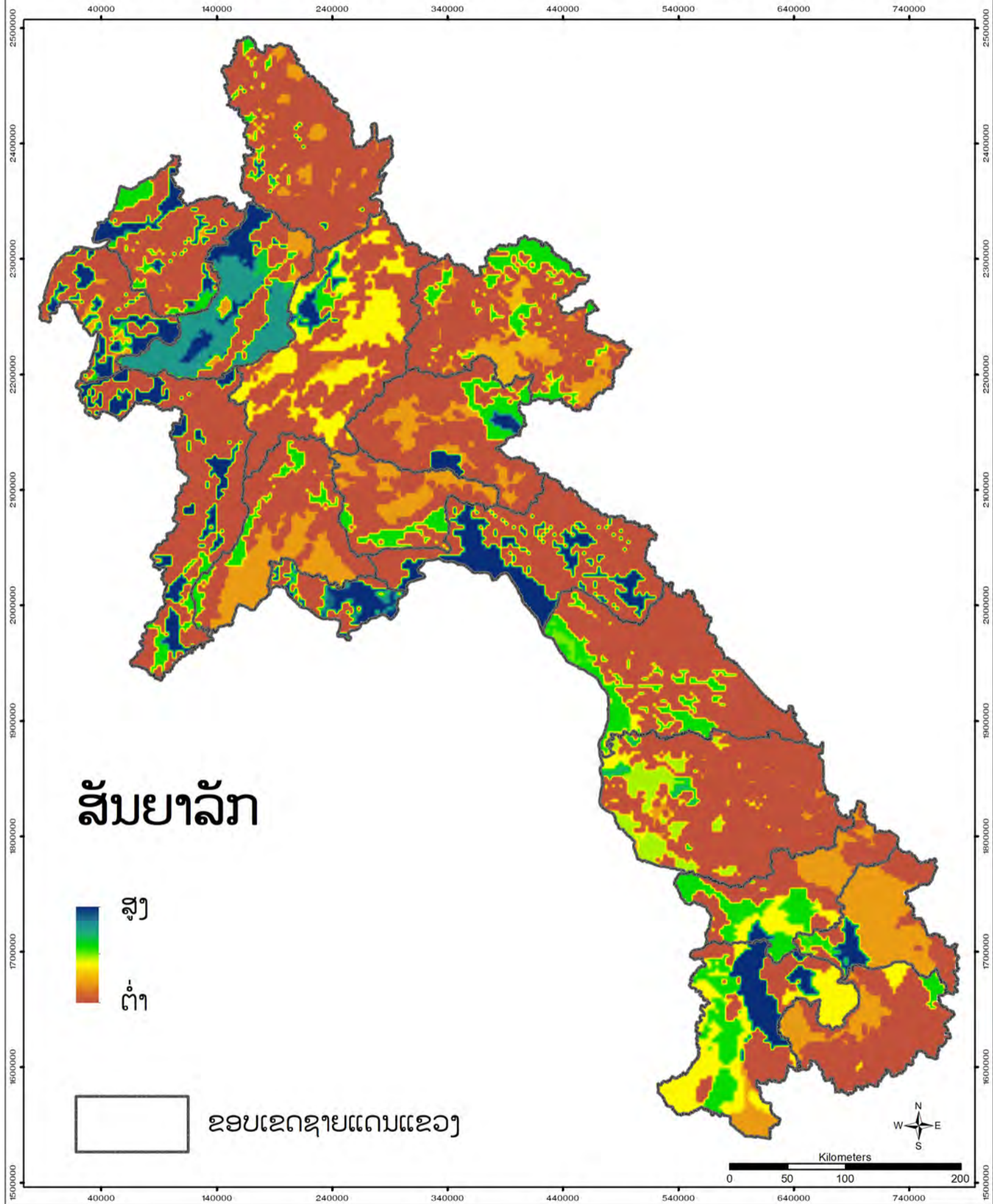
ສວນປອດສານພິດຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ການປະເມີນສ່ວນຜະລິດກະສິກໍາທີ່ຊາວກະສິກອນຂາຍ

ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວກະສິກອນ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຄອບຄົວແມ່ນຂຶ້ນກັບການປູກຝັງ, ລຽງສັດ ແລະ ຫາປາຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ. ຜົນຜະລິດກະສິກໍາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການບໍລິໂພກໂດຍກົງ. ແລະ ຊາວກະສິກອນບາງຄອບຄົວ ແມ່ນມີແນວຄິດຕົ້ນຕົວໃນການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະໃຊ້ເວລາດົນໃນໄລຍະຍາວ ເພື່ອໃຫ້ສໍາເລັດ.

ນອກການຂາຍຜົນຜະລິດ ຊາວກະສິກອນໃນຊົນນະບົດຈໍານວນໜຶ່ງແລກປ່ຽນຜົນຜະລິດກັບຜະລິດຕະພັນອື່ນໆ ຫຼື ເກັບຮັກສາມັນໄວ້ສໍາລັບການບໍລິໂພກ ແລະ ເປັນອາຫານສັດ. ຜົນຜະລິດສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຂາຍໃຫ້ພໍ່ຄ້າຈາກບ້ານອື່ນ. ເຊັ່ນດຽວກັບ ແມ່ຄ້າຢູ່ໃນບ້ານຂອງຕົນເອງ, ອີງຕາມແຜນທີ່, ຈາກ 17 ແຂວງ ແລະ 1 ນະຄອນຫຼວງໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ອຸດົມໄຊ, ໄຊບູລີ, ບໍ່ແກ້ວ, ຈໍາປາສັກ ແລະ ຫຼວງນໍ້າທາ ເປັນອັນດັບທີ 1 ໃນດ້ານອັດຕາສ່ວນການຂາຍຜົນຜະລິດກະສິກໍາ. ແຂວງສາລະວັນ, ຄໍາມ່ວນ, ເຊກອງ, ຫົວພັນ, ຫຼວງພະບາງ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຊຽງຂວາງ, ໄຊສົມບູນ, ອັດຕະປື ແລະ ຜົ້ງສາລີ, ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ຂາຍຜົນຜະລິດໃນທ້ອງຖານໜ້ອຍລົງ.

ການແບ່ງປັນຜົນຜະລິດກະສິກໍາທີ່ຂາຍອອກໂດຍຊາວກະສິກອນ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອດທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://irims-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ແມ່ນຄາດຄະເນໃນອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ລ້ຽງສັດ. ການສຳຫຼວດໄດ້ຖືກອອກແບບມາເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ ອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ລ້ຽງສັດ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການດຳລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກຳຈາກ ຫ້ອງການກະສິກຳແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ໄດ້ເປັນຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສຳຄັນ ໂດຍການປະເມີນຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄຳຕອບຈາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຖືກເກັບກຳສຳລັບແຕ່ລະ ເຂດການດຳລົງຊີວິດໂດຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອກຳນົດວ່າພື້ນທີ່ລ້ຽງ ສັດທີ່ມີ ເຈົ້າຂອງ ໃນລະດັບສູງ ແລະ ຕໍ່າ.

ກຸ່ມຕາງໜ້າຂອງແຂວງສາລະວັນຄົ້ນຄວ້າລະດັບຂອງການຄັດເລືອກສັດລ້ຽງໃນຟາມ.

ການປະເມີນຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງການລ້ຽງ ສັດ ຂອງຊາວກະສິກອນ

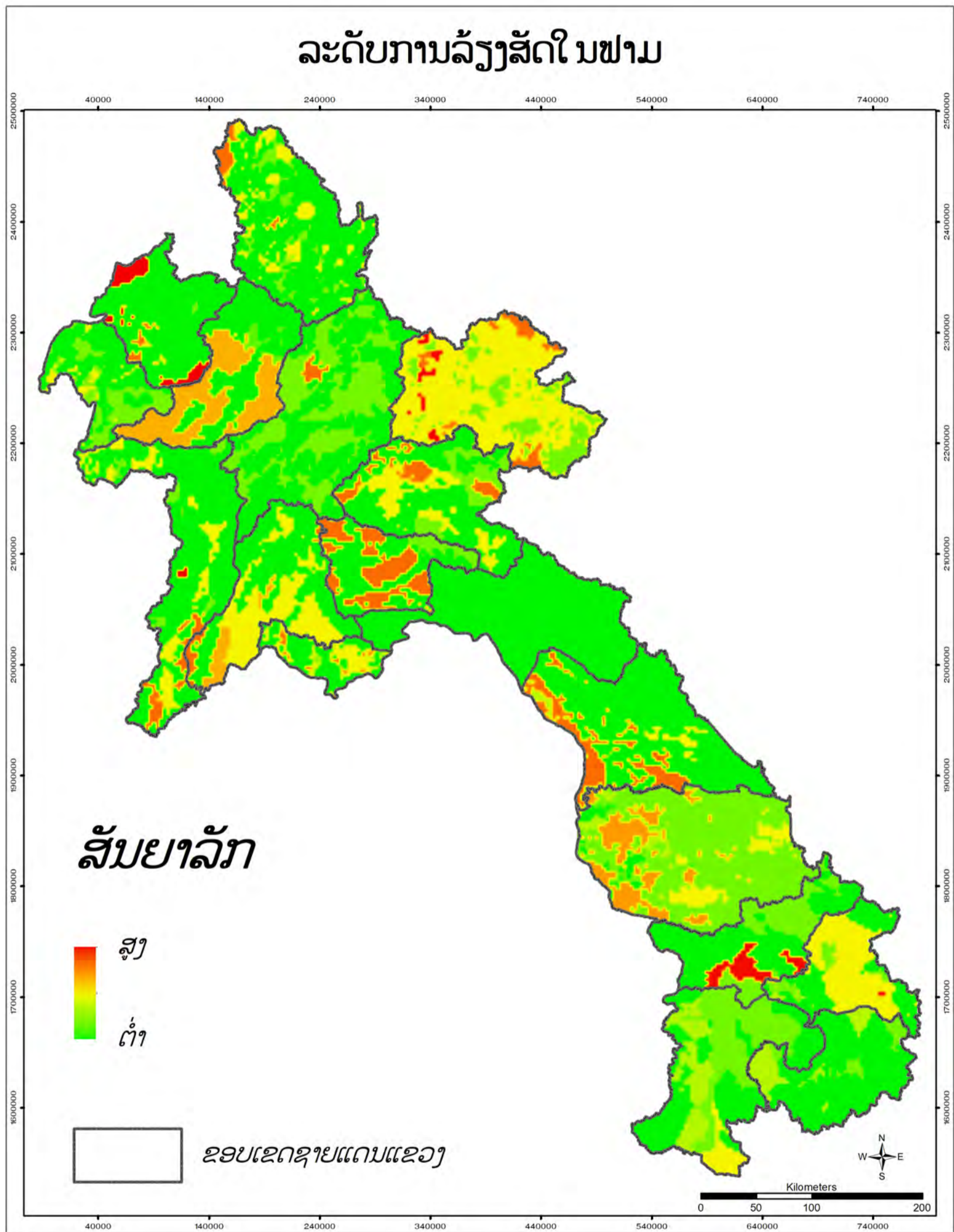
ການລ້ຽງສັດແມ່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ຂອງຂະແໜງກະສິກຳໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ການລ້ຽງສັດສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນເປັນທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ, ການລ້ຽງສັດຖືກລ້ຽງເປັນຟາມ ແລະ ຄົວເຮືອນ.

ການກະສິກຳທີ່ທັນສະໄໝ ປະເພດຂອງການລ້ຽງສັດແມ່ນຂຶ້ນກັບພື້ນທີ່ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງຟາມ. ແນວພັນສັດລ້ຽງທີ່ມີຢູ່ໃນປະເທດ ກຳລັງຂະຫຍາຍອອກໄປ. ໃນນັ້ນລວມມີງົວ, ຄວາຍ, ແບ້, ມາ ແລະ ສັດປີກ. ໜຶ່ງໃນສິ່ງທີ່ຕ້ອງພິຈາລະນາ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງອາຫານ, ການຕິດຕາມສຸຂະພາບສັດ, ການຄັດເລືອກຊະນິດ ແລະ ການສືບພັນ

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ເຊກອງ ລ້ຽງສັດແບບເປັນຟາມສູງ, ໄຊສົມບູນ, ຄຳມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຫົວພັນ, ວຽງຈັນ, ຊຽງຂວາງ, ຈີນບູລີ, ຜົ້ງສາລີ, ເຊກອງ, ຈຳປາສັກ ແລະ ບໍ່ແກ້ວ ມີການລ້ຽງສັດແບບເປັນຟາມໃນ ລະດັບປານກາງ. ໃນຂະນະທີ່ຊາວກະສິກອນໃນແຂວງອຸດົມໄຊ ແລະ ບໍລິຄຳໄຊ ມີຄວາມເປັນເຈົ້າການລ້ຽງສັດຕໍ່າ.

ການລ້ຽງສັດຢູ່ຟາມໃກ້ເມືອງເລົ່າງາມ ແຂວງສາລະວັນ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກຳປູເຈ, ແລະ ກອຕາ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ການດຳລົງຊີວິດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງການຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ. ການສຳຫຼວດໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອກຳນົດອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ. ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກຳຈາກຫ້ອງການກະສິກຳແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFO) ໄດ້ເປັນຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສຳຄັນໂດຍການປະເມີນຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄຳຕອບຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຖືກເກັບກຳສຳລັບ ແຕ່ລະເຂດການດຳລົງຊີວິດໂດຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສໃນແງຂອງອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ເຮັດການຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ.

ກຸ່ມຕາງໜ້າຂອງແຂວງສາລະວັນຄົ້ນຄວ້າລະດັບຂອງການຄັດເລືອກສັດລ້ຽງໃນຟາມ.

ການປະເມີນອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ

ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານກະສິກຳ, ການສູນເສຍພື້ນທີ່ທຳມະຊາດເພື່ອຫາທາງປູກຝັງ, ການປະກອບສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນ (ໂດຍສະເພາະຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ) ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ, ການຜະລິດທີ່ພົ້ນຄົງ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງວຽກເຮັດງານທຳລ້ວນແຕ່ເປັນບັນຫາທີ່ທຳທາຍໃນອະນາຄົດ. ໃນການເລືອກເຟັ້ນບັນດາຄອບຄົວເຮັດກະສິກຳ, ໂດຍຜ່ານຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນດ້ານວິຊາການ ແລະ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍໄດ້ຊ່ວຍປັບປຸງເຕັກນິກການຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ, ພ້ອມທັງປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

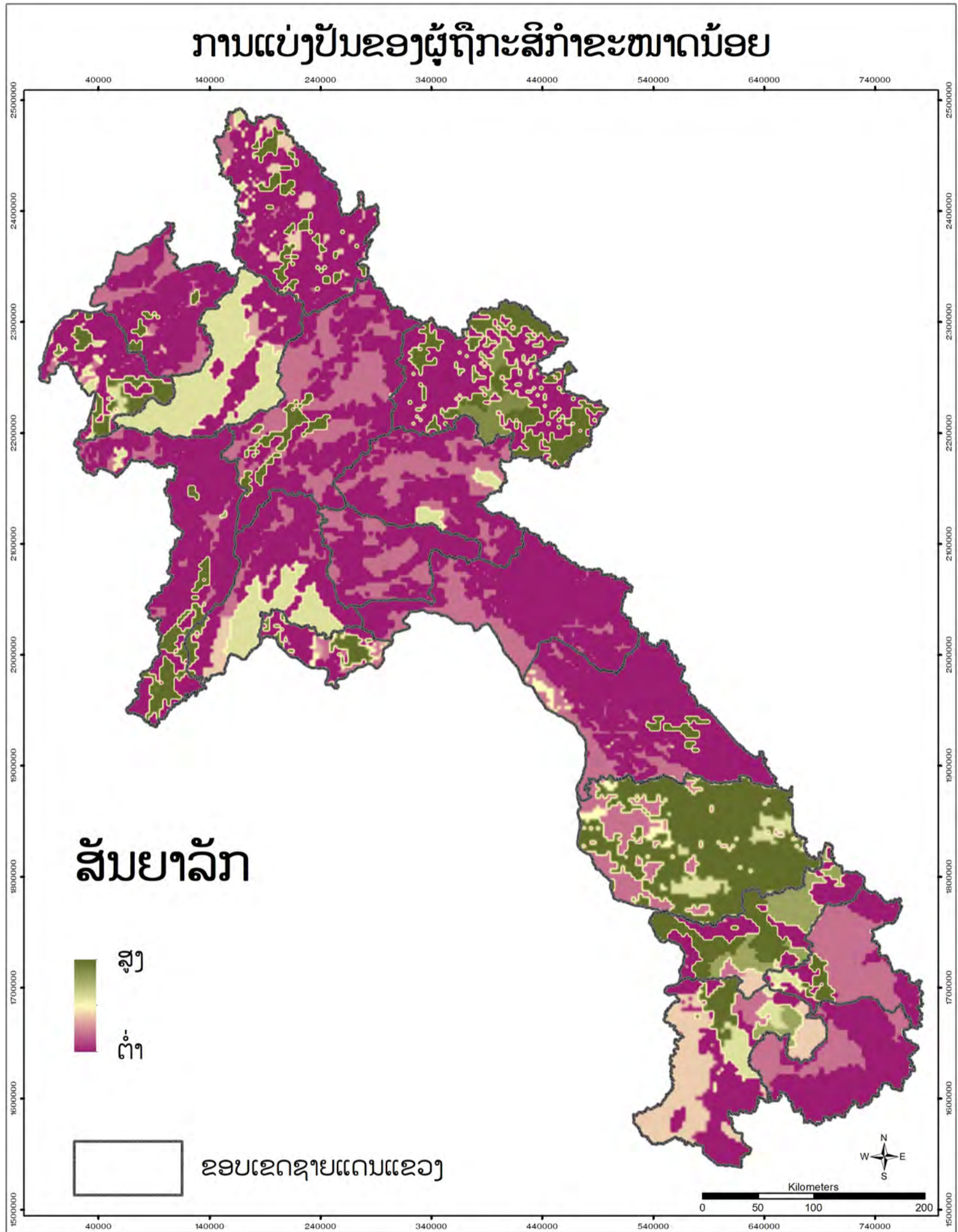
ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ສະຫວັນນະເຂດ, ສາລະວັນ, ຫົວພັນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບໍ່ແກ້ວ, ໄຊຍະບູລີ, ອຸດົມໄຊ ແລະ ຈຳປາສັກ, ສ່ວນຜູ້ຖືທຸນສ່ວນນ້ອຍແມ່ນຢູ່ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ຫຼວງພະບາງ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ແຂວງວຽງຈັນ, ເຊກອງ, ຄຳມ່ວນ, ຊຽງຂວາງ, ອັດຕະປື, ບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ໄຊສົມບູນ.

ຊາວກະສິກອນກັບສັດປີກຂອງນາງ.

ການດຳນາຂອງຊາວກະສິກອນຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ແມ່ນການຄາດຄະເນບົນພື້ນຖານຂອງປະເພດຂອງດິນ ແລະ ຄວາມຄ້ອຍຊັນ. ລະດັບຄວາມອຸດົມສົມບູນກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດໃນແຕ່ລະເຂດ ການດຳລົງຊີວິດ. ການສຳຫຼວດດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກດຳເນີນ ແລະ ຕອບໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານ ດ້ານກະສິກຳຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ເຊິ່ງເຮັດໜ້າທີ່ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດນີ້ ເພື່ອກຳນົດຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄວາມຊັນຂອງດິນ. ຂອງແຕ່ລະເຂດການດຳລົງຊີວິດໂດຍການຄຳນວນຄ່າ ສະເລ່ຍ. ເພື່ອໃຫ້ເຂດດຳລົງຊີວິດສາມາດຖືກຈັດອັນດັບຕາມຄວາມເດັ່ນຂອງສະ ພາບດິນທີ່ເອື້ອອຳນວຍ.

ຜູ້ຕາງໜ້າກຸ່ມຈາກແຂວງວຽງຈັນຂຶ້ນອະທິບາຍຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ຄວາມຄ້ອຍຊັນ.

ການປະເມີນຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ ແລະ ຄວາມຊັນ

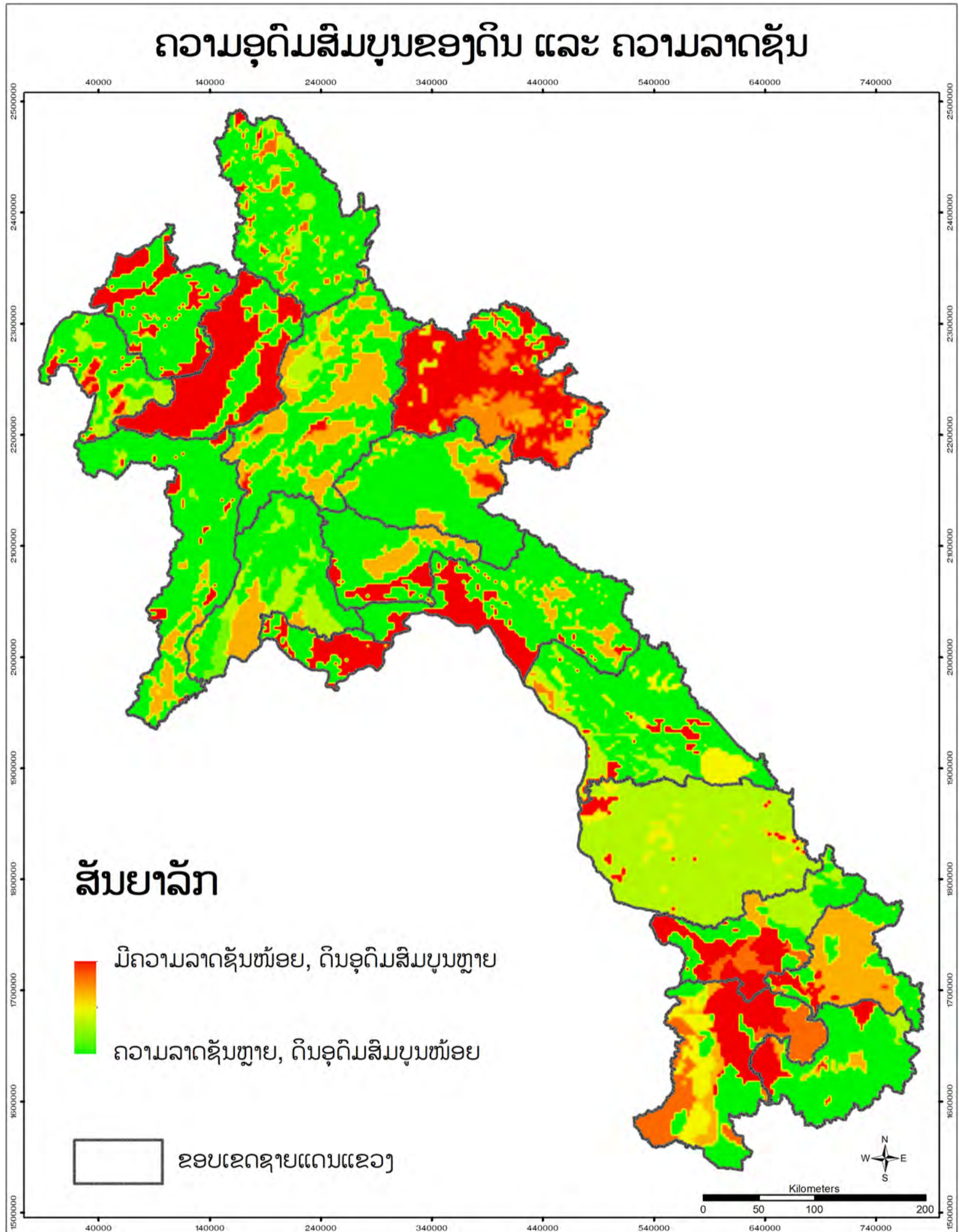
ທີ່ດິນແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ສຳຄັນ ສຳລັບສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທັງໝົດ. ລວມທັງມະນຸດ, ສັດ ແລະ ພືດ. ຄວາມຕ້ອງການທີ່ດິນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຍ້ອນການ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະຊາກອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມຕ້ອງການສະບຽງອາຫານແມ່ນ ສູງຂຶ້ນ. ໂດຍສະເພາະຜັກ ແລະ ຊີ້ນແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການສູງຂຶ້ນ. ການນຳໃຊ້ຜຸນເຄມີຫຼາຍເກີນໄປ ສາມາດນຳໄປສູ່ການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນຢ່າງໄວ ວາເຊິ່ງເກີດຈາກການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ບໍ່ເໝາະສົມກັບຄຸນລັກ ສະ ນະຂອງດິນຕໍ່ເນື່ອງກັນເປັນເວລາຫລາຍປີ. ນີ້ນຳໄປສູ່ການສູນເສຍທາດອາຫານໃນ ດິນຍ້ອນວ່າມັນຖືກລ້າງອອກໃນແຕ່ລະປີ.

ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນບັນຫາດ້ານວິຊາການເທົ່ານັ້ນ. ມັນຍັງເປັນບັນຫາທາງສັງຄົມ. ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍ່ເໝາະສົມກັບຄຸນລັກສະນະຂອງ ດິນເຊັ່ນ: ຄວາມຄ້ອນຊັນແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ. ຍ້ອນເຫດນັ້ນ, ຊາວກະສິກອນຕ້ອງຊອກຫາທີ່ດິນໃໝ່. ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ່ງໃນສັງຄົມ

ໃນແຜນທີ່ສະແດງໂທເປັນວ່າພື້ນທີ່ ສປປ ລາວ ມີການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ ຂອງດິນ ແລະ ຄວາມຄ້ອຍຊັນຄືແນວດັ່ງນີ້: ພື້ນທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນໜ້ອຍ ແລະ ມີທາດອາຫານໃນດິນຫຼາຍປະກອບມີບັນດາແຂວງດັ່ງນີ້: ແຂວງອຸດົມໄຊ, ຫົວພັນ, ນະຄອນຫຼວງ, ບໍລິຄຳໄຊ, ຈຳປາສັກ, ສາລະວັນ, ເຊກອງ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ບໍ່ແກ້ວ ແລະ ອັດຕະປື ເປັນຕົ້ນ; ຮອງລົງມາແມ່ນແຂວງຫຼວງພະບາງ, ໄຊສົມບູນ, ວຽງຈັນ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ; ແຂວງທີ່ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນຫຼາຍ ແລະ ມີທາດອາຫານໃນດິນໜ້ອຍ ມີຄື: ແຂວງຄຳມວນ, ໄຊຍະບູລີ, ຜົ້ງສາລີ ແລະ ຊຽງຂວາງ.

ພະນັກງານສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການທົດສອບຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນຢູ່ໂຮງ ຮຽນ ຊາວກະສິກອນຢູ່ທີ່ເມືອງດາລຳ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໄດ້ຖືກປະເມີນໂດຍ ການສະໜອງການບໍລິການສະໜັບສະໜູນ ຊາວກະສິກອນ ໃນຮູບແບບການຝຶກອົບຮົມການຈັດການປູກພືດ. ການສໍາຫຼວດ ໄດ້ຖືກດໍາເນີນ ແລະ ຕອບຄໍາຖາມໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກທ້ອງຖານ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກ ໂດຍການ ລວບລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດນີ້ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ການປູກພືດທັງໝົດຂອງແຕ່ລະເຂດການດໍາລົງຊີວິດໂດຍການຄໍານວນຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອຈັດອັນດັບເຂດການປະກອບອາຊີບ ຂອງຊາວກະສິກອນຕາມການສະໜອງ ດ້ານຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຊາວກະສິກອນ.

ກຸ່ມຜູ້ຕ່າງໜ້າແຂວງອັດຕະປືປຶກສາຫາລືລະດັບການນໍາໃຊ້ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ.

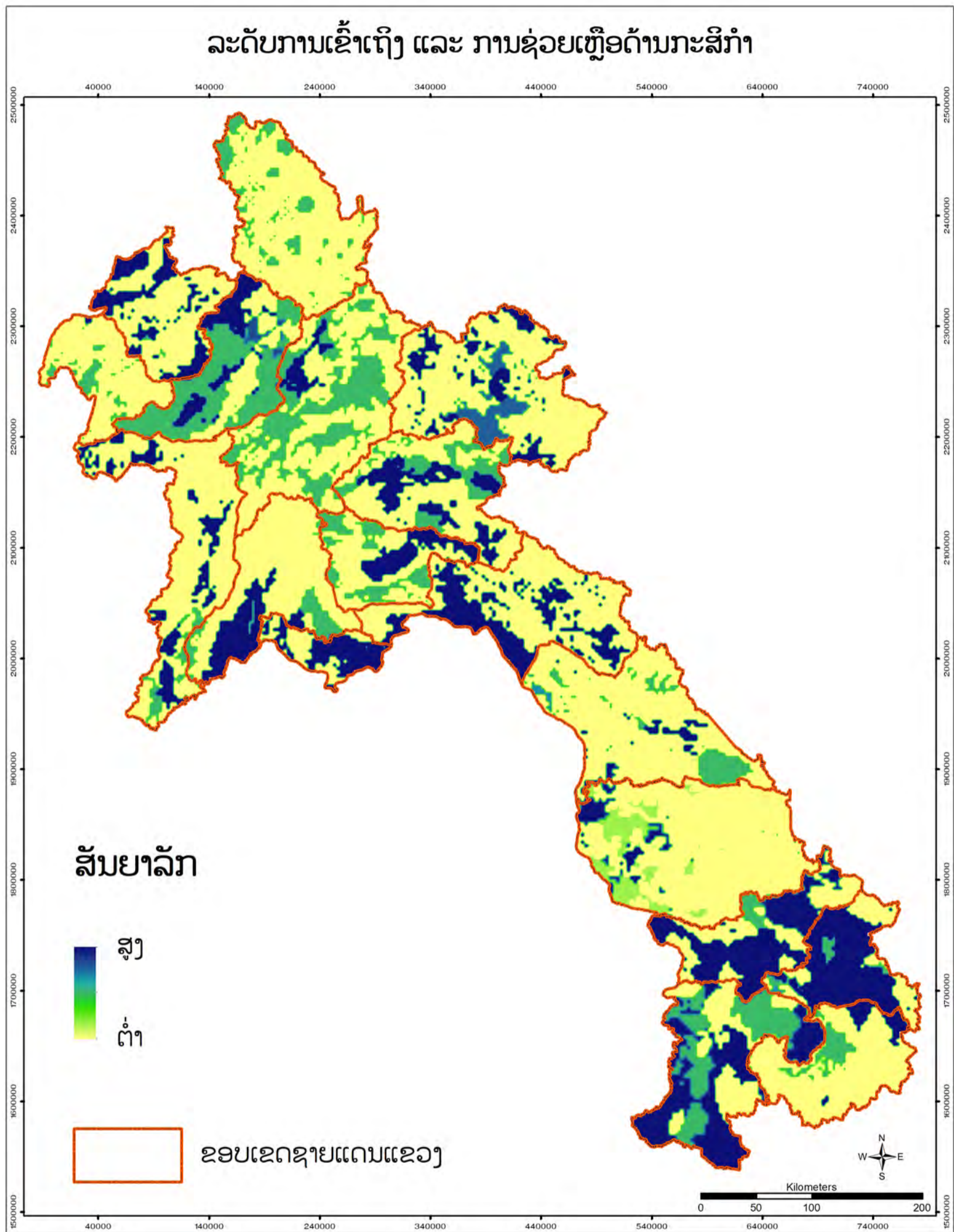
ການປະເມີນລະດັບການເຂົ້າເຖິງແລະການນໍາໃຊ້ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການສໍາລັບການປູກຝັງ

ການກະເສດໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງມີເຕັກໂນໂລຢີຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ເພື່ອຮັບປະກັນການຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ ດ້ວຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຫຼຸດລົງ. ຈໍານວນແຮງງານທີ່ນໍາໃຊ້ ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການປູກຝັງ ເພີ່ມທະວີປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນກະເສດ, ມີຄວາມຈໍາເປັນ ຈະຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ ຢາຂ້າຫຍ້າ, ປຸ່ຍເຄມີ ແລະ ປັບປຸງແນວພັນ ແລະ ການ ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແມ່ນໄດ້ພິຈາລະນາໃນປັດຈຸບັນ, ການເຂົ້າ ເຖິງການບໍລິການສິ່ງ ເສີມກະສິກໍາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍສູນບໍລິການດ້ານວິຊາການ, ທ້ອງຖານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການໄລຍະຍາວ ຂອງລັດຖະບານ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການໂຄສະນາຂໍ້ມູນຂ່າວສານສາທາລະນະທີ່ນຸ່ງ ໃຊ້ສື່ອອນໄລນ໌, ວາລະສານ, ຄູ່ມື ແລະ ແຜນພັບເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ແລະ ຜູ້ ຜະລິດກະສິກໍາຕາມຍຸດທະສາດການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ນະ ວັດຕະກຳທາງເລືອກໃນການລິໄຊເຄີນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນເຕັກ ນິກ ແລະ ລະດັບການສຶກສາ ຂອງຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວກັບການປູກພືດ ແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ໃນຕົວເມືອງນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນ, ເຊກອງ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ວຽງຈັນ, ບໍ່ແກວ ແລະ ຫຼວງນໍ້າທາ ສ່ວນລະດັບ ປານກາງແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ຊຽງຂວາງ, ໄຊຍະບູລີ, ໄຊສົມບູນ, ຈໍາປາສັກ, ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງພະບາງ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຄໍາມ່ວນ, ອັດຕະປື, ຜົ້ງສາລີ ແລະ ບໍ່ແກວ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການ DAFO ໃຫ້ການຝຶກອົບ ຮົມໃຫ້ຊາວກະສິກອນຢູ່ບ້ານລາວນາຕ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕາ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ແມ່ນໄດ້ຖືກປະເມີນ ໂດຍອີງໃສ່ລະດັບການເຂົ້າເຖິງຂອງຊາວກະສິກອນໃນ ການເບິ່ງແຍງສຸ ຂະພາບສັດ ແລະ ການສຶກສາເຕັກນິກສໍາລັບການລ້ຽງ ສັດ. ການສໍາຫຼວດໄດ້ຖືກດໍາເນີນ ແລະ ຕອບຄໍາຖາມໂດຍຜູ້ຊ່ຽວ ຊານດ້ານກະສິກໍາ / ລ້ຽງສັດ ຈາກທ່ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປາໄມ້ເມືອງ (DAFOs) ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນ ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນໂດຍການເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄວາມຕ້ອງການສໍາ ລັບແຕ່ລະເງື່ອນໄຂທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັດຕະວະແພດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາ ການສໍາລັບການລ້ຽງສັດໃນ ແຕ່ລະເຂດການດໍາລົງຊີ ວິດໂດຍການຄໍານວນຄໍາສະເລ່ຍ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສ້າງເປັນມາດຕະຖານ ເພື່ອຈັດລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງເຂດ ດໍາລົງຊີວິດໂດຍອີງໃສ່ ລະດັບການເຂົ້າເຖິງການລ້ຽງສັດຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ການອົບຮົມລ້ຽງສັດ.

ກຸ່ມຜູ້ຕ່າງໜ້າຈາກແຂວງສາລະວັນປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບລະດັບການເຂົ້າເຖິງ ຢາວັກຊີນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກສໍາລັບການລ້ຽງສັດ.

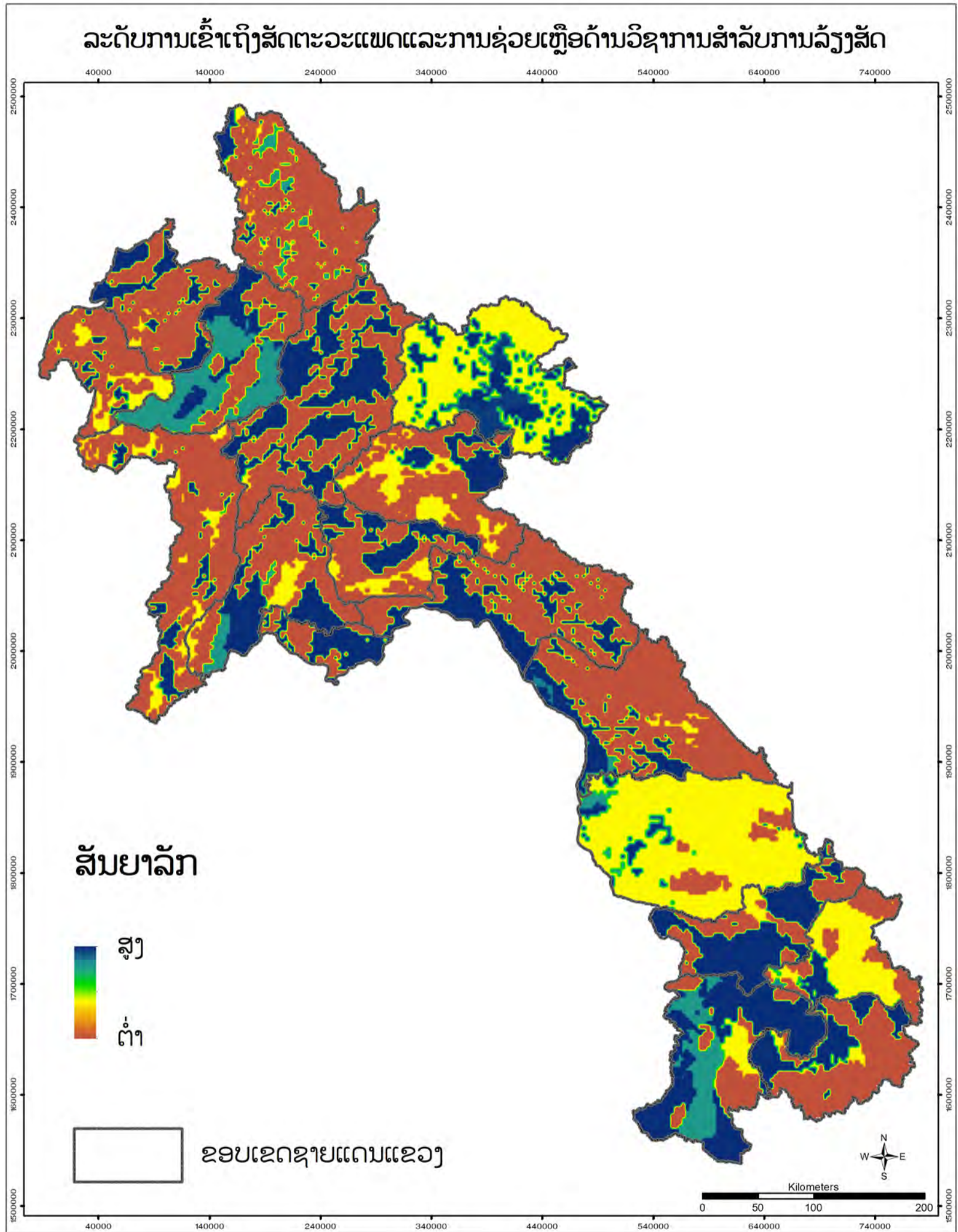
ການປະເມີນລະດັບການເຂົ້າເຖິງສັດຕະວະແພດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການສໍາລັບການລ້ຽງສັດ

ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຂອງກຸ່ມຊາວກະສິກອນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄົນກາງລະຫວ່າງຜູ້ຜະລິດສັດລ້ຽງທົ່ວໄປ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ. ການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາການຜະລິດແບບຍືນຍົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າພັນ ພັນເມືອງບໍ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດຫຼາຍ. ແຕ່ມັນສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທຶນທານຕໍ່ບາງພະຍາດໄດ້ດີ. ປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຊົນ ນະບົດເປັນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ ແມ່ນອີງໃສ່ ການລ້ຽງສັດເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບຕົນຕໍ່. ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນດ້ານວິຊາການ ແມ່ນຈໍາເປັນເພື່ອເພີ່ມການຜະລິດ, ປັບປຸງພັນສັດ ແລະສຸຂະພາບສັດ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ການເຂົ້າເຖິງອາຫານສັດແລະ ການບໍລິການສັດຕະວະແພດທີ່ມີຄຸນວຸດທິແມ່ນຈໍາ ກັດ. ໂດຍສະເພາະການເຂົ້າເຖິງວັກຊີນ ແລະ ຢາອື່ນໆ. ສໍາລັບສັດປີກ, ໝູ, ແກະ, ແບ້, ງົວ, ຄວາຍ ແລະ ປາ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ເຕັກນິກການລ້ຽງສັດໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນບັນດາແຂວງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບການເຂົ້າເຖິງຈາກຫຼາຍລົງໄປຫາໜ້ອຍ ຄື: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຫຼວງພະບາງ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ສາລະວັນ, ຈໍາປາສັກ, ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ຄໍາມວນ, ອັດຕະປື, ແຂວງວຽງຈັນ, ຫົວພັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ໄຊນາບູລີ, ເຊກອງ, ໄຊສົມບູນ, ເມືອງຊຽງຂວາງ, ຜົງສາລີ ແລະ ບໍ່ແກ້ວ

ການກະກຽມສ່ວນປະສົມຂອງທາດອາຫານປະເພດຕ່າງໆ (ຢູເຣຍ, ຮໍາ, ເກືອ, ປຸນຂາວ, ກະດູກປີນ, ຊີມັງ) ເພື່ອລ້ຽງງົວຢູ່ບ້ານລອງພິງ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ແມ່ນຄາດຄະເນໂດຍອີງໃສ່ ອັດຕາສ່ວນຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີລົດຫຼືລົດບັນທຸກ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການກະສິກໍາ. ການສໍາຫຼວດໄດ້ຖືກດໍາເນີນ ແລະ ຕອບໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ປະກອບສ່ວນ ທີ່ສໍາຄັນໂດຍການເກັບກໍາຂໍ້ມູນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄໍາຕອບໄດ້ຖືກລວບລວມສໍາລັບແຕ່ລະເຂດທີ່ມີຊີວິດຊີວາໂດຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອໃຫ້ບຸລິມະ ສິດເຂດດໍາລົງຊີວິດຕາມລະດັບຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງຊາວກະສິກອນໃນພາຫະນະຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ປະກອບການ.

ກຸ່ມຜູ້ຕ່າງໜ້າຈາກແຂວງເຊກອງຂຶ້ນລາຍງານລະດັບການເຂົ້າເຖິງພາຫະນະສໍາລັບນໍາໃຊ້ເຂົ້າ ໃນການຜະລິດແລະການດໍາເນີນທຸລະກິດ.

ການກະກຽມດິນນາດ້ວຍລົດໄຖ.

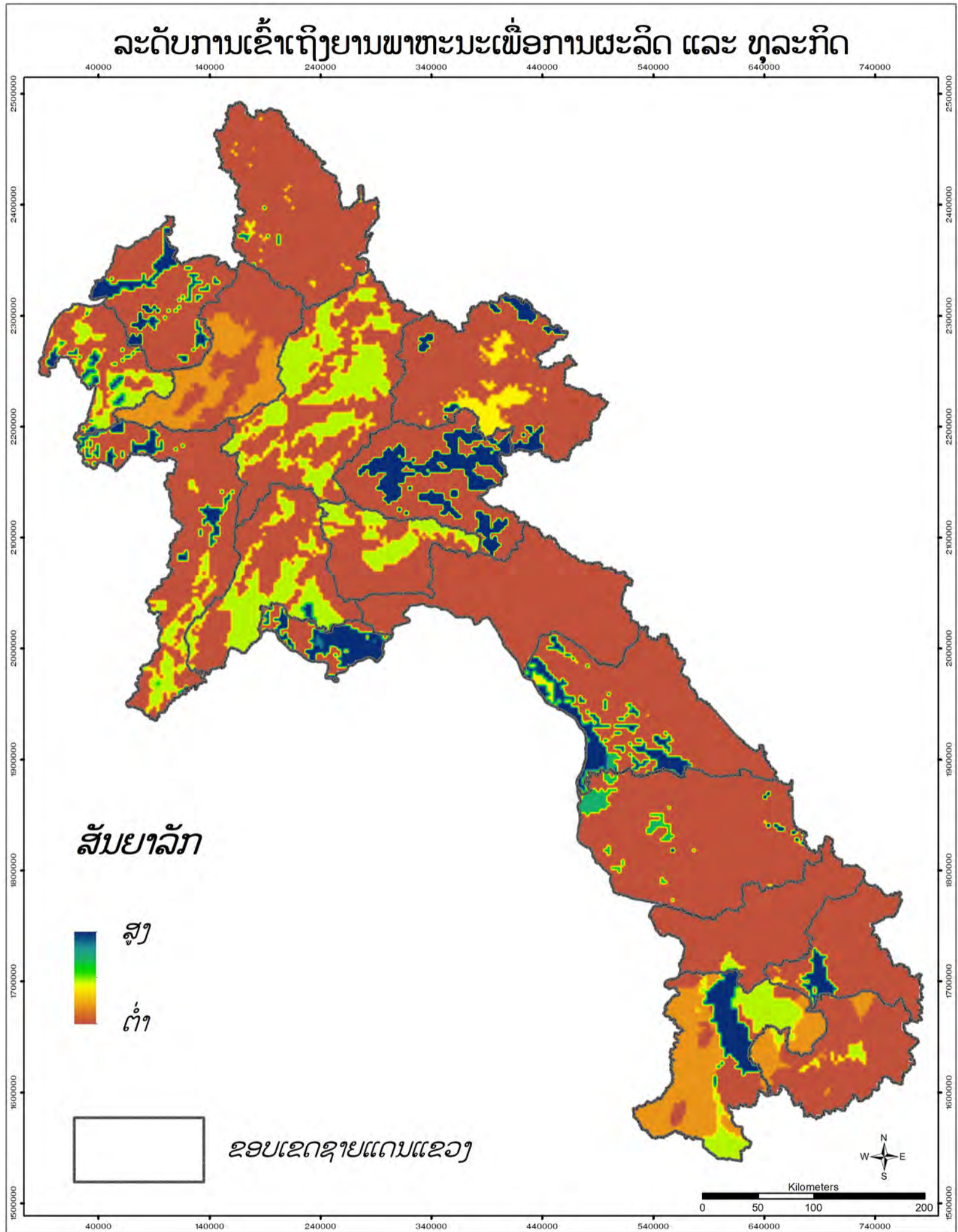
ການປະເມີນລະດັບການເຂົ້າເຖິງຍານພາຫະນະ ເພື່ອການຜະລິດກະສິກໍາແລະກິດຈະກໍາທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ການພັດທະນາກະສິກໍາດ້ວຍການນໍາໃຊ້ພາຫະນະໃນການຜະລິດ ແລະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຊາວກະສິກອນຍັງມີຂໍ້ຈໍາກັດດ້ານງົບປະມານ. ການລົງທຶນໃນການຜະລິດກະສິກໍາ, ສະເພາະການກະສິກໍາໂດຍອາໄສເຄມີ ເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດຍັງຕໍ່າ, ແນວໃດກໍ່ຕາມການພັດທະນາກະສິກໍາໃຫ້ແທດເໝາະກັບກະສິກໍາສະອາດ ຕາມແຜນຕະຫຼາດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງຂອງປະເທດເຮົາກໍ່ມີຜົນດີຕໍ່ການພັດທະນາກະສິກໍາ. ອາຊີບຕົ້ນຕໍຂອງຊາວຊົນນະບົດແມ່ນເຮັດການກະສິກໍາ ແລະ ການປະມົງ, ຫັດຖະກໍາ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບການເຂົ້າເຖິງຍານພາຫະນະ ເພື່ອການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ທຸລະກິດຄື: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຊຽງຂວາງ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ຄໍາມ່ວນ, ຈໍາປາສັກ, ບໍ່ແກ້ວ, ໄຊບູລີ, ຫົວພັນ ແລະ ເຊກອງ ເຫັນວ່າມີການເຂົ້າເຖິງພາຫະນະໃນລະດັບສູງ, ຮອງລົງມາແມ່ນ ວຽງຈັນ, ອຸດົມໄຊ, ໄຊສົມບູນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ອັດຕະປື ແລະ ຜົ້ງສາລີ, ລະດັບການເຂົ້າເຖິງຕໍ່າສຸດແມ່ນແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ.

ພາຫະນະຊາວບ້ານໃນແຂວງຜົ້ງສາລີ ດໍາເນີນທຸລະກິດ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດຳລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ແມ່ນຄາດຄະເນໂດຍ ອັດຕາສ່ວນຂອງຄົວເຮືອນກະສິກໍາທີ່ມີລົດໃຫຍ່ຫຼືລົດຈັກ. ເຊິ່ງສະ ທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງສະພາບເສດຖະກິດຂອງ ຄົວເຮືອນການສໍາຫຼວດໄດ້ຖືກດໍາເນີນ ແລະ ຕອບໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສໍາຄັນໂດຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄໍາຕອບໄດ້ຖືກລວບລວມສໍາລັບແຕ່ລະເຂດດໍາລົງຊີວິດ ໂດຍການຄິດໄລ່ມູນຄ່າສະເລ່ຍ. ຂໍ້ມູນໄດ້ຖືກປັບປຸງເປັນປົກກະຕິເພື່ອກຳນົດລະດັບການເຂົ້າເຖິງຍານພາຫະນະຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ສະຖານະພາບເສດຖະກິດຂອງຍານພາຫະນະ.

ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກກຸ່ມຂັ້ນອະທິບາຍລະດັບຂອງການເຂົ້າເຖິງພາຫະນະສໍາຫຼັບການເດີນທາງ ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

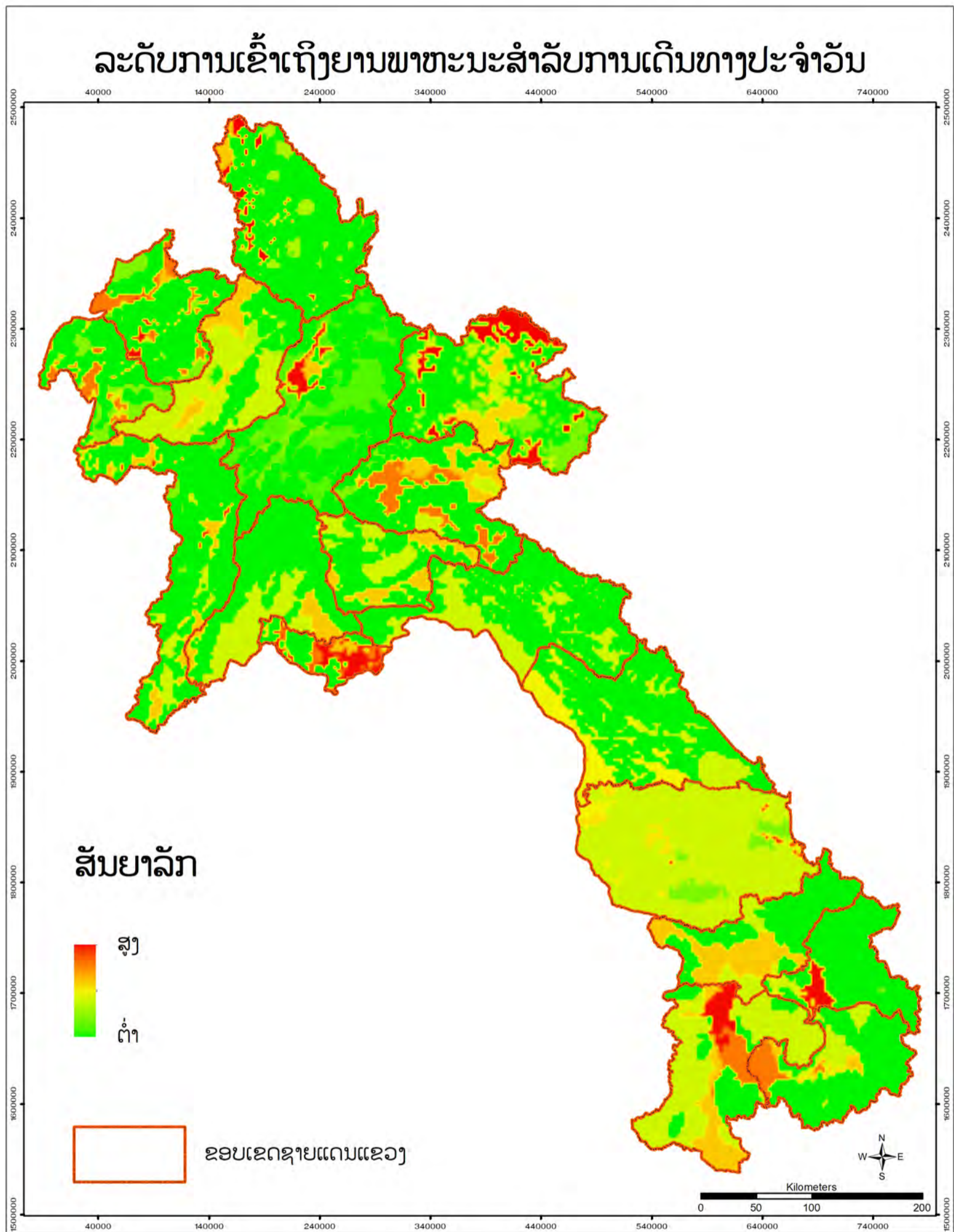
ການປະເມີນລະດັບການເຂົ້າເຖິງຍານພາຫະນະສໍາລັບການເດີນທາງປະຈຳວັນ

ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຄົມມະນາຄົມໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງ ສປປລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມລະບົບຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງຢູ່ຊົນນະບົດ ຍັງບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຮຽກ ຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ, ຊາວກະສິກອນຊົນນະບົດພົບຫຼາຍບັນຫາທີ່ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຊາວກະສິກອນເຊັ່ນ: ເສັ້ນທາງທີ່ສາມາດທຽວໄດ້ລະດູດຽວ, ໄດ້ສ້າງບັນຫາການສັນຈອນສາງຄວາມຊັກຊ້າເປັນເວລາດົນນານ, ຂີ້ຝຸ່ນ, ຂີ້ຕົມ ແລະ ເກີດອຸບັດເຫດ, ປະຈຸບັນການປັບປຸງຕາໜ່າງເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວພວມໄດ້ຮັບການຜັນຂະຫຍາຍໃນທົ່ວປະເທດເພື່ອຊ່ວຍແກ້ໄຂການເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ຕາມຍຸດທະສາດຂອງລັດໂດຍການຫັນເອົາຜົນຜະລິດເຂົ້າສູ່ຕົວເມືອງ. ອັນນີ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການໃນການເດີນທາງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຍານພາຫະນະຫຼາຍຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະພາຫະນະທີ່ໃຊ້ໃນການເດີນທາງປະຈຳວັນ. ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການເລືອກເອົາພາຫະນະທີ່ຈະນໍາໃຊ້ແມ່ນອີງຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນເຊັ່ນ: ຄວາມຕ້ອງການເຂົ້າເຖິງເນື້ອທີ່ປູກຝັງ, ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ຜະລິດພືດ.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເສັ້ນທາງເຂົ້າເຖິງລະດັບສູງໄປຫາຕໍ່າຂອງພາຫະນະໃນການເດີນທາງປະຈຳວັນໃນນັ້ນ: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຫົວພັນ, ພູພຽງບໍລະເວນຂອງແຂວງຈໍາປາສັກ, ສາລະວັນ, ແລະເຊກອງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບບາງສ່ວນຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະ ຜົ້ງສາລີ ມີລະດັບສູງ, ສ່ວນລະດັບກາງຫາຕໍ່າແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ບໍ່ແກ້ວ, ອັດຕະປື, ໄຊຍະບູລີ, ອຸດົມໄຊ, ສະຫວັນນະເຂດ, ວຽງທອງ, ໄຊສົມບູນ, ບໍລິຄໍາໄຊ ແລະ ຄໍາມວນ.

ພາຫະນະຮັບໃຊ້ປະຈຳວັນຢູ່ໜອງຊຽວ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ແມ່ນຖືກປະເມີນໂດຍອີງໃສ່ອັດຕາສ່ວນຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊົນລະປະທານ. ແລະ ອັດຕາສ່ວນຂອງຄົວເຮືອນທີ່ມີນ້ຳພຽງພໍເພື່ອຮອງຮັບການກະເສດໃນລະດູແລ້ງ ການສຳຫຼວດໄດ້ຖືກດຳເນີນ ແລະ ຕອບໂດຍຜູ້ຊ່ວຍຊານດ້ານກະສິກຳຈາກທ້ອງຖານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສຳຄັນໂດຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນສຳລັບ ຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄຳສຳລັບແຕ່ລະເງື່ອນໄຂທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການມີນ້ຳໃນຊ່ວງເວລາລະດູແລ້ງ. ແມ່ນຄິດ ໄລ່ຈາກທັງສອງຄຳຕອບສຳລັບແຕ່ລະເຂດທີ່ມີຊີວິດຊີວາໂດຍການ ຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອກຳນົດລະດັບການເຂົ້າເຖິງນ້ຳຂອງຊາວກະສິກອນໃນການຜະລິດກະສິກຳ.

ແຜນທີ່ສະແດງຈຸດທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການສະໜອງນ້ຳເຂົ້າໃນພື້ນທີ່ການຜະລິດ.

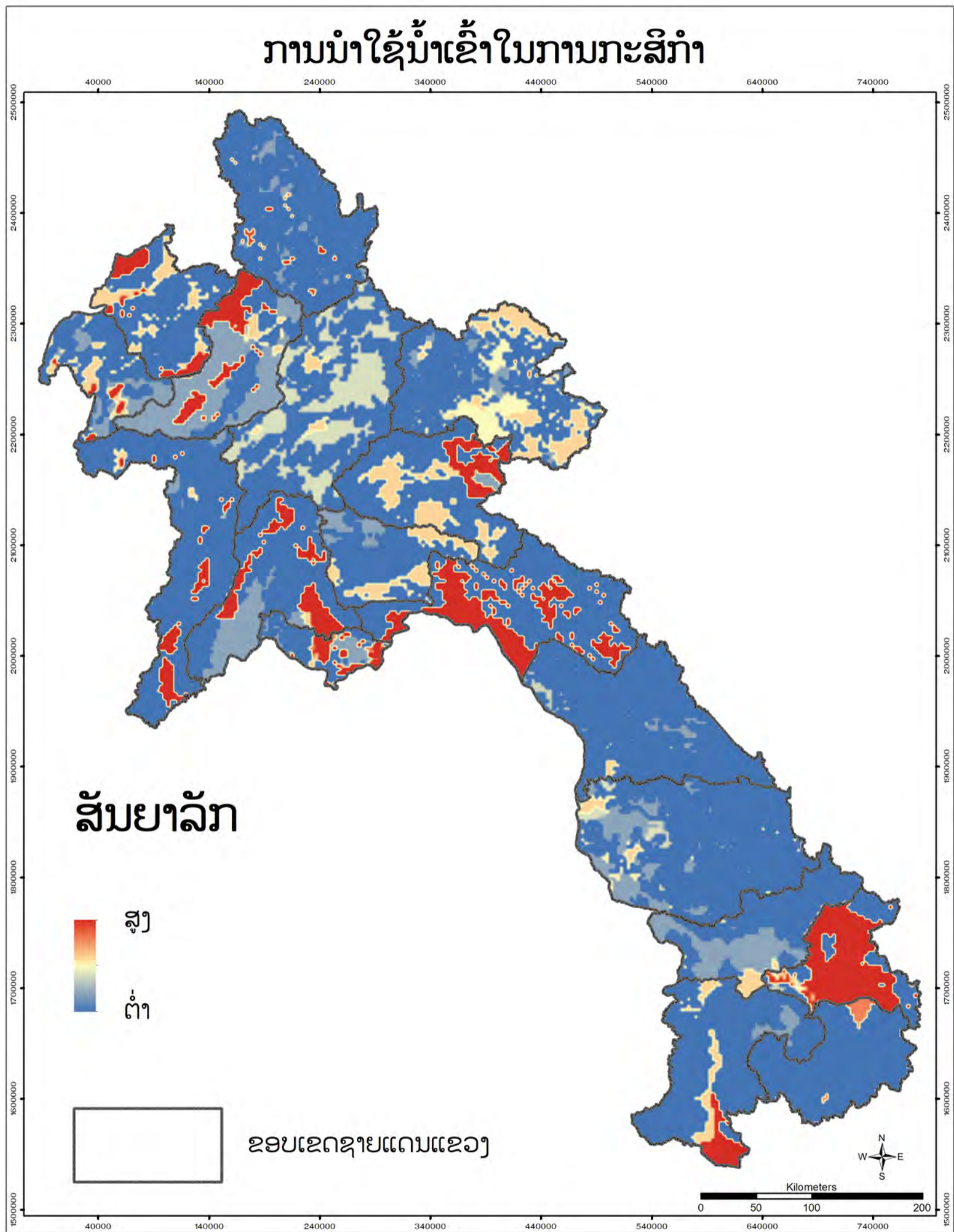
ການປະເມີນຄວາມມີນ້ຳເພື່ອການກະສິກຳ

ການສະໜອງນ້ຳທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແມ່ນມີຄວາມ ຈຳເປັນໃນການຜະລິດກະສິກຳເພື່ອຮັບປະກັນການເຕີບໂຕຂອງພືດ ແລະ ສັດ. ເຊິ່ງເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານ ມີຫຼາຍວິທີໃນການສະໜອງນ້ຳ ຜ່ານລະບົບຊົນລະປະທານໃຫ້ແກ່ການປູກພືດເຊັ່ນ: ລະບົບຈັກສູບນ້ຳ, ອ່າງເກັບນ້ຳ, ນ້ຳປະປາ, ລະບົບຊົນລະປະທານໄຫຼເຂົ້າເອງ, ປະຕູນ້ຳ. ການສະໜອງນ້ຳໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນອີງໃສ່ການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອແນໃສ່ເພີ່ມການຜະລິດເຂົ້າລະດູແລ້ງ ແລະ ການປູກພືດຕາມທຳພຽງຂະໜາດໃຫຍ່, ກາງ ແລະ ນ້ອຍ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ລຽບຕາມລຳແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ສາຂາຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ພ້າວຫ້າວ, ງົວແດງ, ນ້ຳທາ, ລານຕູຍ, ເມືອງນານ, ທົ່ງເມືອງພຽງ, ວຽງຈັນ, ບໍລິຄຳໄຊ, ເຊບັ້ງໄຟ, ເຊບັ້ງທຽງ, ເຊໂດນ, ຈຳປາສັກ ແລະ ທົ່ງອັດຕະປື.

ແຜນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ແຂວງທີ່ມີນ້ຳປະກອບການກະສິກຳສູງແມ່ນແຂວງບໍລິຄຳໄຊ, ເຊກອງ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວຽງຈັນ, ອຸດົມໄຊ, ໄຊຍະບູລີ, ຈຳປາສັກ, ຊຽງຂວາງ, ຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ບໍ່ແກວ, ຮອງລົງມາແມ່ນ ແຂວງຫົວພັນ, ຫຼວງພະບາງ, ໄຊສົມບູນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຜົງສາລີ, ແຂວງທີ່ມີນ້ຳພຽງພໍເພື່ອກະສິກຳແມ່ນອັດຕະປື, ສາລະວັນ ແລະ ຄຳມວນ.

ອ່າງເກັບນ້ຳຊົນລະປະທານ ຫ້ວຍທອງ.

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ວິທີການ

ຕົວຊີ້ວັດນີ້ໄດ້ຖືກປະເມີນໂດຍ ອີງຕາມປະເພດຂອງທົວໜ່ວຍ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະໜອງນໍ້າເພື່ອໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ. ການສໍາຫຼວດ ແລະ ຄໍາຕອບແນວສະໜອງໃຫ້ໂດຍ ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກໍາຈາກທ້ອງຖານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFOs), ຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼັກໂດຍການລວບລວມຂໍ້ມູນສໍາລັບຕົວຊີ້ວັດນີ້. ຄໍາຕອບໄດ້ຖືກລວບລວມສໍາລັບແຕ່ລະເຂດດໍາລົງ ຊີວິດໂດຍການຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍ. ເພື່ອຈັດອັນດັບເຂດຊີວິດການເປັນຢູ່ ຕາມລະດັບ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການສະໜອງນໍ້າ ໃນເຂດການປະກອບອາຊີບ ດ້ານການກະສິກໍາ.

ຜູ້ຕາງໜ້າບົກສາທາລິກ່ຽວກັບລະດັບຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຊຸມຊົນໃນການສະໜອງນໍ້າ.

ການປະເມີນລະດັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການສະໜອງນໍ້າ

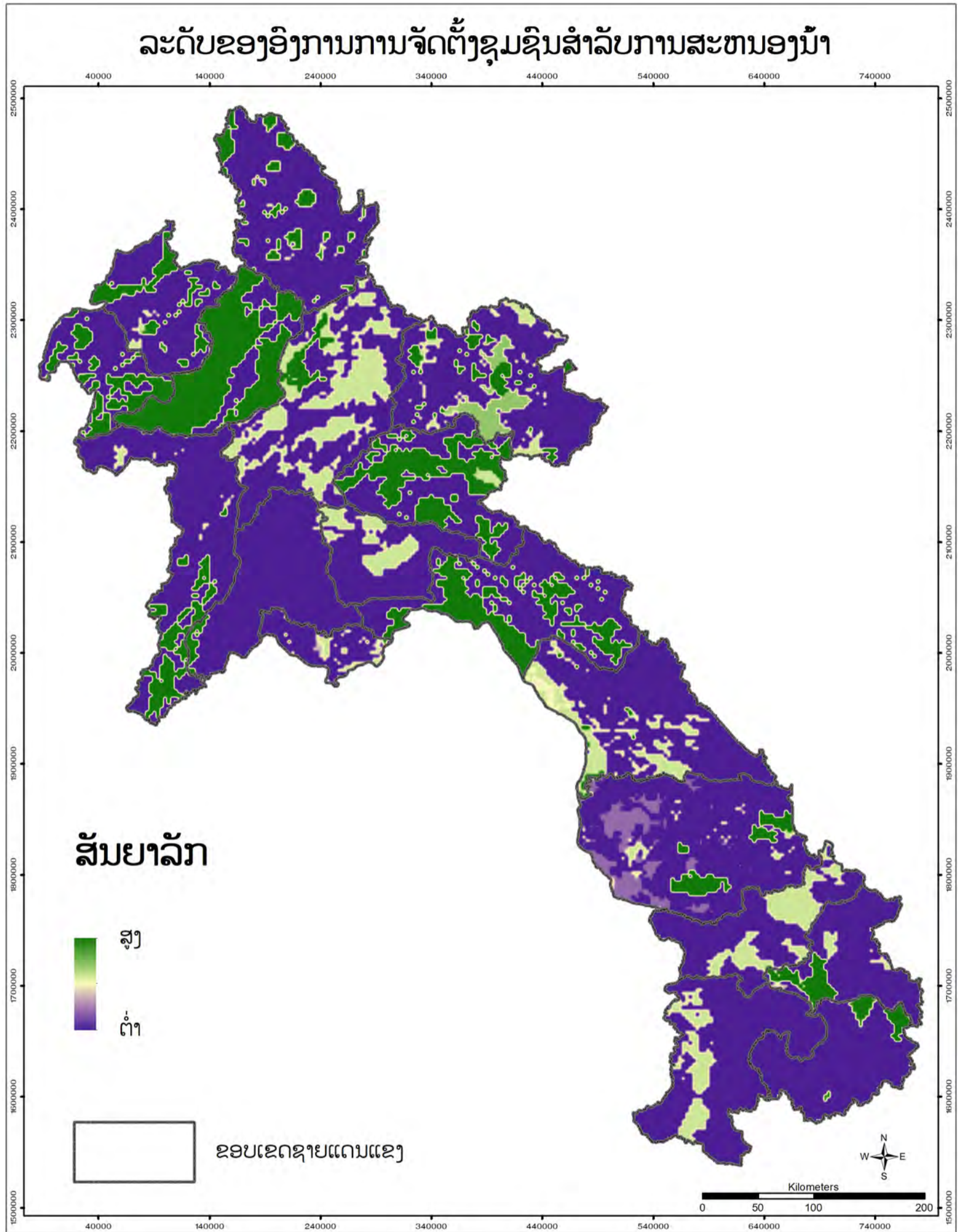
ເປັນຜົນມາຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພາຍ ແລະ ອາກາດຮ້ອນ ຫຼື ໜາວ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນນອກລະດູປົກກະຕິ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜົນຜະລິດການເສດ. ການມີນໍ້າທີ່ພຽງພໍກັບການໃຊ້ຊີວິດປະຈໍາ ວັນຂອງຄົນເຮົາເຊັ່ນ: ນໍ້າໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນກໍ່ເປັນເລື່ອງສໍາຄັນ, ເຊິ່ງເຫດຜົນດັ່ງກ່າວຈຶ່ງ ເປັນການພິຈາລະນາທີ່ສໍາຄັນ. ຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໂດຍສະເພາະໃນຊຸມຊົນຊົນນະບົດ, ລັດຖະບານກໍ່ຄືອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ພະຍາຍາມຊອກຫາແຫຼ່ງນໍ້າສະອາດ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງພາຍໃນອົງການຈັດ ຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພະແນກຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ ຂອງລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າສູ່ທ້ອງຖິ່ນ ປະສິດທິພາບ, ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າໄດ້ຖືກຄຸ້ມຄອງດ້ວຍຫຼາຍວິທີ: ຜ່ານກຸ່ມຜູ້ຊົມໄຊນໍ້າ. ກິດລະບຽບ ແລະນະໂຍບາຍ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາລະບົບ

ແຜນທີ່ສະແດງລະດັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ຊຸມຊົນໃນການສະໜອງ ນໍ້າສະອາດໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນບັນຊີລາຍຊື່ຂອງບັນດາ ແຂວງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບຈາກສູງໄປຫາຕໍ່າຕາມລໍາດັບຄື: ອຸດົມໄຊ, ບໍລິຄໍາໄຊ, ຊຽງຂວາງ, ຫຼວງນໍ້າທາ, ບໍ່ແກ້ວ, ໄຊຍະບູລີ, ຜົ້ງສາລີ, ຫົວພັນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ອັດຕະປື, ເຊກອງ, ຫຼວງພະບາງ, ຄໍາມວນ, ສາລະວັນ, ຈໍາປາສັກ, ໄຊສົມບູນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງວຽງຈັນ

ຊຸມຊົນກຸ່ມນໍ້າໃຊ້ບໍລິການອຸຕຸນິຍົມກະສິກໍາ ບ້ານຜັກກູດໃຫຍ່ ເມືອງເລົ່າງາມ ແຂວງສາລະວັນ ໃນປີ 2018.

ລະດັບຂອງອົງການການຈັດຕັ້ງຊຸມຊົນສໍາລັບການສະໜອງນໍ້າ

ແຫຼ່ງທີ່ມາ: ແຜນທີ່ ແລະ ຂໍ້ມູນການດໍາລົງຊີວິດໂດຍ ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ, ພັນທະມິດລະຫວ່າງອົງການວິໄຈລະດັບໂລກ ແລະ CIAT, ຄພດກ ແລະ NAFRI ຂອງ ກປມ, ແລະ ກອຕທ ຂອງ ກຊສ, 2022.
<https://lirms-dalam.net/?thematic=sava>

ເອກະສານອ້າງອີງ

Bouroncle, C., Imbach, P., Rodriguez-Sanchez, B., Medellin, C., Martinez-Valle, A. and Laderach, P., 2017. Mapping climate change adaptive capacity and vulnerability of smallholder agricultural livelihoods in Central America: Ranking and descriptive approaches to support adaptation strategies. *Climate Change*, 141: 123-137.

Flora, C.B., Flora, J.L. and Gasteyer, S.P., 2015. *Rural communities, Legacy and change*. Boulder, USA, Westview Press, 504 pp.

Ford., J.D., Keskitalo, E.C.H., Smith, T., Pearce, T., Berrang-Ford L., Duerden, F., Smit, B., . 2010. Case study and analogue methodologies in climate change vulnerability research. *WIREs Climate Change*, 1(3): 374--392.

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່

ຕົວແທນຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ອີເມວ: FAO_LA@fao.org

ເວັບໄຊທ: <http://www.fao.org/in-action/samis/en/>

ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ

128 ຖະໜົນ ໂທລະສັບ-ໄຊ, ບ້ານ ໂພນໄຊ, ເມືອງ ໄຊເສດຖາ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
ທີ່ຢູ່ທາງໄປສະນີ: ຕູ້ໄປສະນີ 1640, 01004 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ກຸ່ມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນກະສິກໍາ (ຄພດກ)

ບ້ານຫນອງວຽງຄໍ້າ ເມືອງໄຊທານີ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ໄປສະນີ: ຕູ້ໄປສະນີ 4195

ໂທລະສັບ: +856 (0)21 770 075, 770 201 Fax: +856 (0)21 770 075, 770 201

ISBN 978-92-5-136724-7

9 789251 367247

CC1143LO/1/08.22